

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 8 / Sayı 96 / Aralık 1989 / 3-DM.

1989 YILINI ZAFERLE KAPATTIK

1989 yılını geride bırakıp yeni bir mücadele yılına girenler, bu yılın devrimci savaşımız açısından kısa da olsa bir değerlendirilmesini yapmak gerekiyor. '89 yılı ile geride bıraktığımız 80'li yıllarda kurtuluş mücadelemizde önemli değişim ve gelişmeler yaşandı. Her şeyden önce, yükselen ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli bir etken olarak TC'yi 80'li yılların başında rejim değişikliğine girmek zorunda bıraktı. 12 Eylül askeri darbesi ile faşizm emir-komuta zinciri içinde kurumsallaşma sürecine sokuldu. Kürdistan, faşist sömürgeci ordu tarafından adeta yeniden işgal ve istila edilerek boydan boya bir açık zindan durumuna getirildi. Köy meydanlarına ve mahallelere toplanan insanlarımız en ağır işkenceler yapıldı. En kutsal değerlerimize saldırıldı, hakaretler yapıldı. Sayıları yüzbinlere ulaşan ket-keller gözetilme alındı. Gözetli sürecinde insan aklının kabul edemeyeceği ve düşünemeyeceği işkence ve vahşet uygulandı. Önbillerce PKK militan, sempatizan ve yurtsever zindanlara dolduruldu.

Zindanlar tam bir kıyam ve katliam merkezi haline getirildi. Uygulanılan işkenceler tarihi Saygın zindanlardaki işkenceleri geride bırakacak düzeyde gerçekleştirildi. Tek hedef dışarda oluşturuğu bir zindanlarda da teslimiyet ve ihanet egemen kılma. Fakat dışarda PKK önderliklerinde hakimiyet en zor koşullar altında dayatılan teslimiyeti kabul

etmedi. Özellikle zindanlarda Mazlum, Kemal, Hayri yoldaşların öncülüğünde Partimiz İhanet ve teslimiyet tarihini çöp sepetine atarak, zindan burçlarına direniş bayrağını zaferle dikti. 12 Eylül faşizminin teslim alma, İhanet ettirme planı boşa çıkarıldı. Partimiz PKK de, dışarda ortaya çıkan yeni koşullarda savaşı başlatıp yükselmenin kapsamlı hazırlıklarını tamamladı. Ve 15 Ağustos tarihi vuruşuyla, 12 Eylül faşizminin geliştirdiği sistem ve planını boşa çıkardı. Özellikle, Türkiye alanındaki planları başlatıp yürüten 12 Eylül faşizmi, Kürdistan'da büyük bir engelle karşı karşıya kalarak, ciddi bir yara aldı.

Sonraki yıllar hep yükselen kurtuluş savaşımızın lehine kapandı. Türk sömürgeçliği 1987'de atadığı sömürgeci valiye özel savaşı yaygınlaştırmaya çalıştı. Özel kolordu, köy koruculuğu vb. özel örgütlenmelerle mücadelemizi imha etmeyi esas aldı. Yine içte İhanet ve provokasyon dayatırken, dışta da küçük-burjuva reformizmini, ilkel-milliyetçiliği ve sosyal-şovenizmi ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kullandı. Geliştirdiği bütün bu önlemler; Partimiz tarafından boşa çıkarıldı. Her geçen yıl kurtuluş savaşımız ıleri bir düzeyde seyretti. Böylece mücadelemiz deney ve tecrubesini artırarak güçlü bir kitle desteği ile 1989 yılına girdi.

Devamı 2. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor: PKK'de gerçekleşen sosyalizm ve kesinleşen halk kimliğimiz

Devrime kalkan hakları ve ona önderlik eden öncüler için geçen her gün bir aşamadır, yeniyi yol açmaktır. Dolayısıyla geleneksel yildönümü değerlendirmelerin fazla anlam ifade etmez. Ancak, kararlılığı bilme, geçmişin olumlu yanlarına daha fazla hükmetme ve olumsuzluklarından sıyrılma vesile teşkil etmesi açısından, bir durum değerlendirmesi olarak anlam kazandırılabilir. Dolayısıyla her günümüz, geçen günün yılı dönümü ve de gün dönümü değildir. Tam tersine her yeni gün bir öncekinin daha da ilerletme ve aynı zamanda yeni olan bir karakterdedir. Yeni gün o kadar dolu ve ardına bakmaya fırsat veremeyecek kadar önemlidir ki, geçmişin uzun uzadıya anmayla, kullamayla sırtı vermez. Çünkü, o an be an gerçekleşen zorunda olduğu görevleri, tamamen geçmişte de içermektedir.

PKK'nin: O dönem için alelacele bir gelişme dönemi olarak da ifade edebileceğimiz o gününlerin anısı tazedir. Ne olağanüstü bir önemi vardır, ne de kendini bilenler için gözdari edilecek bir gündür. Biz, gerek partileşmeye karar veriş döneminde, mücadeleye daha büyük kararlılıkla giriş yapma döneminde ilksin, gerekse Kürdistan halkı adına, bir şeyler yapmanın şart olduğunu iyi biliyoruz. Eğer yaşama devam edeceksek, mutlaka eski yaklaşıtları bir yandan bizim kendi kimliğimize diğer yandan çağdaş yaklaşıtları bir yeriyle yapmamızın vazgeçilmez olduğunu, hele bunun da insan olamazlık, bu sifata lafı olamazlık yakınında bağıntılı olduğuna bilecek partileşme döneminde gireriz. Biz, uğruna savaşımızı gereken çok temel bir iki saptamayı zamanında yaptığımızı ve çabamızız bura safletliğimiz için bunu başardık ki Çağa yaklaşıma ve onu kavramaya çalışırken, kendi ulusal kimliğimize buna gerekçesizlik, her hak için olduğu kadar, Kürdistan halkı için de gerekliydi. Tek bir kişi bile olsa, bunun farkına varanın, bunun gereklerini de mutlaka yapmak durumunda olduğu açıktır.

İşte bununla oluşan bilinç yene onun yolu açtığı çabalarımız, bizi bugüne getirmenin esasını teşkil eder. Çağdaş olma bilimsel yaklaşıma çalıştık. Ulaşıma çalışırken de, çoğunun yaptığı gibi, bir aydın bireyciliği biçiminde yaklaşmadık. Kendini beğenmiş aydınlar: "bilincinden, hatta gelişmiş oluştun geri toplumsal yapıyı da yitimi" biçiminde kendisini yarıstın bireysel kurtuluş yollarını seçmedik. Bu tipör, bireysel olarak bazı şeyler elde edince kendisini çok karlı hissetti. Bu kadar hafız ve o eski geri günlerini hatırladıkça kendisini çok şanslı sanır. Oysa, bizim geçmişi sözünüştü olduğunda bu; TC atmosferinde, her bakımdan düşmanın kendini örgüt-

Devamı 4. sayfa

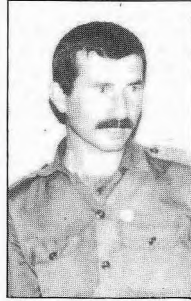
F. ALMANYA PKK DAVASI'NDA DİRENİŞ

F. Almanya-PKK Davası, çeşitli sorunlar ortamında ve yer yer gergin bir havada devam ediyor. 24 Ekim de açılan davada, tercüman sorunu gibi en temel sorunların halledilmemesi ve çeşitli anti-demokratik uygulamalarla hukuk kurallarının aykırı altına alınması nedeniyle önemli gecikme ve aksaklıklar yaşanıyor.

F. Almanya emperyalizmi, başvurduğu hukuk ve insanlık dışı yöntemlerle Türk faşizminden farklı bir yönü olmadığı gerçeğini her gün daha fazla gözler önüne sererken, bu mahkemeyi gayri-meşru olduğu gerçeği de en geniş çevreler nezdinde giderek daha da belirginlik kazanıyor.

Aralık ayı içinde yapılan duruşmalar, bu durumun çarpıcı örneklerini sundu. İki yıl aşkın süredir bu davanın ilerletildiği içinde olan ve ilki aydan fazla bir zamanı mahkemeyi açmış bulunan F. Alman emperyalizmi, hala tercüman sorununu halledilebilmiş değil. Cam kafesler ardına kapatılan devrimci Kürt politikacılarının savunma haklarını ihlal etme tutumları sürüyor. Bütün bunlara ek olarak, tıpkı Türk faşizmi gibi, F. Alman emperyalizmi de yoldaşlarımızın Kürte savunma yapmalarına engel-ler getirme, zorluk çıkarma tutum içinde bulunuyor. Tutuklulardan Selahattin Çelik'in Kürte savunma yapma girişimi, F. Alman yetkililerince engellenmeye çalışıldı. Bu barışlamayınca da tercüman sorunları çözümsüz bırakarak sonuç alın-

1989 yılı zaferimize kan veren şehitlerimiz yaşıyor!

M. Salih YİĞİT

Saniye ÜRÜN

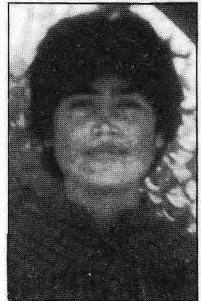
Vatan, uğruna kan dökeni bulundukça vatandır. Kürdistan; kanla sulanan bereketli toprağın, vatanın, cennetin beşiği Mezopotamya'nın! Dörtbin yılın hasreti ile koşuyoruz bağrına; sımsıcak toprağında ısıtıyoruz köleliğim buza kestiği bedenlerimizi. Seninle can buluyor, sana can katıyoruz korpe canlarımızla.

Yaşamın solğunu duyuyoruz avuçladığımız her zerre toprağında. Seninle yeniden doğuyor, seninle erişiyoruz ölümsüzlüğe...

Ve... zaferi yaklaşıyoruz, bağrına düşen her bir canla 'Yeni bir zafer yılı armağan ettik sana, halkıma; şehitler zincirinin yeni yeni halklarıyla... Seninle doğduk, sende yaşayacağız özgür yarınlarda.

1989 yılı direniş şehitlerimizin anısı: ölümsüzdür.

Yazıları 7-13. sayfalarda

Behiye YASIT

maye çalışmaktadır. Ancak, Kürte savunma yapan Kürt politikacılar, "Kendi anadilimize kendimizi savunmak istiyoruz" diyerek, kararı davanın amacındadır. Geçtiğimiz duruşmalarda yaşanan önemli bir gelişme de, tutuklu Kürt politikacıların avukatları ve tutuklu yoldaşlarımızın, çağdışı cam kafes kaldırılması için bağıştıkları direniş oldu. Tutuklu avukatları, cam bölmenin hukuk kuralları ile bağdaşmadığını ve savunmayı engellediğini belirtip, "Cam kafes kaldırılmalıdır" yazılı bir pankartı duruşma salonuna astılar. Ve olumayı reddederek mahkemeyi protesto ettiler. Bunun üzerine mahkeme heyeti duruşmayı erteleme yoluna gitti.

12 Aralık'ta bir basın açıklaması yapan avukatlar, mahkemedeki hukuk dışılığı teşhir ederek, cam bölmenin kaldırılması ve hukuk devletine aykırı bu göstermelik mahkeme hakkında takipsizlik karar verilmesini talebini bir kez daha dile getirdiler. Hatırlanacağı üzere, mahkemeyi iptali için avukatlar daha önce yük-

sek mahkemeye bir dilekçe sunmuşlardı.

Avukatların bağıştığı bu direnişle dayanışma amacıyla tutuklu yoldaşlarımız üç günlük açlık grevi yaptılar. Ayrıca dışarda da çeşitli gösteriler ve açıklamalarla, Kürdistanlı kitleler tutuklularla dayanışmayı sürdürdüler. **Kürdistanlı Yurtsever Aydınlar Birliği** bir basın toplantısı yaparak, F. Almanya emperyalizmini ve mahkemeyi protesto ederken, tutuklular ve avukatlarının direnişinde dayanışmasını dile getirdi. **Kürdistanlı Yurtsever Kadınlar Birliği-YJKK** de aynı amaçla bir yürüyüş ve miting düzenledi.

PKK Davası: tutukluların yazıları 18-19. sayfalarda

Gerilla savaşının güncel taktik sorunları
Yazıları 14. sayfa

1989 YILINI ZAFERLE KAPATTIK

Başlatır 1. sayfada

1989 yılı hem düşman açısından, hem de Partimiz açısından oldukça önemli bir yıldır. Düşman bu yıl içinde devrimci savaşımızı geliştirdiği taktiklerle tamamen imha edemese de, en azından başlangıçta inişiyatifi ele alma, giderek imha sürecine sokma, yıl sonuna ulaştırıldığı ise, iyice güçten düşürülmüş ve gelişimi kısıtlanmış kurtuluş savaşına indirgemeyi amaçladı. Bu amaçla mücadelemizin geliştiği her alana yönelik kapsamlı uygulamalara yöneldi. Özel savaşın her çeşidine başvurarak, sonuç alma temelinde kurtuluş savaşımıza yükledi. Askeri sahada özel savaş birliklerini daha da geliştirdi. Stratejik noktalar yeni ve modern karakollar inşa etti. Köy koruculuğunu askeri düzeni içine almaya çalışarak, başlangıçta bu konuda önemli adımlar da attı. Yine operasyonlarda uçak ve helikopterleri yaygınlaştırdı. Özellikle başlangıçta kurtuluş savaşımızı Botanla sınırlandırmaya çalışarak, gerillanın ülke geneline yaygınlaşmamasının tedbirlerini geliştirdi. 2600 kilometrelik Irak ve Suriye sınırı elektrikli ve dikenli tello örmeye başladı. Bunun için Erzurum'da 1 milyar liraya yakın tello üreten fabrika kurdu. Fabrikada yüzde 75 hisseye sahip olan Alman Friedrich Grapple firması üretim yapıyordu. Ve Nusaybin-Ceylanpınar arasındaki 27 kilometrelik bölge tüm tellerle örüldü. Fakat devrimci savaşımızdan çekinen Alman firması fabrikayı kapatmak durumunda kalınca bu proje tamamlanamadı sonuçlandı. Buna bağlı olarak sınırda daha farklı fiziki engeller de geliştirildi.

Bütün bu engellerin altında yatan neden, savaşımızı önce Botanla sınırlamak ve giderek burada da küçük bölgelere ayırarak, tam imhaya geçirebilmeye de buna yakın bir sonuca ulaşmaktır. Nitekim 1989 baharında birlikte TC, bu hedef doğrultusunda harekete geçti. Onbinlerce asker, özel tim, jandarma ve konucuyu sürekli operasyon durumunda tuttu. Özel savaşın psikolojik ve propaganda araçları haline getirdiği basın-yayın organları da savaş bu yönüyle işlediler. Kürdistan'da diğer eyaletlerdeki gelişmelerle hemen hemen hiç işlemelerken, Botan'daki Türk özel savaşının "başarımları" ele aldılar. Hatta burada eyaletin tümünü de değil, bazı bölgeleri ilen çikmak tarzında yakıştırdılar. Örneğin, uzun dönem Cudi Dağı'ndaki operasyonu işlediler. Sonra hazırlanan hayali bir senaryo ile "ARGK gerillaların Cudi'de temizlendi. Törenle Türk bayrağı dikildi" vb. psikolojik propaganda geliştirdiler. Ardından İbrahimbey dağlarını benzer yöntemle basın sayfalarında günlerce işlediler. Bununla yapılmaya çalışılan, "gerillaların bir alana sıkıştırıldığı ve burada bitirileceği" propagandasına kamuoyunu inandırmak; psikolojik olarak halkı kurtuluş üzerinde bu imajı egemen kılarak hayali kırıklığı yaratmak ve kurtuluş umudunu zayıflatmaktır.

Kurtuluş mücadelemizin Botan'da yoğunlaştığı, dolayısıyla ana savaş cephesi olarak burada savaşın daha geniş ve yaygınlaştığı açtıkları Kürdistan'da diğer alanlarda da Botan düzeyinde olmasa da, gerilla savaşımızın yıl süresince büyük bir atakla çıktığı bugün çok iyi bilinmektedir. TC ve basın-yayın organlarının savaşta yakıştırları tamamen özel savaşın taktiklerine

hayaliyet kazandırma arzu ve istemleri yönündedir.

Askeri olarak kurtuluş savaşımızı 1989 sonlarına doğru imhaya yakın bir düzeyde indirmeyi hedefleyen TC, kültürel mücadelemizi desteklemeyecek bir konuma gelmeye çalıştı. Bunun için bol vaatlerde bulunmayı, ama operasyonlarda başvurduğu işkenceyle sındırmayı esas aldı. Köyleri bazı merkezlerde toplayarak, stratejik köyler oluşturmayı çalıştı. Zor ve tehditle göçetirmek istedi. Özellikle GAP projesinin tamamlanacağı ve Kürdistan'ın nasıl bir "cennetle" dönüşeceğinin propagandasını yaygınlaştırdı. Mücadelemizin "kalkınmaya" karşı olduğu düşüncesini yaymaya çalışarak, ekonomisini özel savaşla göre ele aldı. Kitleleri zor, tehdit ve bol para vaadıyla silahlandırmak istedi. Yine uluslararası alanda çeşitli güçleri karşımıza çıkarmak için taviz politikasını yürüttü. Bu uluslararası özel savaşın bir parçası olarak Almanya-PKK da varlığını açtı. Bununla Partimiz dünya "terörist" olarak gösterilmek istendi. Bu temelde emperyalistler polis gücünü devreye sokarak Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverlere yönelik anti-demokratik saldırılara yöneldi. Sayışa operasyon ve sındırma uygulamasına başvuruldu. Yine Partî Önderliğimiz ve Partimize yönelik çeşitli komplo ve provokasyonla ilgili parçalamayı gerçekleştirmek amacıyla Partî ortamına iç-an-provokatorleri sızdırdı.

Ana hatlarıyla verilmeye çalışılan özel savaşın 1989 yılı sonunda varlığı düzeyinde TC, özel savaş planlarını ne oranda yürüttü; hangi sonuca ulaştı? Bu sorulara verilecek cevapların da özel savaşın geçen yılın başında sahip olduğu gücün çok çök gerisinde bir noktada bulunduğunu, işlenmez hale geldi ve zafra düşüşü hemen görülebilecektir. Çünkü, ulusal kurtuluş savaşının planı ezici ölçüde gerilemiş oldu. Pratik uygulamada bazı yetiszikleriyse yansın da, esasla itiraklı gelişimiyse iyi lehinle kapattı. Bu anlamda vücut bulan, önem kazanan devrimci savaşımız oldu. Dolayısıyla, özdele 1989, genelde 80'li yılları savaşımızı min zafierle kapandı. 90'lı yıllara mücadelemizin bu zafierin temelinde girmektedir.

... **Eğer aldığımız tedbirler yerli olseydi, PKK bugünkü sahaya gelmezdi. Adamlar ben orada idim** (Kürdistan'da 1989'da özel savaş yürütürken, bn.) **özel savaşı safhasını bitirmi, tabur safhasına geçmiştirler. Eğer biz başlatmış olsak idik, üst seviyede bir devlet görevlisi bugün arcına bindiği gibi, şırnak'a, çukurca'ya da Beşyüzebaş'a giderbilirdi.**

Hatıraları başında hastalığı iyi teşhis edemedimiz ve hastalığı uygun tedbir alamamızda geliyoruz. Eğer gerillaya karşı muttasam oldu ile başarıları olseydi, ABD de Vietnam'da başarısız olarak geri dönmeydi. Karşımızda öylelendiği gibi, 'iki capıcu olayı yok', bir gerilla 'faaliyetleri var' (Nokta, say. 51)

Türk generalinin de ifade ettiği gibi, özel savaş önüne koyduğu hedeflerini hiçbirine ulaşamamıştır. Tam tersine gerileme içine girecek inişiyatifi gerillaya kaptırmıştır. Başta Botan olmak üzere yer yer özel savaş sınırlandırmıştır. Dokunaklı inişe doğru geçmiştir. Bazı alanlara gece ve gündüz Tür ordusu girememekte ve genelde bu

yönü bir zorlanmayı yaşamaktadır. Bu anlamda, Türk özel savaş birliklerinin saldırıları büyük oranda zayıflatılmıştır. Türk İçişleri Bakan'ının tabiriyle de, "*Saldıran tarafın yüzde 80'i gerillalardır*" Bu temelde Tür ordusunun otoritesi oldukça zayıflamıştır. Orodada açılan gödik her gün büyüyerek derinleşmektedir. Türk özel savaş birlikleri bu çöküşü kalıca çevirmek amacıyla yıl sonunda

son bir hamleyle İkiyaka (Setê) katilamını gerçekleştirdi. Bu katilamın özellikle Partimizin 11 kuruluş yıldönümüne denk getirilmesi anlamıdır. TC, bu katilamı, Partimize mal etmeye çalışarak, içte ve dışta teşhir gerçekleştirmeye çalışıp, biraz da öze çöküşünü durdurmayı amaçladı. Fakat bu caniyane katilamı Partimize deşile edilecek. TC'nin bu oyunu boş çıkardığı. Dolayısıyla çöküş süreci daha da hızlanmış oldu.

Açık ki, özel savaş planının etkisiz kılınması ve yer yer sınırlandırılması kurtuluş ordumuz ARGK'nın yaratdığı gelişmelerle sağlandı. Ordumuz, kendisini örgütlemekte temelinde, daha da yetkin ve isabetli vurularıyla özel savaşı çöküşe doğru götürdü. Gerillanın başta Botan olmak üzere, ülke genelinde oturtulmasında leri mesafeler katetti. Ordumuz sayısız olarak birlerle ifade edilecek, halk savaşını sanatında uzmanlaşma, kurmay düzeyde savaş sevk ve idarede önemli bir kıyak yarattı. Böylece gerillanın özgür birleşim tarzı kitlelere daha güçlü yansıdı. Saygın bir otore olarak ARGK, halkımız nezdinde yer indirdi. Bu temelde katilamlarda da önemli bir artış ortaya çıktı.

Kurtuluş savaşımızın askeri sahada sağladığı bu gelişmeler, siyasal arenada sonuç vererek, psikolojik ve cesaret cephesinde önemli bir açılım sağladı. Kitleler korku psikolojisini yemede önemli mesafe aarak bu yönü cesaret ögesine sahip oldular. Kendilerini halk korkusuzca tanımlama, kimliğine sahip olma ve ifade etme gücüne ulaştılar. Daha önceleri "Kürdüm" demekten korkan bir halk gerçekleştiren, bugün kahvede, okula, köyde, üniversitede, kısaca hayatın her alanında kendi gerçekleştirdiği hareketle dile gelmeye ve cesaretle bir kimliğe sahip çıkma durumuna ulaşma sözünü kurdu. Bu gerçeklik Tür parlamentosuna kadarda yansımsı; Kürdülüğün temelinde mayalanmış bu faşist rejimin başı Turğul Özal bile, Kürtlerin varlığını bahrsetmek ve "Kürçe konulabilir" açıklamasını yapmak zorunda kalmıştır. Bu, özel savaş çikmazının en açık ifradıdır. Yaşanan bu çikmaz halkımız ve mücadelemiz açısından ise büyük bir kazanımdır. Halkımızda kendini ifade etmede oluşan cesaret, yer yer dülm korkusunu da aşarak Türk sömürgeçliği

ile çalışma düzeyine ulaştı. Nusaybin, Cizre, Silopi alanları bunun en açık pratikleri sergilediler. Birlerce Kürdistanlı taş ve sopolarla Türk özel savaş gücüneyle çalıştı. O anki istemlerini kabul ettirdiler. Bu, halkımızda cesaretle direnilirse zaferin kazanılacağı düşüncesinin oluşmaya başladığını gösterir. Bu, Kürdistan devriminin yeni ve daha ileri bir sürece girdiğini göstermesi açı-

sından dikkat çekicidir. Yine bu, halkımızın özde ruhla, giderek pratikte bir isyan dönemine adını verdi anlamıdır. Buradan devrimimizin silahlı mücadelesinde yalında, ona bağlı olarak kitlelerin siyasal şiddetinin de sürece giriş yaptığını belirtebiliriz. Bu önümüzdeki dönemde kurtuluş mücadelemizin bir bir atakla kalkışını gösteriyor.

Kitlese düzeydeki bu gelişmeler, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin etki sahasına girdiği, yonunu mücadeleden yana çevirdiği, neşir tünden örgütlenmesinde de TC'nin sömürgeci otoritesinde ciddi bir kopuş yaşandığı noktalarında ortaya çıkıyor. Halk düzeyindeki bu gelişmeler, TC'yi siyasal bunalım içine sürükleyerek, rejimde ciddi çatlaklar yaşamasına yol açtı. Böylece TC: Kürdistan'da istediği her şeyi yapamaz duruma düştü. Bunun en bariz örneği, sömürgeci eğitim kurumlarının işlenmezliğinde görülmektedir. Sadece Botan'da 2000'i aşkın okul "eğitim" yapılamadığından kapatılmış durumda. Urfalı 200, Dersim'de 40, Mar'dinde 700 (ikokuldan) 400 okula kapalı durumdadır. Bu veriler de göstermektedir ki, sömürgeci kurumlar işlenmez hale gelmiştir. Çünkü bu durum sadece eğitimde değil, bütün sömürgeci kurumlarda yaşanmaktadır.

Türk devleti Kürdistan'da çökülmektedir. Kürdistan'daki düzüm parlamentoaya kadar yansıdı. Çözüm içi partiler de bundan nasibini almaktadır. Bu, ana muhalefet partisi SHP'de daha ileri boyutta yaşandı. SHP'nin Kürdistan'daki örgütlerinin hemen hemen hepsi dağıldı. Rejim kendisini yatışmak amacıyla içine ayırma ve çatışmaya girmek, yeni tedbirler de geliştirmek zorunda kaldı. Bu tedbirlerin başında da Türk parlamentosunun ANAP grubunun parlamentosu haline getirilmesi vardı. 12 Eylül rejiminin devam ettirmesi amacıyla, Çaldırmahuşkan yapıldı. Böylece parlamento özel savaş parlamentosu hüviyetine kavuşturuldu.

Kurtuluş savaşımızın 1989'da kend planını esas yönüyle başarıyla sonuçlandırması, TC'yi özel savaşta yeni tedbirlerle 1992'ye göre ayarlamaya götürdü. Bu yeni planın bir

parçası da, başarısız olan sömürgeci Validen özel savaş yetkililerin önemiilinin alınıp Genelkurmayla devredilmesidir. Zaten Özal in Cumhurbaşkanı olması bundandır. Çünkü, Özal 12 Eylül generallerinin en has uşağı durumundadır. Daha önceleri devrimci savaşımızı TC'nin önemli gündem maddelerinden biriyken, günümüzde ise artık birinci gündem maddesine oturmuş durumdadır. Bu nedenle devlet bir butunluyla özel savaş devleti durumuna getirmeye çalışılıyor. Ve özel savaşın bir ayağı da Türkiye de kurumlaştırılmaya çalışılacaktır. Buna mücadelemizin etki i Türkiye'de olası güçü bir devrimci çikış bistrmak amacıyla başvuruluyor. Şimdiden bunun beklentilerini görmek mümkün.

1992'ye kadar oluşturulan özel savaş planının ana mantığını, devrimci savaşımızı tam imhadan ziyade, sınırlandırmaya esas almak oluşturmuyor. Özel savaş bu tarzda işletilecektir. Çünkü, TC artık ulusal kurtuluş mücadelemizi imha edemeyeceğini çok iyi görmektedir. Dolayısıyla, devrimci savaş bazı alanlarda sınırlandırmaya çalışarak birliye yapmayı esas almak çabasındadır. Nitekim başında da, "*İsyanı ETA ile, İngilizler İRA ile yapamaya almıştır. Biz de PKK ile yapamaya almıştık*" konuları işlenmektedir. Fakat "Türkiye'nin PKK ile yaşayabilmesi" için gelişen kapsamlı eylemler gerçekleştiren gerilla yerine, gelişimi kısıtlamış zaman zaman bazı eylemler yapıp da "iazia zarar veremeyen tere indirmiş" bir gerilla gerekirdi. TC'nin esas amacı yönü bu olmaktadır. Bütün çikışmalarını bu eksen etrafında geliştirecektir. Planını başarıyla ulaştırabilirse, ileride, meşhur yonitimin yemin daha da yumsatılmış bir yönetime bırakabilir.

Bu hedef gerçekleşene değine bir komünist partisine zafen izin vermiş durumda. Muhtemlen bir "Kürt partisi" de devreye sokulabilir. Yine başta Suriye, Irak, ve İran olmak üzere diplomaside büyük tavizler verecek, dıştan da mücadelemizi sınırlandırmaya çalışacaktır. Bu temelde halkımız da, büyük tavizler vererek kazanmaya çalışacaktır. Suyu olamayana su, yolu olmayana yol götürerek şirin gözükme yi hedefleyecektir.

Açık ki, özel savaşın bu sinsi planına karşı, devrimci savaşımızı 1990'da büyük kazanımlarla gıyır Partî Cephe Ordumuzun otoritesi Kürdistan'da pratik bir olgu haline gelecek kitleler bu otorite altında büyük bir potansiyel güce ulaşmışlardır. Eğer Partimiz'in savaş sanatı yetkin uygulayarsa, bu potansiyeli harekete geçirmek işten bile değildir. Savaşımızda belirleyici olan, güncel pratik uygulamada hataya düşmeden doğru taktik hattı tutmaktır. Bu konudaki kazanımları son derece elverişlidir. Her sahada da mücadeleyi geliştirme olanakları mevcuttur. Sorun, başta Parti militanları ve asker komutanları olmak üzere, her yurtesinden görevlerine doğru sahip çıkmada üzerine düşeni zafere ulaşma inancıyla yerine getirmesidir. Bu konuda geçmiş pratik deneylerin de gösterdiği gibi, her insanımız üzerine düşeni daha büyük azim ve coşkuyla yapacaktır. Bu temelde zafere dolu bir yıl geride bırakırken, şimdiden 1990 zafierleri hepimize kulak olsun. 1990 yılının da bizim için güçlü zafierler yılı olduğunu inancımız büyüktür.

Ağır kış koşullarına rağmen savaşımız yükselişini sürdürüyor

23 Kasım günü, Şırnak'a bağlı Gormec köyü yakınlarında ARGK gerilla birliği ile somurgec kolluk kuvvetleri arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Alanda operasyon sürdüren kalabalık sayıdaki düşman gücüne öyle şıraları çalınma gücünü ateş açmasıyla çatışma başladı. Gerillanın yoğun ateşle karşılaştığı düşman panikle kapılarak kaçışını kendi jandarma komandosu ve köy korucularından mutteşekkil düşmanla ortamdanda savaş insiyatifi baştan kaybetti. Fakat binlerce kişilik özel tim jandarma komandosu ve köy korucularından mutteşekkil düşmanla ortamdanda savaş insiyatifi baştan kaybetti. Fakat binlerce kişilik özel tim jandarma komandosu ve köy korucularından mutteşekkil düşmanla ortamdanda savaş insiyatifi baştan kaybetti. Fakat binlerce kişilik özel tim jandarma komandosu ve köy korucularından mutteşekkil düşmanla ortamdanda savaş insiyatifi baştan kaybetti.

altına almak ve manevra sahalarını daraltmak istemektedir. Böylece düşman, bu alanı mücadelemize karşı tehlikeli bir üs haline getirmeye çalışmaktadır. Bu amaç doğrultusunda kurduğu karakol böylece mücadelemiz için en önemli hedeflerden birisi haline gelmiş bulunmaktadır.

İşte 23 Kasım günü, ARGK gerillaları düşmanın bu karakolunu imha etmek için baskın eylemi düzenler. Baskın eyleminden sonra da çatışmalar 3 gün, yani 25 Kasım'a kadar devam eder. Bu süreçte karakolda bulunan özel tim elemanları fazla bir varlık göstermezler. Sadece karakol binalarının içinde kendilerini savunmaya çalışırlar, fakat gerillanın ağır ve isabetli vuruşları karşısında büyük kayıplar almaktan da kurtulamazlar. Onlarca ölü ve yaralı vermenin yanı sıra ağır maddi kayıplara da uğralar. Bu darbe üzerine somurgeler çatışma alanına güç yığınca yapılarak operasyon başlatılır ve savaş uçaklarıyla bombardmana girilirler. Bombardman

de 11. kuruluş yıldönümüne denk gelecek bir dönemde, teşhir edilemeyecektir. Fakat, TC'nin içine girdiği bu sahtekarca tutuma karşı cevap gecikmedi. Partimizin, katliamı açığa çıkarıp desifre ettikçe somurgelerin çirkef yüzü açığa çıktı. Başta halkımız olmak üzere, halkımızın dostları, TC'nin bu alçakça oyununu lanetlediler ve Partimizin saygınlığı daha da arttı.

Türk somurgeliçliğinin ikiyaka katliamı açığa çıktıktan sonra, başta üniversite gençliği olmak üzere çeşitli ilerciler çevreler de protesto eylemleri gerçekleştirdiler. İstanbul'daki yüksek okullarda okuyan Kürdistanlı öğrenciler dağıttıkları bir bildiri ile katliamı nefretle kınarken, devrimci-demokrat kamuoyu somurgeli özel savaşla teşhire çağırdı. Yine, Diyarbakır-Dicle Üniversitesi'nde de aynı amaçla dağıtılan bildiride ikiyaka katliamı lanetlendi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde yapılan foruma yüzlerce öğrenci katıldı. Söz alan konuşmacılar ikiyaka katliamını lanetleyerek, Kürdistan'da yürütülen özel savaşla teşhir ettiler. Ayrıca, Dicle Üniversitesi'nde gerçekleştirilen ilk protesto gösterisinde binlerce öğrenci katıldı. Bu gösterilerde özel savaş ve katliamlar protesto edildi.

2000'e Doğru Dergisi, ikiyaka katliamını kınadığını yaptı. Paris Kürdistan Komitesi'nin basın açıklamasına dayanarak yazması üzerine topladığı Derginin toplantılarına üzerine, dergi yetkilileri bir basın toplantısı yaptılar. Basın toplantısında, derginin toplantımasının, ikiyaka katliamının kınanarak yapıldığı düşüncesini güncelledi. TC'nin bazı şeyleri gizleme telaşı halinde olduğu ifade edildi. Bununla birlikte gerçeleri öğrenme hakkına saldırdıkları gerçeği vurgulandı.

Somurgeler, operasyon ve saldırılarını salt ikiyaka köyü ve çevresinde gerçekleştirme kalmadılar. Cudi dağlarında İbrahimbey dağlarına,

kadar uzanan geniş bir hat üzerinde havadan savaş uçaklarının bombardımanı eşliğinde operasyonlar gerçekleştirildi. Operasyonlarda meydana gelen şiddetli çatışmalarda düşman ağır kayıplar verdi. Karadan düşman birlikleri yürüyemez durumda, hareket edememektedirler. Gerillaların attığı pusularda ağır kayıplar vermektedirler. Ayrıca, bombalamaya katılmak için Van'dan kaçan bir helikopter

gerillalar tarafından düşürüldü. İğlide bulunan 1 alay komutanı, 1 pilot binbaşı ve 2 özel tim ölü. Düşman güçlerinin yaşadığı kayıplar ve bozguna telafi etmek için, alana yeni askeri birlikler takviye etti. Özellikle operasyonlarda halka yoğun işkence yapıldı. Bombardımanlarla katliam tehdidi sürekli canlı tutulmaya çalışıldı.

30 Kasım'da ARGK gerillaları Şırnak ilçe merkezindeki polis binalarını roketatarlarıyla bir süre ateş altında tuttu. Saldırıda polis binaları büyük hasar gördü. Polislerden ölen ve yaralananların da olduğu bildirilmektedir.

Eylem sonrası, gerilla birliği Şınak kömür ocaklarındaki işçileri bir toplantı yaptı. Toplantıda, kuruluş sa-

vaşımızın vardığı düzey, düşmanın durumu ve yurtseverlik görevleri anlatıldı. Türk özel savaşının karakteri, işçilerin çalıştığı kömür ocakları örnek gösterilerek zenginliklerinin nasıl talan edildiği ve hangi amaçla bu zenginliklerin kullanıldığı vurgulandı. Toplantı başarıyla sonuçlandırıldıktan sonra, kömür işletmelerine ait 3 araç yakılarak imha edildi.

2 Aralık günü, gerillaların Uludere'nin taşdelen köyü yakınında yola yerleştikleri patlayıcıya basan iki kurucudan 1'i öldü 1'i ise ağır yaralandı.

Yine aynı günlerde, gerillalar Uludere PTT binasını bastılar. Basında, ajanlık yapan PTT teknisyeni ölümlü cezalandırıldı.

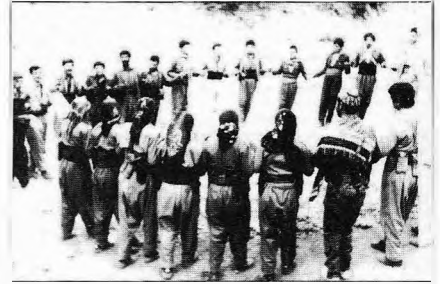
7 Aralık'ta Cizre'ye bağlı Hisar ve Çağlayan köyleri yakınında Türk özel savaş birlikleriyle bir ARGK birliği arasında çatışma oldu. Çatışmaya binlerce düşman asker katıldı ve saatelerce devam etti. Çatışma sürecinde düşman onlarca ölü ve yaralı verirken, ağır maddi kayıplara da uğradı. Çatışmada gerillalardan da şehit düşenlerin olduğu bildirilmektedir. Ancak kesin sonuçlar

henüz ulaşmış değildir.

11 Aralık günü, Eruh'un Akdiken köyü civarında operasyon yapan düşman gücüne gerillalar pusus kıldı. Çapraz ateş altında alınan düşmana büyük zayıflar verildi. Ancak düşman kayıplarını sadece; "1 asteğmen ile 1 erin öldüğü ve 1 erin de yaralandığı" tarzında açıkladı. Gerillalar kayıp vermeden düzenli bir şekilde geri çekildiler.

15 Aralık günü, Eruh'un Fındık bucağına bağlı Çevrim köyü yakınında büyük bir çatışma oldu. Çatışma, gerillaların köy yakınında olduğu ihbarını alan somurgelerin operasyona başlamalarıyla gelişti. Çatışma uzun süre devam etti ve somurgeler büyük kayıplar verdiler. 2 gerilla da kahramanca savaşarak şehit düştü.

Yine, 16 Aralık'ta Eruh'un Sındık köyü yakınında operasyon yürüten düşmanla gerillalar çatıştı. Çatışmada düşman onlarca ölü ve yaralı verirken, ARGK gerillalardan da şehit düşenlerin olduğu bildirilmektedir.

Botan Eyaleti dışındaki Kürdistan eyaletlerinde de düşman saldırılar ve gerilla eylemliliği bu süreçte yoğunca yaşandı.

Kasım ayı sonlarında, somurgeler Mardin il merkezinde geniş çaplı bir operasyon yaptılar. Operasyona binlerce asker, polis ve özel tim elemanı katıldı. Onca den belirlenen evlere gece baskınları düzenlendi. Yüzlerce eve yapılan baskınlarda kitlelere hakaretler, işkenceler yapıldı ve tehdit edildiler. Operasyon sonrası 28 yurtsever "PKK'ye yardım ve yataklık" yaptıkları gerekçesiyle gözaltına alındı.

30 Kasım'da ARGK gerillaları Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Hedik köyü ve Seyrak mezarınında iki ajani evine baskın düzenlediler. Hedik köyüne yapılan baskında, ajan Ahmet Dağın evinde kimse bulunmadı. Operasyonun ardından, ajan Ahmet Akdemir'in evine baskın yapıldı. Muhtıran evde kimse bulunmadı. İşbirlikçi işçi mezarının dışına çıkarılarak kurşuna dizildiler.

Aynı gün Lice ilçe merkezindeki polis binalarında da roketatarlarla bir saldırı düzenlendi. Eylem sonucu binlerce kişiyi hasar meydana geldi. Binalarda bulunan polislerin ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi edilemedi.

1 Aralık'ta ARGK gerillaları Mardin'in İdli ilçesine bağlı Belen köyü muhtarı Abdurrahman Nas'ın evine baskın düzenlediler. Bu unsur köyde işbirlikçilik yapmakta ve düşman faaliyetleri sürdürmekte idi. Bu düşman çalışmalarından vazgeçmesi için çeşitli defalar uyarılmıştı. Fakat uyarılara aldırmadan karşı-devrimci faaliyetlerini yürütüyordu. Yapılan baskında gerillalar ajan muhtarı birlikte götürüp sorgulamaları yaptıktan sonra kurşuna dizerek ihanetini cezalandırdılar.

Mardin'den Akbağ köyüne minibüsle giden koruculara gerillalar pusus kıldı. 13 Aralık'ta gerçekleştiren eylemde minibüs çapraz ateşe tutuldu. Tümden deşik deşik olan minibüste bulunan 10 korucudan 6'sı öldü, 4'ü ağır yaralandı.

Mardin'in Gûrağaç köyü yakınında 16 Aralık günü çatışma çıktı. Alanda operasyon sürdüren düşman gücüne ARGK gerillaları silahlı saldırı düzenlediler. Saldırı sonrası çıkan çatışma uzun süre devam etti ve düşman ağır kayıplar aldı. Fakat düşman sadece "4 askerin yaralandığını" açıkladı. Gerilla birliği ise hiç kayıp vermeden geri çekildi.

yüzden TC işkence ve katliam tehditlerinde bulundu. Ayrıca, ARGK'ye destek sunanları gerekçesiyle 11 yurtsever gözaltına alındı.

Türk somurgeleri 25 Kasım'da yeni bir katliam gerçekleştirdiler. Bu sefer seçtikleri hedef, İkiyaka (Setê) köyü idi. Bizzat kendileri açıklamalarında yer aldığına göre 12'si çocuk olmak üzere toplam 28 kişi katledildi. Fakat katliamın

Uludere-Hilal zomlarında kitle toplantısı

gerçek boyutları bunun çok üzerindedir.

Katliamın gelişimi kısaca şöyledir. Hakları-Yükseköçya bağlı İkiyaka (Setê) köyünde, TC özel savaşın karargahı haline getirmeye çalışmıştı ve belli mesafe de katletmişti. Köyde zor, tehdit ve para yoluyla 100'ü aşkın korucu derlemişti. Ayrıca köyün yakınına modern askeri araçlarla donatılmış yüzlerce özel tim elemanından oluşan bir karakol kurmuştu. Böylece, köyü özel savaşın üssü haline getirmişti. Buraya dayanarak yöredeki halka baskı ve işkence yapılmaktaydı. Köylüler, ya silah alıp koruculaşmaya ya da göç emeline razı olmaktaydı. Başka bir alternatif bırakılmamaktaydı. Bu yöntemle, sınır tamamen denetim

sonucu, aralarında kadın ve çocukları da bulunduğu onlarca Kürt köylüsü katledildi.

Somurgeler ARGK gerillalarının alanda bulunan bir karakola karşı gerçekleştirdikleri baskında ve ardından meydana gelen çatışmalarda çok üsü üstü darbe yemelerinin ilkhamını zavallı savunmasız köylülerin savaş uçaklarının bombardımanında kallederek alma yoluna gittiler. Ancak katliamlarını gizleyerek kendi vahşetlerini çok sahtekarca, Partizm PKK ve Ordumuz ARGK'ye mal etmeye çalıştılar. Somurgeli basın yayın organları hafızalarca bu konuyu işledi. Partizm yoğun bir karşı bombardıman yağmuruna tutuldu. Kitleler üzerinde ve dünyada her geçen gün saygınlığı artan Partimiz, hem

PKK'DE GERÇEKLEŞEN SOSYALİZM VE KESİNLEŞEN HALK KİMLİĞİMİZ

"...Hiçbir şey, soyul bir hareketin başlangıçtaki anılığını koruması kadar değerli ve önemli olamaz. Dolayısıyla, bizim yetmezliklerimizle rağmen ve gerçekten çok az kişinin, hatta kişi özelliğinin doğru karar vermeye cesaret edebileceği, imkan sağlayabileceği, yürüme çabaları sergileyebileceği bir dönemde, atılan adımlar hiçbir zaman gözardı etmemek gerektiği kadar, bütün yürüyüşümüz ilk günün o sadeliğini, tazeliğini sürekli gözönüne getirerek güne ve göreve başlamak anlamında olmalıdır. Ve her yeni güne çok ciddi bir göreve yürümek için kalkan bu taze ve sade girişimimizle esas olarak, bundaki yüksek başarıyı tutturabilmelidir..."

Başarılı 1. sayfa

İlerlediği, kendisi için soluk almaya fırsat verdiği bir atmosferdir. Aslında bu, eski karanlık dünyadan daha karanlık bir dünyaya dalıştı ama, o yine buna, "Çağa giriş, aydınlanmaya giriş" der. Ve aslında onun da TC gerçekliğiyle fazla ilişkisi yoktur. Onun kontrolü dışında olması zorunlu olan biraz bu bilimsel, teknik, egemenlerin iradesi dışında ortaya çıkan maddi-manevi gelişmelerdir. Bunları bizi algılamaya, çoğu aydınımızın içine girdiği bir kendini aldatma süreci başlar. İşte biz bu konuda da böyle giriş yapmayacağız, bize her ne kadar ileri gibi gelse de; çok ileri düzeyde bir esteliyle karşılık verilmesi gereken yanları bulduğunuzda diğer bakımlardan, eskiden kopuş ve yenile ulaşmanın daha değişik olması gerektiği bilincine hareket ettik. Bu, kendini tanımayla başlayan bir süreçtir. Ve bilginiz gibi; düzenin bizi sunduğu imkanları şüpheyle karşılamaya, giderek bilimsel esteli geliştirmeye, bu temelde de kendimize yönelmeye başladık. Kendini yeni gibi dayatan ama bir yandan da gerçekten her şeyi almak isteyen bir uygarlık olayına karşı, onun TC'ye dayatmalarına karşı bile, ne yapmamız gerekir sorusu bir an bile zihnimizi bırakmaksızın meşgul etmeye başlıyoruz ve yaşamımızı bir anlamda çok kit olanaklarla sürdürmeye zorluyordu. Kit olanaklarla kendini eğitime imkanları elde etme, bunun yıl açtığı entellektüel gelişme ve zihin oranında olup bitenlere bilimsel yaklaşmaya çalıştık.

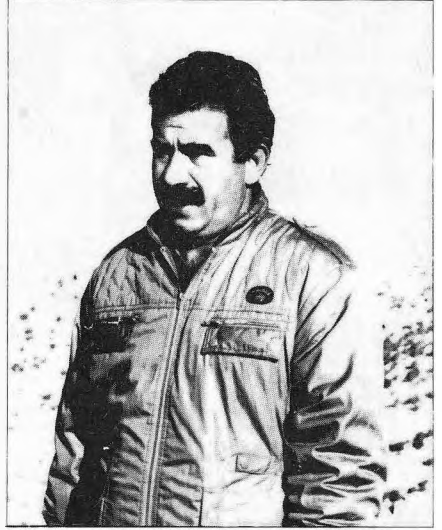
Boylesi bir yaşam tarzı, '70'ler Türkiye'sinin çalkantılı durumunun bir daha da tahrik ederek sosyal sorunlara ve giderek ulusal sorunla yöneltilmesiyle birleştiğinde başlangıçta hiç de o kadar hazırlıklı olmadığımız halde, biraz da objektif koşulların zorlamasıyla, biz artık yeteneklerimiz ve kişilikteki gelişme oranında çok önemli kararlar verme durumuna karşı karşıya geliyoruz. Burada anlaşılması gereken ve özellikle partileşme davasında iddialı olanların çıkarması gereken en önemli sonuç; boylesi süreçler hepimiz için sözkonusudur. Her ne kadar Partimizin kararlılığından, hepimizin kararlılığı da belli ölçüde gelişmiş de yine de öz katkılı olarak geçmişe uzanarak sağlamlamada yarar vardır. Rastgele, kendiliğinden bir katılımla bilimsel yanlı zayıf kalır ve pratikte de fazla verimli sonuçlara ulaşılmaz. Dolayısıyla, her geçoğün neyse, kendi katkılımları onun tarzıyla, geçoğün emrettiği tarzla sağlanmaz bizden açımızdan önemlidir. İşte, geçoğün ve yaşamamızda hükmeden kararlılık dönemleri vardır. O dönemdeki, Kürdistanı veya Türkiye'yi olsun, uyanan sosyalist bilinci birçok kişilik çok değişik etkenler altında kararlılıklarını tam ge-

liştirememiş, onu doğru yönlendirmeye ve tabii ki, tarihin daha sonraki ilerlemelerine yol açabilecek adımları da atamama durumuna karşı karşıya geldiler. Başlangıçta bazı yönler güçlü de olsa, kısa bir süre sonra, ya sağa ya da sola savrulup tikanarak tasfiyeye uğramaktan kurtulamadılar.

Biz tümüyle değişik yaklaştık. Her şeyden önce, basit yaklaşmaktan gerekiyordu. Yaşamın değerlendirmesine mevcut toplum geleneksel yargıları ışığında ama görüşünde onu aşma biçiminde yaklaşan, ama birçok özellikleriyle düzenle kaynaşanlar vardır. Düzenin yeni diye tabir edip sunduklarını bazılarının olduğu gibi alır, "ki bu düzene teslimiyettir, bazıları da bunu hiç kavrayamaz; bu da bilimsel bir durumu ifade eder ve savrılmaktan öteye varacağı bir yer yoktur. Geleneklere körü körüne bağlılık da çok kötü bir durumla karşı karşıya bıraktı ve bunlar da çok yaygındır. Görüldüğü ki; o dönem toplumsal koşullarında böyle etkilenenler çok yaygındır. Süreçleri çok az sorgular; dolayısıyla, ciddi ka-

gırmeyen kişiliklerdir. Bunlar, yeniyen olan tutkularıyla çok az bir donanımla da olsa ileri atılmaktan kendilerini alıkoymazlarsa, bu konuda gittikçe dayanacakları zemini iyi seçer, harcamaları çabası iyi ayarlarlarsa, ileri süreçlerin önderleri olmaya adaydırlar. Gittikçe dayanacakları zemini iyi seçer, harcamaları çabası iyi ayarlarlarsa ileri süreçlerin önderleri olmaya adaydırlar. Gittikçe eski, yeni veya bütünüyle düzen dediğimiz olayı aşmalarıyla birlikte, dev gibi sorunlar karşısına dikilir. Bunlar, devrim sorunları; onun her düzeydeki sorunlarıdır. Onlar da bütünüyle kişiliklerini buna katarak yol almaya çalışırlar. Hemen hemen her devrimci olmak isteyenini geçmesi gereken bir süreçtir bu. Her şeyde ezbercilik, taklitçilik, kendiliğinden katılmayla belli yerlere varılabilecek belki ama, ciddi devrim süreçlerine böyle katılınmaz ve sonuç alınmaz. Bu, her koşul altında tamamen geçerliliğini sürdüren bir durumdur; bir devrimci gelişme ilkesidir.

'70'ler Kürdistanı hakkında çağı

rın yolunu açmak, bu yolun yolculuğunda büyük karar geliştirmek çok önemlidir. Maalesef savunmak kabiliyetinden bazı katılanlar vardır. Bunların çoğu da eskidir. Dolayısıyla da kendisini devrimcileştiremeyenlerdir. Bunlara her zaman öfkemiz dile getirmek isteriz. Evet, on yıl-onbeş yıl da geçse o hareketimize katılmamıştır. Ve gerçekten bir savunma olayıdır. Bunları da çok önemli bir

liğimize bağlılığımızın vazgeçilmez bir gereğidir.

Hiçbir şey, soyul bir hareketin başlangıçtaki anılığını koruması kadar değerli ve önemli olamaz. Dolayısıyla, bizim yetmezliklerimizle rağmen ve gerçekten çok az kişinin, hatta kişi özelliğinin doğru karar vermeye cesaret edebileceği, imkan sağlayabileceği, yürüme çabaları sergileyebileceği bir dönemde, atılan adımlar hiçbir zaman gözardı etmemek gerektiği kadar, bütün yürüyüşümüz ilk günün o sadeliğini, tazeliğini sürekli gözönüne getirerek güne ve göreve başlamak anlamında olmalıdır. Ve her yeni güne çok ciddi bir göreve yürümek için kalkan bu taze ve sade girişimimizle esas olarak, bundaki yüksek başarıyı tutturarak yürüyebilmelidir.

Bugünün Kürdistanı'nda, soruna bulaşmayan, ancak değişik çakırları ortbas etmek için de olsa, geçoğün her halk için onayladığı kavramı esas alma ve gerekse bunun ışığında kendi kimliğine bakma konusunda ileri adım atırlar çoktur. Düşmanın Gencikurmay'ında bile sorunların tartışması yapılabildiğine göre, bugünün ucuz kahramanlığına bizi fazla şaşırtmaz. Halkımız üzerinde en etkili olan düşmanın Milli Güvenlik Kurulu bile, Kürt meselesinin varlığını kabul eder ve hatta kendine göre bir çözüm, bir politika oluşturmuş geçoğün kabul ettirir, elbette ki meseleye dolaylı veya doğrudan ilişkisi olanlar, çeşitli biçimlerde yakaşacaklardır ve sorunları varlığını kabul edeceklerdir. Aynı zamanda kendilerine göre çıkış yollarını da düşünmektedirler. Fakat, bu bugün için böyledir.

'70'lerde bir Kürt kelimesinden bahsetmek cezalandırılmak için yeterliydi. Bugün PKK'lı olmak, ulusal kuruluşu olmak, Türkiye'nin burjuva başınında bile ifade edilebilecek bir aşamaya getirilmiştir. Dolayısıyla bir kişinin devrimciliğini saptamak için, bu fazla yeterli olmaz. Bugünün çokça söyleneni ile yapılanı, bugünkü durumun özelliklerini gözönüne getirilmeden değerlendirsek, çok büyük ve önemli bir yön-

rariyaya ulaşamazlar. Ve buna ek olarak bir de düzenin bilimsel müdahaleleri ile, yine geleneklerin ağır etkilerinin sürekli esteli ve de maddi çıkarlar taşıyarak edilecek müdahaleler/irması veya cezalandırılmasının sürekli bir silah olarak kullanılması; uyanan bazı ileri umutların çok kısa bir süre içinde boşaltılması ve o koşulların egemenliğini sağlaması zor değildir. Devrimci kişilikler, işte boylesi dönemlerde kolay boyun eğmeyen; ne caza landırılmaz ve ne de mükaftlandırılmayan kişilikler için bağlayıcı, kullanılabilecek bir etken olarak

da gözönüne getirerek karar vermek, bugün size rahat geldiği gibi kolay değildir. Bir halkın mensuplarını, kendi gerçeklerini anları kendilerini takmaktan bile, ya korkarak, ya utanarak veya hem korkarak hem de utanarak ve de bireysel çıkarlarına uygun bulmayarak, kaçınmalarını bütünüyle kabul etmemek, bildiğiniz kadar kolay değildir. Bu anlamda, kadın er geri, en lanetli konumuna bu kadar gerçeklik kazandırın düşmanın yaşamada bile kendini tümüyle benimsetemediği başka yol almaya imkan vermediği hiçbir zaman unutulmaksızın dikkate alınır; ya yilla

ders olarak söyleyeceğiz. Bunların yolculuklarını, bizim yoldaşlık zorunluluklarında dile gelinen yoldaşlık yolculuğu olmadığını ısrarla belirtirler ve bunların, yürüyen safımızı bel bağlanmaması gereken, geçoğün de demeyeceğiz, aptal ya arkadaşları olduğunu söyleyeceğiz. Yokluluk bilinci olmak zorundadır. Tamı namına geçoğün nasıl yaklaşılmış, hangi sonuçta yol dediyim, çizdiğimiz dediyim doğrultusunda geliştirilmişse, bilimsel ve kararlılık bizim o temelde olması ve ona en yüksek payı süreli biçimimiz, kendimize saygımız, devrimci kişi-

1989 YILI ZAFERİMİZE KAN VEREN ŞEHİTLERİMİZ YAŞIYOR

Çiyayê Xirbezinê muharebesi Nusaybin halkıyla bütünleşip intifadaya dönüştü

Mehmet Salih YİĞİT (Battal) yoldaş, 1963 yılında Mardin'in Nusaybin ilçesinin Derzendik köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi bolgenin ilen gelenlerinden Huseynê Ağa namıyla tanınır. Bınarlı aşiretinden olan ailesinin tümü ulusal kurtuluş mücadelesi taraftarıdır. Yörede zengin olmalarına rağmen yurtseverliğin başını çeken bir ailedir. Battal yoldaş böylece bir ortamda doğup büyüdü. İlkokul, ortaokul ve liseyi Nusaybin'de okudu. Öğrencilik yıllarında yurtseverliği nedeniyle erken dönemde Kurdistana sorunluyla ilgilenmeye başladı. Siyasetle ilk tanışması KAWA ile ilişkisi sonucu oldu. Parti hareketimizle ilişkiye geçtiği dönemde kadar reformist, ilkel-milliyetçi örgütlerle ilişkide oldu; bu hareketlere maddi-manevi destekle bulundu. 1983-84 yıllarında silahlı mücadele-mizin Mardin-Cizre alanını etkisi altına almasıyla birlikte ilişkiye geçen ilk yurtseverlerden biri oldu. Yüksek okul imtihanlarını kazanmasına rağmen okulu terk ederek mücadeleye aktif düzeyde katılmak istedi.

Mardin Eyaleti 1. Bölge ERNK Komitesi'nde birinci derecede sorumluluk üstlendi. Şehir ve kırsal alana yönelik yoğun bir faaliyet yürüttü. 84 yılından 88 yılına kadar aynı görevini faal düzeyde yürüttü. Cephe faaliyetlerinin yanında, askeri alanda da çalışmalar yaptı. Alanda gerçekleştirilen birçok eyleme kolaylı-dolaysız katılmak gösterdi. Üstlenildiği görevleri layıkıyla yerine getiren bir yapısı vardı. 1987 yılında somurçegerler tarafından tutuldu. Bir hainin çouplması üzerine deşifre oldu. Evine yapıştı bir baskın sonucu tutuldu. Mardin 2. şube siyasi bölümünde 23 gün işkence ve özel uygulamalara maruz kaldı. Buna rağmen sonuna kadar direndi ve düşmana tek bir kelime bile söylemedi. İşkence altındaki direnişi alanda güçlü yankı yaptı. Düşmanın vahşeti altında direnmekle yetinmeyerek, zaafı usursatır da kazanmayarak, direniş çekmeye ve onlara moral vermeye çalıştı. Serbest bırakıldıktan sonra geçmiştekinden

daha kararlı ve daha üstün bir moral-mu mücadeleye devam etti. Çatışmanın hiçbir tehdidi Onu sındırmak geri adım attırmaya yetmedi. Alandaki yurtseverler üzerinde büyük bir saygınlık ve güven yarattı. Oğlundan, onun bu direnişi geneli de etkiledi. Kitlelerin kararlılık ve mücadele azmine güç kattı.

Battal yoldaş, Mardin-Nusaybin alanlarında birçok savaşçıyı mücadeleye kazandırdı. Birçoğunun da katılımında bizzat rol oynadı. Bagok direnişinden sonra Cephe Komitesi'nden ayrılarak direkt silahlı birlik içinde yer aldı ve dağlardaki silahlı mücadeleye katıldı. Bu dönemde birçok eylemde yer alarak alanda tanındı ve ele geçirdiği birçok ajanı bizzat ölüme cezalandırdı. Bu yönü birçok eylemin başında yer aldı.

Battal yoldaş, 1989 yılının ilk aylarında Partinin çağrısı üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademide yaklaşık 6 ay gibi bir süre kaldı. Akademide yönetiminde yer aldı. Kısa sürede kendisini teorik ve politik olarak bilinçli donattı. Kişiliğini alabilirdiği geliştirdi. Akademide ortamdaki olumsuz gelişti ve kendisini ülke pratiğine çok yönlü bir biçimde hazırladı. Onun, günü gününe gösterdiği gelişme arkadaşları tarafından çokça anlatılarak örnek alındı.

Battal yoldaş, 1989'un 7. ayında bir grup yoldaşla birlikte ülke pratiğine yöneldi. Grup sorumlusu olarak, giderak Mardin Eyaleti 1. Bölge Komitesi'nde yer aldı. Siyasi, örgüt-sel ve askeri faaliyetlere aktif katılmak gösterdi. Ağırıklı olarak askeri faaliyetlerin içinde yer alarak komutanlık yaptı. Birçok eylemin planlanması ve gerçekleştirilmesinde birinci derecede rol üstlendi. Bu görevinde 3 ay çalıştı. Çalışmalarında son derece başarılıydı. Çiyayê Xirbezinde gerçekleştirilen bir eylem sırasında, düşmanın alanda genel operasyon başlattı.

9 Ekim 1989'da Çiyayê Xirbezinde düşmanın bir karşılaşıma sonucu çatışma çıktı. Altı kişilik grubumuzun çoktan saat

18.00'de başlayan çatışması, sabah 09.00'a kadar devam etti. Çatışmanın uzun sürmesi sonucu grubun mermileri biter. Düşman korkunç bir güçle grubun üzerine gider. 7 bombardıman uçağı, üzerlerinde durmadan uçuş yapar. **Battal** yoldaşın komutasındaki grup düşmana ağır kayıplar verir.

Onlarca düşman askerini imha eden yoldaşlarımızdan 2'si bu çatışmadan kurtulur, 4'ü şehit düşer. En son kalan **Battal** yoldaşın mermileri bittiğinden çatışamaz. Düşmanın eline sağ geçmemek için yanındaki son el bombasıyla kendisini imha eder.

Yoldaşlarımızın bu direnişi, alanda büyük yankılar yaptı. Yüzlerce insan Nusaybin merkezinde ayaklandı, TC'nin kurumlarına yönelik yürüyüş yapar. TC'ye karşı sloganlar atılarak şehitlere sahip çıkılır.

Battal yoldaş evli ve iki çocuk babasıydı. Oldukça yurtsever, karlı ve fedakardı. Düşmana karşı kor-

kunç bir kını vardı. Kişiliği son derece olgun ve saygılıydı. Eylemlerde ataklığı, soğukkanlılığı ve intikamcı ruhıyla tanınan bir yoldaş. Varlıklı bir aileden gelmesine rağmen, eski alışkanlıkların mücadelesinde sürdürmüyor ve son derece mütevazı, devrimci yaşama erkenden adapte olmasını bilen biriydi.

Mücadeleye istenilen katkımı göstermede hiçbir zorluğu kendisi açısından engel olarak görmeyiz, görevlerinin üzerine devrimci bilinç ve ruhla yürüdü. Tüm bu güçlü özelliklerinden dolayı ağır sorumluluklar üstlendi, bunları da layıkıyla yerine getirmeye çalıştı. En son şehit düşüşü anda Mardin Eyaleti Bölge Komutanıydı. Parti ölçülerine ulaşan değeri ve özellikle bu dönemde önemli bir kayıp olan yoldaşımızdı.

Battal yoldaşın ailesi cenazesini düşmandan alarak kendi köyünde defnedir. Ailesi, cenazesinin yerinde direniş sloganları atarak **Battal**

yoldaşa bağlılık gösterir.

Battal yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük gelişmeler kaydettiği bir yılda şehit düşti. Mücadelemizin değeri bir savaşçı olarak daha önemli katkılarda bulunabilecek dönemde kaybettik. Onun kararcıla yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da şiddetlendirerek anısını yaşatacağız.

Fakiir KIRIBAN (Çiyê Şahin) yoldaş, 1966 yılında Nusaybin'in Albiln (Yolhindi) köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi, Partiyeye bağlı ve mücadelenin hizmetinde olan yurtsever bir ailedir. **Fakiir** yoldaş, 1987 yılından itibaren ERNK'nın köy komitesinde görev yürütmekteydi. Cepheinin aktif bir milisi olarak tüm olanak ve imkanlarını mücadelenin hizmetine sunuyordu. 1989 yılının Ocak ayında, Partinin çağrısı üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek 5 ay kaldı. Burada askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak bu süreçte epey gelişme kaydetti ve ciddi, ilkel bir yapı kazandı. Genel olarak da ciddi, disiplinli ve tutarı bir kişiliğin sahibiydi.

Akademide eğitimini tamamladıktan sonra bir grup yoldaşıyla birlikte pratiğe yöneldi. Askeri alanda epey gelişti. Silahlı mücadeleye yeteneklerini katma coşkusundaydı. Son derece kararlı ve Partiyeye bağlıydı. Askeri bir kişiliğe sahip olan **Fakiir** yoldaş, 5 aylık ülke pratiği içerisinde gerçekleştirilen birçok eylemde yer aldı. Fedakar, girişken ve cesaretlidir. 9 Ekim'de Çiyayê Xirbezinde **Battal** yoldaşla birlikte, düşmana giriştiği çatışmada, O da tüm yoldaşları gibi sonuna kadar direnerek şehit düşti. Son rüfesi-ne kadar "**Direnmek Yaşamaktır**" sloganına bağlı kaldı.

Fakiir yoldaş, askeri alanda çok gelişkin bir yoldaş. Akademide ortamından spor faaliyetlerini yönlendirir ve her zaman zinde ve dinç yaşayışla yoldaşlarına örnek oldu. Eğitimli hiçbir zaman askersizdi, yoldaşları arasında temiz, tiz bir yoldaş olarak tanındı.

Reşo yoldaş, sömürgeciye kin duyan, boyun eğmeçilikten nefret eden ve halka saygılı olan bir ARGK savaşçısıydı. Fedakar ve yoldaşlık ilkelerine önem veren **Reşo** yoldaş, intikamcı, bir ruha sahipti. Sorun çıkarmaktan özenle kaçınan, sorunlara çözüm için yoğunlaşan bir yoldaşımızdı. Partinin ölçülerine ulaşmaya her hedeflerini **Reşo** yoldaş, şehit **Adnan (Hasan ER)** yoldaş aracılığıyla Partiyeye tanışması ve bir süre sonra Türk sömürgeciği karşı daha hazırlıklı ve bilinçli savaşmak için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gittiği. Akademide ortamdaki olumsuz etkilenen ve eğitim olanaklarını verimli şekilde de-

ğerlendiren **Reşo** yoldaş, kişiliğinde önemli değişiklikler yaratmıştı.

Reşo yoldaş, Akademide askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra ülkeye yöneldi. Partinin kendisini ülkeye gönderme kararını o rendiğinde büyük bir sevinç ve coşkuyla yaşadı. "**Saldırı ve intikam ruhıyla düşmanın üstüne yürüyeceğiz**" diyordu.

Reşo yoldaş, ülkeye girdikten bir süre sonra, 9 Ekim 1989 günü Nusaybin'de Çiyayê Xirbezinde çıkan çatışmada şehit bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Reşo yoldaşın şehit düşmesi, bölge halkı üzerinde büyük etki yarattı.

Gabar'da komutan Agit'in kanyyla birleşen kanınız Kürdistan'ı daha da kızılaştırıyor

Adil ARSLAN (Baran) yoldaş, 1965 yılında, Cizre'nin Sırsınk köyünde orta halli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin büyük bir kısmı mücadeleyi aktif olarak desteklemektedir.

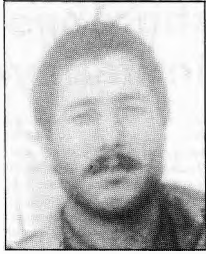
Baran yoldaş, 12 Eylül sonrası devrimci mücadeleyle ilgili kumak için belli bir arayış içinde girer. Bu dönemde Cizre'de ilseye de bittir. 1984'te Botan'daki gelişmelerle birlikte Partiyeli ilişkisi kumaya geçer. Dağda çobanlık yaptığı sıralarda 3 yoldaşımızın yakalanmasına tanık olur. Ve bu durum, **Baran** yoldaşın üzerinde büyük bir etki yaratır. Bunun üzerine ulusal kurultuş mücadelemize ilişkin düşüncelerini yoğunlaştırır. 15 Ağustos Atılımından sonra mücadeleye katılır ve Cizre şehri faaliyetlerini üstlenir. Cizre şehir merkezinde faaliyet yürüttüğü sıralarda, polise karşı güçlü eylemler geliştirir. Arama durumu ortaya çıkınca dağdaki birliğe katılır. Ailesi de mücadeleye büyük bir destek verir. **Baran** yoldaş; Cizre, Cudi, Silopi ve Gabar alanlarında yüzlerce eyleme katılır. Türk sömürgeciliğine ve yerli ceteleşmeye güçlü darbe vurur. **Baran** yoldaşın eylemlerinden caydırmak için ceterler. 1988 yılında diğ millîlik yapan kardeş ve amcasının ölünü alçakça katederler. Amaç, **Baran** yoldaşın eylemlerden vazgeçmektir.

Baran yoldaş, güçlü komutan özelliklerine sahiptir.

Örnek bir militan kişiliği şahsında temsil eden **Baran** yoldaş, yurtseverlik bilinciyle dolu; cesur, fedakar ve halk tarafından sevilen, sayılan biriydi. **Baran** yoldaş önce takvim komutanlığı yapıp, daha sonra Sırnak Cudi alanlarında yerel yönetim komitesinde görev üstlenir. '88'in sonlarında Sırnak bölgesinin askeri komutanlığına getirilir ve Botan Eyaleti Komitesi'nde yer alır. Son olarak büyük siyasi komiserliğine getirilir. Şehit düşmeden önce ülkede yapılan Parti Konferansı'nda İç Merkezde seçilir.

ARGK'nın güçlü komutanlarından olan **Baran** yoldaş, Cudi, Cizre, Silopi ve Gabar alanlarında yüzlerce eyleme katılarak düşmana büyük darbe vurur. Cudi Dağı muharebesinde düşmanın iki helikopterini düşürür. Helikopter içinde bulunan özel tim elemanlarını tümünden imha eder. Bağlarbaşı köyünde birçok çeteyi silahsızlandırdı ve yöre ceteleşmelerine büyük korku saldı. Cizre'nin Dirsek köyünde girdiği büyük muharebe 2 tank ve sayısız düşman askeri imha eder.

Son olarak 15.10.1989 tarihinde Gabarda üç gün süren çatışmada şehitler kervanına katılır. Aramızdan erken ayrılmış, mücadelemiz açısından büyük bir kayıptır.

Mehmed ... (Mervan) yoldaş, 1958 yılında Güney Kürdistan'da doğdu. Ailesinin yoksulluğu nedeniyle okula gitme olanağına sahip olamadı. Bir süre Filistin halkıyla dayanışma amacıyla İsrail siyoznizmine karşı savaştı. Daha sonra orlandan ayrılarak devrimci yapımaya başladı.

Ailesinin yurtseverlik özelliklerini alan **Mervan** yoldaş, Kürdistan'ın kurtuluşuna duyduğu özlem sonucu ilkel milliyetçilerle ilişkisi girdi. Bir süre bu ilişkiyi devam etti. Ancak bu süre içerisinde aradığı gerçek kurtuluş yolunu bulamadı; ilkel milliyetçi görüşler, Ö'nü tatmin etmedi. Bir süre sonra Partimizde tanıştığı ilkel milliyetçilerle olan ilişkisini kesti. Böylece Partimize sempati duymaya başlayan **Mervan** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin çizgisini öğrenmeye çalışarak halk içerisinde propaganda yapmaya başladı. Halkın mücadeleye katılması ve desteği için çokşuul faaliyet yürüttükten, bir yandan da Partiden profesyonelce ayırmalara katılma talebinde bulunuyordu. Parti, bu isteğini olumlu karşılayınca 1987 Newroz'unu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne aldı. Buradaki eğitim olanaklarını güçlü şekilde değerlendiren **Mervan** yoldaş, kendisini daha da birliçlendirerek geliştirdi.

Partiyeye verdiği bir raporunda şunları belirtiyordu: "Biz körlere içerisinde parçalanmışlık. Daha önce otomoni için yola çıkanlar, üzerimizde etkili olmuşlardır. Bunlar politikalarıyla ulusal kurtuluş mücadelesine yerine düşman politikalarına hizmet ediyorlardı. Şimdi Partimizin önderliğinde bize kurtuluş yolu göstermiş. Biz bu doğru yolda yürümek için hazırlanıyoruz."

Mervan yoldaş, gün geçtikçe mücadeleye daha fazla bağlanıyor; mücadeleye kararlılığı ve azmi daha da artıyordu. Çok değer verdiği devrimci yaşama ilişkin görüşlerini bir raporunda şöyle açıklıyordu: "Bu yaşam ne kadar güzeldir. Halkımızın bağışsizliği için devrimci yaşamı birinci derecede önemlidir. İnsan devrimci yaşamı öğrendikçe, sömürgeci yaşamın ne kadar anlamsız olduğunu daha iyi anlıyor."

Mervan yoldaş, tüm topraklarında mücadeleye etme arzusunıdaydı. Bu istemini Parti bildirirerek, sürekli raporlarında dile getiriyordu. "Ben her fedakarlığa hazırım. Kanımın son damlasına kadar ülkemizin bağımsızlığı için savaşacağıma inanırım sonsuza kadar. Ben her zaman Partinin kararlarını yerine getirmeye hazırım" sözleriyle mücadeleye azmini açıklayan **Mervan** yoldaş, 15 Ekim 1989 günü Gabarda çıkan bir çatışmada ulusal kurtuluş mücadelemizin şehitler kervanına katıldı.

Şahadetinin Kürdistan kadınına emrediyor: Özgürlüğe yürü!

Ayno Suphi Miho Atu (Dicle) yoldaş, 1970'te Güney-Batı Kürdistan'da yoksul bir ailenin kızı olarak doğdu. Çok zor koşullarda yaşamını sürdüren ailesine katkı amacıyla küçük yaşlardan itibaren pamuk toplama vb. işlerde çalışmaya başladı. Bu, maddi zorlukların yanı sıra, her Kürt kadını gibi, toplumsal ve ailesel baskılar ortaminde geçti.

1980'lerde yurtdışına çıkış hare-

Haki yoldaş, Cizre'de 1973 yılında dünyaya gelir. Fakir ve çok çileşek bir yaşam içinde büyür. 1989'da Cizre alanında ARGK'nın Askerlik Yasası gereğince mücadeleye safılarına katılır. Yurtsever ve cesur bir savaşçıdır. Yaşadığı toplum ve çevrede sürekli ezilmiş ve çok yoksul bir yaşam sürdürmüştü. ARGK yasalarına çok kısa sürede uyum sağlayarak ve katılmayı içten benimsen **Haki** yoldaş, sekiz aya yakın **Baran** yoldaşın birliğinde yer alır. Birçok eyleme katılır ve düşmana karşı olan büyük kin ve öfkesiyle savaşı. **Baran** yoldaşla birlikte 15 Ekim 1989'da Gabar Dağı'nda şehitler kervanına katılır.

ketiyle birlikte mücadelemizin etkilediği çevrelerden bir de **Dicle** yoldaşın ailesi ve çevresi oldu. Yurtseverlik görevlerine sahip çıkan bu çevre içinde, O da ulusal kurtuluşla bilince erdiken tanıştı, mücadelemize sempati duydı ve aktif görevler üstlenmek için derin istek duymaya başladı. Ancak, Kürdistan toplumunda egemen olan, kadına evin dışında rol tanınmama, onu kölelik cenderesine hapsedme anlayışı, **Dicle** yoldaşın da önüne en büyük engel olarak çıktı. Bu gerici anlayış sahipleri **Dicle** yoldaşın mücadeleden koparmak için türlü baskılara başvurdu. Ancak **Dicle** yoldaş, direngindi, kararlıydı ve her ne pahasına olursa olsun Kürdistan'ın ve kendisinin zincirlerini kırmaya azimliydi. İşte bu nedenden ki, genocok yaşına rağmen büyük engelleri aşip mücadeleye ulaşmayı başardı ve 1987'de Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencileri arasına katıldı.

Dicle yoldaş, Akademide doğrudan askeri ve siyasi eğitimi sonucu, kişiliğinde önemli gelişmeler yarattı. Partiyeye ulusal kurtuluş alanı inancı daha da sağlamlaştı. Partiyeye verdiği bir raporunda şunları belirtiyordu: "Ülkem Kürdistan ve halkın için her türlü fedakarlığa hazırım. Benim yoldaşlarım her yerde kan döküldü. Ben onların mücadelesini devam ettireceğim... Gerilimin güçlü halhta toplanıyor Halkımız, Partimiz için büyük bir kuvvettir."

Dicle yoldaş, askeri ve siyasi eğitimi tamamlayarak bir grup yoldaşla birlikte Türk sömürgeciliğine karşı direniş savaşınında yer almak üzere Kuzey-Batı Kürdistan'a gitti.

Botan Eyaleti'nde ulusal kurtuluş mücadelesinde yer alan **Dicle** yoldaş, 15 Ekim 1989 günü Gabarda çıkan bir çatışmada, kararlı bir direnişle ulusal kurtuluşun şehitlik mertebesine ulaştı.

Halide HESEN (Ruken) yoldaş, 1965'te Güney-Batı Kürdistan'da dünyaya geldi. Öğrenimini doğduğu alanda sürdürdü. Terzicilik işinde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunuyordu. Bu işinde çalışırken Partimizle tanışarak, ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duydı. Bu sempatisi giderek derinleşti ve mücadeleye profesyonelce katılma istemine dönüştü. Bir süre maddi destekle bulunmanın yanı sıra, çevresinde mücadeleden propaganda da yaptı. Bununla yetinmeyen **Ruken** yoldaş, terziciliği bırakmaya ve tümün devrimci mücadeleye katılmaya karar verdi. Bu isteğini Partiyeye bildirmesi sonucu, çeşitli sorumluluklar üstlendi.

Ruken yoldaş, devrimci mücadeleye katılmayı bir raporunda şöyle açıklıyordu: "Ben, ulusal kurtuluş hareketleri üzerine bazı kitaplar okudum. Bunun sonucu ülkemizin ve halkımızın durumunu daha açık gördüm. Her karşılaştırmaya yaptım; ülke ve halk gerçekliğimizin çok geride olduğu sonucuna ulaştım. Araştırmalarımı derinleştirdim. Halkımızın oldukça bireysel yaşam pekşin düşüğünü ve kendinin de aynı durumda olduğunu gördüm. Bakım bu, düşmanın bize dayattığı bir yaşamdır. Şerefleri ve namuslu bir yaşam gerekir diye düşündüm; böyle bir yaşam için, düşmana karşı savaşıma istediğim doğdu. Düşmandan halkımıza ve ülkemize yaptıklarından dolayı intikam almak istiyordum. Fakat, bunun yolu bulamıyordum. Daha sonra Partili arkadaşlarla tanıştım. Onların aracılığıyla Partinin ulusal kurtuluşla ilişkin düşünceleri öğrendim büyük etki yarattı. Çünkü, ben küçük yaşlardan beri aradığımı bulmuştum. Bundan sonra daha iyi öğrendim ki, insanın bağımsız ve özgür ülkesi olmadan soylu yaşama ulaşması mümkün değil bu nedenle, devrimci mücadeleye profesyonelce katılmaya karar verdim. Dünyada bundan daha iyi yaşam yoktur... Benim devrimci yaşamım."

Mazlum DOĞAN yoldaş şehit düşüşüne başladı."

Devrimci mücadeleye katılmayı böyle dile getiren **Ruken** yoldaşın Partimizde ilişkisi 1982'de başladı. Her yıl bu ilişkisini daha da sağlamlaştırdı. '84'lerden itibaren, mücaledenin bir neferi olarak profesyonelce çalışmalara katıldı.

Ruken yoldaş, son olarak Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitimi tamamlayarak ülke mücadelesine hazır konuma ulaştı. Son bir raporunda kararlılığını sözleriyle dile getirmiyordu: "Her türlü küçük burjuva ve geri özelliklerini annacığıma, Partiyi her koşula temel etmek için savaşacağıma, her türlü fedakarlığa bulunacağıma; ve ülkemizin kurtuluşu için kanımın son damlasına kadar direnceğime söz veriyorum."

Ruken yoldaş, güçlü bir hazırlıkla Kürdistan'daki sıcak savaşına katıldı. Ulusal kurtuluş eylemlerinde yer alarak başarıları bir pratik sergiledi. En son olarak 15 Ekim 1989 günü Gabarda çıkan bir çatışmada şehit düşerek ölümsüzlüğe.

Kasım BİLDİK (Eşref) yoldaş, 1964 yılında Cizre'nin Misiye köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi, alandaki feodallerin yanında yarıcı olarak çalışan ve geçimini bu temelde sağlayan yurtsever bir aileydi. Mücademizin Marcin ve Cizre alanındaki gelişmesiyle birlikte, özellikle de 84-85'te, mücademeye aktif destek sunmaya başladılar. Ailenin tümü Parti mücadememiz desteklemekteydi. **Eşref** yoldaş, böylesine yurtsever, yoksul ve mücademeye aktif destek sunan bir aile ortamında büyüdü. Yoksulluktan dolayı okula gitme olanğı bulamaz. O da ailesinin tüm fertleri gibi yöre zenginlerinin, ağaların yanında çalışır, somuru ve zulümden nasıbını alır. Somuru olayını daha çocuk yaşlardan başlayarak tanır. Bu, O'nda düşmana karşı derin bir kin ve öfke geliştirir.

Eşref yoldaş, bu duygularla büyük Diger yandan çobanlı yaparak ailesinin de geçimine katkıda bulunur. **Eşref** yoldaş, sömürgecilerin ucuz emek gücünü alabildiğine sömürdükleri metropol alanlarında belli bir süre çalıştıktan sonra tekrar Cizre'ye, ailesinin yanına döner. Alandaki mücadelenin genel etkisi, yurtseverliği ve düşmana karşı duyguyu derin ve soylu kını O'nu ikirciksiz bir şekilde mücadde saflarında yemini almaya götürür. 1989'un Nisan ayında ailesinden aldığı silahıyla birlikte alandaki gerilla birliğine katılır. Bu tarihten itibaren Gabar Dağı ve çevre alanındaki tüm çatışma ve eylemlere katılır. Mücadde yaşamı kısa olmasına rağmen, keşif, gözcülük, kuraylık, birlikçi koordinasyon gibi birçok görevde çalışır. Pratikte hemen hemen tüm işlerin içinde bulunur. 15 Ekim'de Gabar Dağı'nda sömürgeci ordu birlikleriyle girdikleri bir çatışmada 7 arkadaşıyla birlikte şehit düşer.

Eşref yoldaş, bilinçte Partiyi fazla tanımamasına rağmen Partiyi, mücademeye ve halka ölümlüne bağlı olan, bu uğurda herşeyi göze alan bir yoldaştı. Kişiliğinde Kürtlük özünü en olumlu özelliklerini taşıyan, bunları kısa süreli mücadde yaşamında sergileyen biriydi. Partiyi bağlı, kararlı, fedakar, cesaretlisi ve son derece özli bir yoldaştı. Hizmette sınırlı tanınmaz, düşmana karşı savasında pasif kalmayı, gevşek davranmayı, cesaletsiz davranmayı; kesimlik kabul etmez, bunu ARGK savasçılığı açısından bir leke olarak görürdü. Bu özli özelliklerinden dolayı çok kısa sürede Partiyi, yoldaşlarına gereken güveni verir, bunun için de en güvenilir bir savasçı olarak, önemli ve iddai görevlere gönderilir, bu görevlerini de başarıyla yerine getiren bir yoldaştı. Girdiği sayısız çatışmada en ön saflarda çalışır, düşmanın üzerine büyük bir kin ve öfkeyle yürürdü. **Eşref** yoldaş, ARGK savasında savasın sıradan bir savasçısı değil, tüm özellikleri ve kişiliğiyle dönemin mücaddelesine adapte olan, dönemin gerektirdiği bir savasçı olmasının bilven bir yoldaştı. Çok kısa süreli bir devrimci yaşamı rağmen, manga komutan adayı düzeyine yükselmisti.

Eşref yoldaşın ulusal kurtuluş

savaşçılığına doymadan, erkenden aramızdan ayrılması, mücadememiz ve ulusal kurtuluş ordumuz için bir kayıptır.

Nazif... (Nizar) yoldaş, Cizre'nin Bağmur köyünde 1965 yılında dünyaya gelir. Çok yoksul ve yurtsever bir aileden gelmemiştir. 1987'de mücademeye tanışır ve şehir faaliyetlerinde milislik görevini üstlenir. Cizre şehir merkezinde düşmana yönelik birçok eylem geliştirir. Arama durumu çıkınca dağdaki birliğe katılır. 1988'de Cudi'de çıkan büyük çatışmada düşmana büyük kayıp verir ve bu çatışmada en son mermileri bittikten sonra, düşmanın eline sağ geçmek için büyük bir kayadanda kendisini aşığı atar ve ayağı kırılarak yaralanır. Bu durumuyla Ortadoğu'ya gider ve tedavi olur. Yarasının tedavisinden sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek eğitimini tamamlar. 1989'un ilk baharında lekrar ülkeye girer yavaş Cudi alanında manga komutanlığına üstlenir. Dort ay manga komutanlığı görevini yaptıktan sonra Cizre şehir faaliyetlerinin sorumluluğunu üstlenir. Düşmana şehirden büyük darbe verdikten sonra, Gabar alanına çekilir. Ve **Baran** yoldaşın birliğinde yer alır.

Cesur ve yurtsever duyguları güçlü olan bir milandı. Komutan özellikleri güçlü olan ve gelişmeye büyük aday olan **Nizar** yoldaş, **Baran** yoldaşla birlikte 15 Ekim 1989 günü meydana gelen muharebeye girmek için bir diziyle şehit düşer. Evli ve üç çocuk babasıdır.

Gabar Dağı şehitlerimizden **Karer** yoldaş, Siloç'un Bişere köyünde doğdu. Yoksul ve yurtsever bir aile çevresinden gelen **Karker** yoldaş, ilkökulu mezun olduktan sonra köyde çalışma ortamı olmadıgından dolayı metropol şehirlerine gider. Çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçiri için katkıda bulunmaya çalışır. Çok sevdiği köyünden ve çevresinden uzak yaşam O'na hep özlem dolu günler yaşatır. Köyüne dönmek ve sevdiğiyle bir arada yaşama hasretleriyle uzun süre metropol şehirlerinde kalır. Bu özlem ve hasretleri yeni duygular da karışınca artık Kürtistan'a dönmeye karar verir. Botan sıcağ savas halini yaşar ve gerillalar her gün eylem haberleriyle çağrılanı yinerken O'nu artık hiçbir gücü ve nereden, uzak elderle tutamazdı. Köyüne döner ve gerilla birliklerine katılmadan bekleyiş içine girer. Nitekim, Askerlik Yasası'nı

açıklamak ve uygulamak amacıyla köylerde toplantılar düzenleyen gerilla birlikleri, **Karker** yoldaşın köyüne de gelirler. **Karker** yoldaş, Askerlik Yasası çerçevesinde, ancak gönüllü olarak saflara katılır.

'89 yaz aylarında Cudi'de faaliyet yürüten birliklere katılan **Karker** yoldaş, buradaki yaşamı içinde metropol şehirlerinde yaşamın vermiş

olduğu alışkanlık ve özellikleri üzerinden atar; gerilla yaşamına adapte olur. Güçlü özelliklere sahip olan **Karker** yoldaş, çalışkanlık ve girişkenliğine erken gelişen bir savasçı olarak görevlerini layıkıyla yerine getirir. Sürekli eylemlilik durumunu yaşayan birliklerin içinde savasçılığını gösterir. Gabar Dağı'nın eteklerinde iki düşman

cemsesini pusuya düşürerek imha eden birliği, geri çekilken ikinci gün düşman geniş bir operasyona geçer. **Karker** yoldaşın da içinde yer aldığı birlik, dört gün boyu düşman güçleriyle savasır ve Gabar, bir muharebe alanına dönüşür. Bu çatışmada büyük kahramanlık sergileyen **Karker** yoldaş, yedi yoldaşıyla birlikte şehitler ordusuna katılır.

Eyleminizle güçlenen özgürlük yürüyüşü şahadetinizle daha da anlamışlaştı

Yoksul ve yurtsever bir aileden gelen **Saniye URÜN (Zozan)** yoldaş, 1965 yılında Baykan'da doğdu. Ailesinin, yoksul oluşundan dolayı daha O, ufak yaştaayken Manisa'nın Turgutlu ilçesine göç eder. Burada işçi olarak çalışan babasının ölmesi nedeniyle, ailesinin sorumluluğunu üstlenerek hem okula gidiyor, hem de pazarda çalışarak ailesine yardımcı oluyor. Liseyi bitirdikten sonra üniversite eğitimini görür ve Fen Fakültesi'nden mezun oldu. Okulu bitirince kısa süre de çalışan **Zozan** yoldaş, biryere kurtuluşun yelmedigini ve düzenin toplum üzerinde yarattığı ilişki, yaşam tarzı, kişilik ve kadının toplumdaki konumunu görmek duyduğu tepki sonucu 1988'de Parti saflarına katılır. Böylece siyasi hayatı ilk olarak Partimize başlar. Daha sonra 1989'un Ocak ayında Yunanistan'ına geçer.

Yunanistan'a ilk geldiğinde Partiyi ve mücademeye dair düşünce hemen büyük bir azim ve coşkuyla Parti ideolojisini öğrenmeye, araştırma ve incelemeyle bağlar. Arkadaşları ile paylaşıma, yardım etme ve devrimi öncülerle ulaşmada büyük bir azim içindeydi. Parti yaşamına kısa bir sürede uyum sağladı. Bir süre sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademide aldığı eğitimden sonra Kasım 1989'da ülkeye yönelirken, 29.11.1989 günü sınıfı hatında çıkan çatışmada şehit düştü. Görev talebinden bulunurken raporuna şunları yazıyordu: "Partiyi doğru katılır, Partinin ideolojik öngüteli, siyasi formasyonunu hedeflerken bunu da ancak Parti gerçekliğini iyi özümsemekle hayata geçireceğime inanıyorum. İkili halk

iktidarına giderken, dönemin attığı görevlere layık olacağımı, ülkenin hangi alanı olursa olsun, Partimizin verdiği görev ve sorumlulukları üstlenmede bir ikircikliğe düşmeyeceğime güveniyorum. Ancak bu temelde Parti değerlerine sahip çıkabilirim."

Yine bir raporunda: "Siyasal açıdan Partimizin devlet düzeyine gelmesi; Kürtistan halkının, direnme gücü, planı, programı ve güçlü ideolojisi etrafında gün be gün politik arena içinde içte ve dışta mevzi ve itibar kazanması, Parti önderliğimizin ve şehitlerimiz şahsında zirveye ulaşmıdır. Bizlerin de bunlardan güç, güven ve inanç alarak gelişebileceğimizi söyleyebilirim... Halkımızın ırade gücü konusundaki, tahsilsi hallerde, taşist rejimlerle, gerici-hanetçi yapılar cezalandırılmaktadır. Bu şansa, Kürtistan tarihinde sahip olduğum için çok mutluymuş ve buna layık olmak hedefim olacaktı. Diyebilirim ki bu ortama gelmeseydim yüzüyl yaşasaydım bu gerçekleri göreremem; insanlık ve halkım için de görev bilincine ulaşamazdım..." şeklinde mücademeye ilişkin görüşlerini belirtiyordu.

Garzan Eyleti'nden ulusal kurtuluş mücadememiz daha da yükseltile hedef ve görevi ile ülkeye yönelen ve sınıfı boyunda çıkan çatışmada şehit düşen **Zozan** ve **Hacer** yoldaşların raporuna, aynı çatışmada **Muh-yeddin (Cahit)**, **Zınar (Reşit)** ve **Ali Hacer** isimli yoldaşlarımız da şehit düştü. Onları önderimizdir.

Behiye YASIT (Hacer) yoldaş, 1965 yılında Siirtin Kurtalan ilçesinde doğdu. Yezidi kökenli olduğu için çevredeki baskılardan dolayı ilkökula kadar okuyabildi. 1985'te ailesiyle birlikte Avrupa'ya gitti. Burada Partiyi tanıyan **Hacer** yoldaş, 1986'ya kadar yurtsever düzeyde faaliyet yürüttü. Avrupa merkez eğitimine katıldıktan sonra profesyonel düzeyde faaliyet yürütmek istedi. Ailesinin ve akrabalarının görüşlerinden dolayı faaliyet yürütmek istedi. Ailesinin ve akrabalarının görüşlerinden dolayı faaliyet yürütmek istedi. Ailesinin ve akrabalarının görüşlerinden dolayı faaliyet yürütmek istedi.

1988 yılında Yunanistan alanına giden **Hacer** yoldaş, uzun süre bu alanda ağır başlılığı ve olumsuzluğu Yunan halkına költürümüzü tanıtmada önemli başanları oldu. Gelişen mücadememiz gördüğü bir an önce ülke topraklarına gitmek istiyordu. Sürekli istemleri sonucunda 1989'da Akademi alanına gitti. Akademi'de bir süre kaldıktan sonra Güney Kürtistan'da kitle içerisinde faaliyet yürüttü.

Ülkeye giden bir arkadaş gördüğüne veya duyduğuna, hemen içini bir sevinç, onlarla birlikte olmadığı için de hüznü kapladı. Bir raporunda ülkeye gide özelemi belirtti: "Yeni döneme ilişkin, 'halk demokrasisinin inşası'na gidilmesi ve Partimizin geliştiği olduğu bu aşamada ikili iktidara geçiş nedeniyle kendimi bu görevlere karşı yetkinleştireceğime inanıyorum, kendime güveniyorum. Yaşadığım güçlü platformlar, Parti Önderliğinin Çözümle-meleri benim Parti çizgisi doğrultusunda hareket edeceğime güvenimi artırıyor. Politik dalgış çekilse de kısa sürede kendimi geliştireyim, Partinin militan öncülerine ulaşabilirim. Ve ülke mücaddelesinde, Garzan, Kurtalan, Beşin alanlarını tanıtmam, sosyal yapılarına yabancı olmamam nedeniyle başarılı olacağım inanıyorum."

29 Kasım 1989'da bir arkadaş yoldaşla birlikte büyük savasıma isteğiğini sınırlı gerçekler çıkan çatışmada şehit düşen **Hacer** yoldaş, bir kadın için en özgür bir yaşamın, onurun, yücelişin simgesi olan Partimizde, şehitler arasında yerini aldı.

Kahramanca direnişiniz Kayalar'ı düşmana mezar edecektir

İsmail ÖZKAN (Azad) yoldaş 1970 yılında Çukurca'nın Narlı köyünde doğdu.

Oldukça yurtsaver bir aileden gelmektedir. Mücadele safına çok yaşta iken babasıyla birlikte kat'ın, savaşın içinde büyüyüp olgunlaşan, ulusal kurtuluş savaşının şekillendirici değeri bir yoldaştır. Ailesi çok yurtsaver bir aile olduğundan dolayı, uzun yıllar ilkel-milliyetçiliğe hizmet etmiş; ulusal kurtuluş hareketimizin Çukurca alanına girmesiyle birlikte Parti mücadelenin etkisine girmiştir. 15 Ağustos eylemlerinde Narköyünde Narlı köyünü Partile ailesi ailesinin başında, Azad yoldaşın ailesi gelmektedir. Babas. Hasan Çavuş, geçmişten beri düşmana karşı direnen ve Kültür ruhunu peşvesine asıyan değerli bir yurtsaverdir. '84 yılında aktif düzeyde kurtuluş savaşına katılmıştır. Azad yoldaş da o dönemde küçük yaşta ölümüne rağmen, direnişi bir aile ortamında büyüdüğünden ve babasının etkilediğinden dolayı, mücadeleye katılır. Yaşının üstünde bir olgunlukta mücadelesinin ağır sorumluluğu altına girer. Savaş ortamında büyümüş. Ona askeri bir kişilik kazandırır. Azad yoldaş salt bir savaşçı olarak kalmakla yetinmeyen, kendisini sürekli öğrenen, Partinin ideolojisi-politikasını öğrenmek için sürekli çabalayan bir yapıya sahiptir. Onun kişiliğinde, ataklık, azimlik, canilik, hareketlilik belginin olarak gözle çarpan özelliklerdir. Pasif durmak, kendisini genelle tutmak, Azad yoldaşın doğasına aykırıdır. Semdinli, Çukurca, Yüksekova alanlarında yoğun bir pratik içinde yıllarca savaşmıştır. '85 Ağustosunda Oramar mntikasında düşmanla girişlikten bir çatışmada yaralanan Azad yoldaş, kısa sürede sağlığını kavuştuktan sonra, tekrar pratik mücadelesinin içine atıldı. Onu sıcak savaş alanlarında uzun süre uzak tutmak mümkün olamazdı. Azad yoldaş, faaliyetleri yürüttüğü alanlarda gerekçeli olarak tüm eylemlere aktif düzeyde katılmıştır.

Azad yoldaş, pratik savaş ortamında yaşanan hatalara karşı eleştirel olarak yaklaşımlarıyla tanınan bir yoldaştır. Hatalara karşı sessiz kalmak, işi sindirmek Onun tabiatına aykırı bir olaydır. Hareketli, çevik, zinde bir yapıya sahip olduğundan en tehlikeli görevlerden en dikkat ve duyarlılık isteyen görevlere kadar Azad yoldaş aktif gelirdi. Duyarlı, yaratıcı ve sürekli çalışmayı prensip edinen bir kişilik yapılanın vardı. '84 yılında '89 yılına kadar; yani şehit düştüğü ana kadarki zorlu mücadele dönemlerini yaşadı; karkış, engel tanınmaksızın hareketli birliklerle dolanan, dayanıklı, kararlı ve son derece inanca dolu olan bir yoldaşmış. Azad yoldaş, yaş olarak küçük olmasına rağmen, yılların bir savaşçının deney ve tecrübesine sahipti. Çünkü O, savaş orta-

mında kendisini tanıyan, savaşla birlikte büyüyen biriydi. Savaşın erkinden büyüdüğü, olgunlaştığı bir yoldaş olduğuna yolların deney ve tecrübesiyle en son olarak üstlendiği manga komutanlığında görevliken, faaliyet amacıyla çıktıkları Kayalar köyünde, Ekim ayı ortalarında 3 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Bugüne kadar yüzlerce ölüm çemberini yaran ve Botan'ı neredeyse didik didik tanıyan, dolanan bir yoldaşmış; şahadetli, mücadelemiz ve halkımız açısından önemli bir kayıptır.

Delli yoldaş, 1968 yılında Şırnak'ta yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yurtsaver olan ailesinin yoksul olusundan dolayı öğrenimini ancak atokulda kadar devam eder. Öğrenimini bırıaktıktan sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak için, yakınına arabaları üzerinde ücretli förlükler yapar. Delli yoldaş, Türk sömürgeci asimilasyon kurumlarının yabancılaştırma ve yozlaştırma uygulamalarının akıntısına düşmez. Olgun yapısıyla ailesi-

Selahattin yoldaş, ARGK'nın inşasındaki engin çabanız karşılığını bulacaktır

Eruh'un Nihik köyünde doğan Selahattin yoldaş, oldukça yoksul ve yurtsaver bir ailedendir. Çoğ az bir dönüm toprakta ektileri tütüne gımeçlerini sağlamaktadırlar. Denilebilir ki, köyün en yoksul ailesidir. Akırcı çevreleri varlıklı olmasına rağmen kendileri aleli olarak yoksulduklar. Selahattin yoldaş, feodalizmin ağır etkisinin yaşadığı bir ortamda büyüştü. Ailesi 15 Ağustos eylemlerinin ardından ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine girer. '85 yılında düşmanın baskıları ve alanda inisiyatif aleli geçirmesiyle birlikte, bir süre geri planda kalsalar da mücadelesinin Botan genelinde yoğunlaşmasıyla birlikte tekrar eski konuma gelip mücadeleye destek sunarlar. Mücadelenin alan genelinde gelişmesiyle birlikte, etkisi altına giren Selahattin yoldaş yurtsaver olmasına rağmen, ancak '86 yılında safalara katılır. Çünkü, ailesinin geçimine birinci derecede katkıda bulunmak

nin geçiminde yer alırken, bir yandan kurtuluş arayışları içinde olur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kırsal alanına gelişmesiyle birlikte Parti hareketimize sempatisi gelişir. Özellikle hareketimizin feodallere karşı geliştirdiği mücadeleden etkilendir. Bu dönemde, mücadelesiz kurtuluşun mümkün olmayacağını kavrar. Bundan sonra hareketle çok sınırlı bir ilişkiyle şehirde çevresinde mücadele eden propagandasını yapar. Gençlik arasında yürüttüğü çalışmalarla, başanlı adımlar alır. 1988 başlarında, kırsal alanda savaşan birimle sağlam ilişki kanalı açar. Bu sağlam ilişkinin ardından, şehirde örgütlediği 13 gençle birlikte ARGK safalarına katılır.

Delli yoldaş, başta anabirliğe bir savaşçı olarak katılır. Büyük bir başarıyla komutanlaşmaya ve Parti militan özelliklerine ulaşmaya yönelir. Tutarlı ve olgun özelliklerinin yanı sıra, fedakar ve güçlü bir inançla sahipti. Bu konumıyla kısa sürede kendisini yenileyip geliştirerek, güçlü bir cesaretle ve yönetime özelliğiyle uluştu. Yoldaşlık ilişkilerinde ölçülü ve resmiyetli temsil eden bir yoldaşmış. Sonuç alıcı pratikliği içinde yer aldığı birlikte saygınlık uyandırmıştı.

Delli yoldaş, bir süre Eruh bölgesinde faaliyetlere katılır. Birçok eylem içinde fiili olarak yer alır. Eylemlerden günboyu süren Gabar çatışmasında yaralanır. Kısa bir süre sonra **Delli** yoldaşın yaralı iştir. Bu yaralanma olayı, **Delli** yoldaşın kınıni daha da artırarak iradesini keskinleştirir.

Delli yoldaş, manga komutanlığını yürütürken, pratik tecrübe kazanır. Daha büyük sorumlulukları üstlenmek için çabasıyla olgunlaşır. 1989 yazında taksim komutanlığını üstlenerek mücadele yürütür. **Delli** yoldaş, mücadeleye gelişiminin büyük çabasıyla Ekim 1989'ta Hakkarı-Kayalar'da çıkan bir çatışmada 3 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

sorumluluğu altındadır. Askerlik yasasını uygulamasıyla birlikte safalara gönüllü olarak katılır.

Selahattin yoldaş, mücadele safına gelikten sonra Şırnak ve Eruh alanlarında yerel birliğ içinde savaşır. Bu alanlarda gerekçeli olarak birçok eyleme katılır. Alan taniğünden dolayı; keşif, istihbarat, gözükölük gibi görevler üstlenir. Savaşta erkinden adapte olan, çatışmada üstün kabiliyet gösteren, kararlı, cesaretle, fedakar bir yapıya sahip olduğundan dolayı kısa sürede manga komutanlığına getirilir. **Selahattin** yoldaş görevinin bilincine savaşçı ve üzerine düşen görevleri eksiksiz yerine getirmek için gösterdiği çaba ve azimle yoldaşların arasında örnek bir konum sergiler. Parti politikası ve ideolojisi hakim olmasına, hatta çok az bir politik bilince sahip olmasına rağmen, Partile bağlı ve yurtsaverliğine gereklerini layıkıyla yerine getiren bir savaşçı olmasını bilir. Sahip olduğu olgun, ağır bası ve gelişmeye açık özellikleriyle komutanlarının ve yoldaşlarının takdiri toplar.

Selahattin yoldaş, Botan kişiliğinin sadeliğini ve özölüğünü taşıyan bir savaşçıdır. Gerici aleli çevresinin Onu etkileme ve mücadeleden alı koyma çabalarına karşı direnen ve mücadeleye kopmaz bağlarla bağlı olan bir yoldaştır. Düşmanla giriştiği bir çatışmada şehit düştüğü ana kadar da manga komutanlığı görevinde bulunuyordu. O, Kürdistan kıyılı gençliğin savaşçılığının ve yiğitliğinin bir örneği olarak mücadelemizde anlamlı bir yer edinmiştir.

Halkımızın elindeki PKK-ERNK-ARGK silahları sizi yaşatacaktır

Kemal... (Süphan) yoldaş, Kars'ta inğdir ilçesinde, yoksul bir aileden gelmektedir. Ailesi çobanlık yaparak geçimini zar zor sağlıyan, oldukça yoksul bir ailedir. Ortaokul mezuru olan **Süphan** yoldaş, daha çocuk yaşlardan itibaren ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla en ağır işlerde çalışır. Yedi yıl gibi uzun bir süre metropolde işçilik yapmıştır. Mücadelemizin Kars alanına girmesiyle birlikte, aydın özelliklerinden dolayı hareketimizin fikirlerini benimser. Uzun süreli bir sempatanlık dönemi yaşar. Kendi köyünü Parti mücadelesine açmanın yoğun uğraşını verir. Bu yüzden alandaki gerecliliğin ve düşmanın bu hedefine haline gelir. En ufak bir durumda tutuklanarak cezaevlerden geçirilir. Ama, yine de kararsızlaşa, pasifleşme düşmeden sonuna kadar direnir. Karsta mücadelemizin yoğunlaşmasıyla birlikte, aramda durumunda doğan **Süphan** yoldaş, 1988 yılında inşanışıyla birlikte mücadeleye safalarına katılır. **Süphan** yoldaş olgun, bilincil, sakin ve kararlı özellikleriyle dikkatleri çeken biriydi. Kendi bir hazırlık sürecinden sonra gittiği ulu pratliğinde ne kadar güçlü bir iradeye ve güçlü bir kararlılığa sahip olduğunu kanıtlar. Metrelerce karn içinde 15 gününü bir yolculuk olayında, yarındaki arkadaşlarının çoğu sakat olurken, Onun sağlam ve çelik gibi banyıyile karşı karşı savaşarak yoldaşların kurtarmak amacıyla ölüme göze alması, örnek bir olay olarak kalır. Daha sonra gittiği Çukurca alanına kısa süreli bir mücadelenin sonra şehit diğer **Süphan** yoldaş, şehit düştüğü zaman manga komutanıydı.

Ferhan... (Azad) yoldaş, Hakkarı'nın Uludere ilçesinde doğdu. Rıpan Köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Maddi sıkıntılar içinde ilkokulu bitiren **Ferhan** yoldaş, yaşıtları gibi çocukluğunu yaşamadı. Ailesinin geçim sorunu daha küçük yaşlarda Onu da omuzlarına yükledi. Çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkı sunmaya çalıştı. Ailesinin 1982'den beri Partile alan ilişkisi, Onu daha küçük yaşlardan itibaren Partile bağladı. Ferhan yoldaşın, savaşta katılma istemini sık sık dile getirerek dayatır. Yaş küçük olduğuna için bu talebi geç kabul edilir. Ancak **Ferhan** yoldaş, 1988 yılında küçük bir gerilla olarak safalara katılır. Birliğ bu se-

vimli, zeki, atılgan küçük gerillası büyüklerle yarışmasına görevlerine sarılır. Antk O. birliğim moral kaynağı ve küçük komutan, cıkarak tanınır ve sevilir. Aynı biçimde halk, etkileyen ve safalara çeken bir çekim merkezi olur. En zor koşullarda arkadaşlarına morali veren, atık ve görevlerini büyük bir sorumluluk anlayışıyla yerine getiren özellikleriyle gelecek vadedilen bir gerillaydı. Eylemlerde düşmanın üzerine cesaretle yürüyen **Ferhan** yoldaş, bir grup yoldaşıyla birlikte Çukurca'nın yaylaklı kesiminde düşman güçlerini kurdular. bir pusuda çıkan silahlı çatışmada 4 arkadaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

Reşit SÜLEYMAN (Şahin) yoldaş, orantılı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. **Şahin** yoldaş, öğrenim gördüğü yıllarda ırsat bulduğunda kendi ailesinin geçimine katkıda bulunuyordu. 1987'de üniversite biyoloji bölümünü bitirdi. Ailesinin yurtsaver komundan ötürü ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenecek Partimize tanıştı. Daha önceleri ilkel-milliyetçilere sempati duyuyordu. Bu sempatisi 1985'e kadar devam etti. Partile tanışması sonucu aradığı gerçek kurtuluş yolunu buldu ve ilkel milliyetçiliğe olan ilgisi kesti.

Şahin yoldaş, çoğ hareketi ve cesaretili. Devrimci düşüncesi öğrendiçke halk arasına yaymaya çalışıyordu. Üniversite bitirdikten sonra, halkımızın sömürü ve baskı altında olduğunu düşünerek, sürekli devrimci faaliyet profesyonelleşme yürümleri istiyordu. Bu isteği üzerine 1987 sonlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti.

Şahin yoldaş, bir raporunda şunu belirtiyordu: Devrimci mücadelenin içinde yer almamın amacı, profesyonel devrimci faaliyet yürümleri ve dönemin gereklerini yerine getirmektir. Bir parça özgür hayat topografyası yaratmaktır. Diğer işteğin ülkemizin bağımsızlığını gerçekleştirmek. Beni yücelten, güçlendiren; halkımızın elindeki PKK-ARGK-ERNK'dır. " Ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü güçlerine inancını dile getiren **Şahin** yoldaş, başka bir raporunda şunları belirtiyordu:

"Ben Partinin, bana verdiğini her türlü görevi nerede olursa olsun, yerine getirmeye hazırım; tek beklentim ulu pratliğine katılmaktır. Düşman her yönüyle üzerimize yürüyor ve özel savaş yöntemlerini bize karşı kullanıyor. Buna halkımızın oncası PKK'nın devrimci çizgisizle cevap verəcəğiz."

Şahin yoldaş, kitle faaliyetinde kendi proleter ahlakı ve etkin faaliyeti ile birçok dürtü insanı mücadeleye çekebiliyordu.

Şahin yoldaş, ülke mücadelesine katıldıktan bir süre sonra, Temmuz 1989'da Çukurca çevresinde meydana gelen, günboyu süren ve 30 Türk askerinin öldürülmesi çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Agit ve Delil yoldaşlar özleminiz olan zafer emin ellerdedir

Agit... (Edip) yoldaş, 1968 yılında Pervanının Ömyan köyünde dünyaya geldi.

Agit yoldaşın doğup büyüdüğü köy genelde yoksul ve yurtsaverdi. Aynı zamanda da yorace ağırlı ve feodalilerin baskıları yoğunurdu.

Agit yoldaş, babasıyla birlikte aile geçimini sağlamak amacıyla zaman zaman göçer aşiretlerce çobanlıktı yapıp ve zaman zaman da bazı zengin ailelerin sürülerini besledi.

Ailesinin yoksulluğu nedeniyle, yaşamı koyun kapalı yapısı içinde şekillendi.

Yoredeki feodalilerin baskısına maruz kalmasını bir haksızlık olarak değerlendirdi, ancak çözüm gücünü bulamıyordu.

Bu haksızlıklar ve yoksulluk ortamında **Agit** yoldaş, küçük yaşta babasıyla aile geçiminde yer aldı. Bir süre babasıyla birlikte çobanlıktı yaptıkları sonra, babasından artık çekilmesini ister ve çobanlıktı tek başına yürüteceğini söyler. Bu şekilde, zamanla kendisinde olgun ve bağımsız bir kişilik oluşur. **Agit** yoldaşın ilişkileri ilk olarak Şırnak bölgesinde faaliyetlerinin gelişmesiyle başlar. 1984 Temmuzunda 6 arkadaşıyla kararlaştırarak devrimci mücadele safına katılır. Bir süre sonra eğitim kampına alınır. Burada askeri ve siyasi eğitimi tamamlayarak, savaş pratiğine girer. **Agit** yoldaşın bu örnek pratiği, mücadeleye katılımın onunu de açar. **Agit** yoldaşın ve arkadaşlarının bu şekilde saflara katılımı düşmanın ve feodalilerin tepkisini çeker. Düşman bu yoldaşları, mücadeleden koparmak için ailelerine yönelik baskı uygulamalarına baş vurur. Düşmanın tüm uygulamalarına rağmen **Agit** yoldaş, kararının ve özlemlerinin yüceltiğini bildiğinden bedeline de razı olur. Yine beraber katıldığı ve birbirlerine söz verdikleri yoldaşlarından kısa bir pratikten sonra şehit düşen **Xwinrej** ve **Edip** adındaki yoldaşların bağlılığını geriği olarak mücadele azmini daha da keskinleştirir ve bir yoldaşının ismini (Edip) alır.

Agit yoldaş, mücadele pratiğini bu duygularla sürdürdü. Sürekli Partinin ve şehitlerin istemi olduğu düşünceyle ulaşma temeline bir pratik sergileme çabasına girer.

Partiyi ve önderlik geçergini kavradıkça pratikte sergilediği **Agit** yoldaşın en belirgin özelliği, komutanlık özelliklerini sürekli ulaşma çabası içinde olarak yoldaşlarına bağlı, fedakar ve düşmana karşı saldırlı ruhuydu. Halka karşı ve sevgi göstererek, kitleler tarafından saygı gören ve halk önderliği özelliklerini önemli oranda ulaşan bir yoldaşımdır.

Agit yoldaş, Çatakta 1985'te sıcak savaş alanında pratikçe savaşçı olarak katılmış. 1985 yaz ortalarından itibaren **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın birliğinde yer alır. Çatakta gerçekleştiren baskın eylemlerinde

yer alır. Çetelere karşı Şırmıcak eylemine katılarak, eylemin başarısında rol oynar. 1986 da Şırnak bölgesine geçerek oradaki faaliyetlere katılır. 1987'den itibaren de Uludere bölgesinde faaliyetlerini içinde yer alır. Bu alanda faaliyetlerinde manga komutanlığı yapar. 1988 ortalarında ise takım komutanlığı düzeyine ulaşır. **Agit** yoldaş, mücadele yıllarında Çatak, Şırnak, Uludere eylemlerinin çoğuna fiili olarak katıldı. Güçlü savaşçı özellikleriyle çakan birçok çatışmada, düşmana darbeler vurdu.

Agit yoldaş, engin çabalarıyla ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yer alır ve kendisine ihtiyaç duyulduğu bir dönemde, Temmuz 1989'da Karsarı mntikasında bir kaza kurşunıyla şehit kervanına katıldı.

Ulusal kurtuluş mücadelesi şehitlerimizden **Ömer ÖNCÜ** (Delil) yoldaş, Uludere'nin Bücü köyünde 1965 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Gıyıl aşiretine mensuptur. Yurtsever bir aile ortamı ve çevrede buyumıştır. İlkokulu kendi köyü olan Bücü'te okumuştur. Daha sonraları, ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla, sınır alanlarında kaçakçılık vb. işlerde çalışmıştır. Ailesi 82 yılında Partimizin mücadelesine destek sunmaya başlamıştır. **Delil** yoldaş, **Halit** isimdeki ağabeyinin etkisiyle, 1988 yılında mücadeleye aktif olarak katılır. Uludere alanında yerel birliğin içinde yer alarak savaşmaya başlar.

Bölgede yurtsaverliğiyle tanınan ve belli bir saygınlık ve otoritesi olan bir aile ortamında yetişen **Delil** yoldaş, ateşli bir yurtsever, güçlü bir savaşçı ve muazzam bir azimle donanmış bir yoldaştı. Kürt yüceltiği, mertliği gibi özelliklerin şahsında somutlaştırmış olan bu yoldaşımız, Parti saflarına katılmadan önce de, dürüst ve adaletli kişiliğiyle çevresinde saygınlık yaratmış, belli bir otorite sahibi olan bir yoldaştı. Mücadeleye katıldıktan sonra bu özelliklerini daha da geliştirerek bilinci bir yapıya kavuşturur. Çocukluğundan beri silaha haşır-neşir olma gibi bir özelliği vardı. Asken konularda pratik bir zekaya sahip olduğu gibi, kişilik olarak da tam bir asker ve komutandı. Öncaki cesaret, fedakarlık, atılganlık ve düşmanın ızdakarını kılne saldırı ama, yoldaşlar arasında da örnek alınan ve saygı uyandıran özelliklerdi. Şehit düştüğü anda kadar Uludere alanı ve çevresinde gerçekleştiren birçok eyleme katıldı. Ö'nun mücadeleye ve savaş katılımı sıradan bir katilim değildi, istenilen düzeyde bir katilimdi. Kısa sürede takım komutanlığı yükselen ve üstlenildiği görevi kendine güvenle, cesaretle ve kararlılıkla yerine getiren **Delil** yoldaş, şehit düştüğü anda kadar da takım komutanıydı.

Delil yoldaş, askeri alanda çok güçlüydü. Düşmanın içine büyük korku salmış. Hıgır zaman düş-

mana boyun eğmeyi kabullenmeyen direngen ve asi bir yapısı vardı. Bunu Parti ortamında bilinci bütünleştirmesi güçlü bir kişilik kazandırmıştı. Ö'nun. Girdiği her çatışmadan başarıyla çıkar, her seferinde tecrübelerine yenilerini ekleyerek kendisini daha da güçlendirdi. **Delil** yoldaş düşmana karşı taşıdığı kin ve öfkeyle tanınırdı.

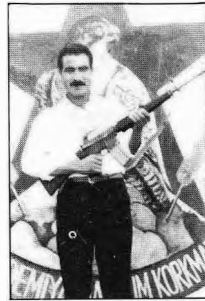
Delil yoldaş, takım komutanı olarak görev yaptığı dönemde vahim bir kaza sonucu şehit düşer. Ö'nun şahadeti, birlikte yaşadığı arkadaşlarını derinden etkiler. Çünkü hiçbir yoldaş Ö'nun ölümü yakıştıramamaktadır.

Botan mücadelesindeki engün çaban devam ediyor

Xalit KAYA (Haki) yoldaş, yoksul

Ömer yoldaşın şahadeti Vıranşehr'i kızıştırtıyor

Urfa Vıranşehrili olan **Ömer** yoldaşın mücadeleye katılmadan önceki mesleği söförlüktür. Yurtsaverlik duygularıyla dolu olan bir arkadaş, Urfa'daki genel mücadelenin etkisiyle Partiyeye katılım sağlayan yoldaşlardan biriydi. Bağımsızlık çizgisine sonuna kadar inanç duyuydu. Kişiliğini tanıyan ve kendisini Parti ortamında yenileme çabasına giren bir yoldaş, **Mahsum KORKMAZ** Akademisinde ilk devreyi yaşamış, askeri ve siyasi olarak oldukça gelişmiş bir yoldaşımdır. 1989 Temmuzunda ülke pratiğine girmeye hak kazanarak ülkeye yöne di. Mardin Eyaleti I. Bölgesine giderek ruda manga komutan yardımcısı olarak savaşta çıktı. Midyat'ta Eylül ayında sömürgecilerle girdiği bir çatışmada son nefesine kadar direnerek savaşçı şehitlik mertebesine ulaştı.

Ömer yoldaş, son derece selim, olgun, ciddi özellikleriyle tanınırdı. Kararlı ve fedakarlı. Yaşamında olduğu gibi, şahadetine de halkın değeri bir evladı olduğuna kanıtlayan bir yoldaşımdır.

Kişiliği, üslubu, yoldaşlarına ve Parti değerlerine yaklaşımları kendisini kabul ettirmişti. Ö'nun mücadeleye katılmadan etkilenen birçok insan mücadeleye katılmış. Ö'nun mücadele saflarında olduğu bir bölgeyi etkileyen bir olay olmuştu. **Delil** arkadaş, mücadeleye içerisinde sırada bir rol oynamamıştı. Ö, çok değerli bir yoldaşımdır. Düşmanın üzerine Parti ruhuna yarışır bir ruh ve azime yüzşen, intikam duygularıyla dolup taşıyan bir yoldaşımdır. Parti politikasına tam hakim olmasına rağmen, çizgiyi savunan, onun hayata geçirilmesinde üzerinde

düşün rolü oynayan bir yoldaştı. Uludere alanında mücadelemizin gelişmesinde önemli bir rol oynamış. **Delil** yoldaş, tüm ailesiyle birlikte mücadelesinin çıkarlarının hizmetine koşan bir yoldaşımdır. Ağabeyi **Halit ÖNCÜ** de kendisi gibi mücadelemizin şehitler kervanına katılmış. Ö, ağabeyinin de saflarında yer aldığı şehitler ordusunu devrettiği bayrağı yaşamı boyunca onurla taşıdıktan sonra, onların saflarına katılarak mücadelemizde onurlu bir yer edinmiştir. Anısı muhdelemizde yaşayor.

bir ailenin çocuğu olarak 1976 yılında Şırnakın Ömer köyünde dünyaya geldi. İlk eğitiminin kendi köyünde bitirdi. Ailesinin maddi durumunu költü olduğundan ve geçim kaynağı ihtiyacıyla karşılık veremeyince **Haki** yoldaş, daha küçük yaşlardan itibaren kömür ocaklarında çalışmaya başladı. Ailesi ve yakın çevresi tarafından sevilen biriydi. Çünkü **Haki** yoldaş, atak, cesur, fedakar ve dürüst bir insandı.

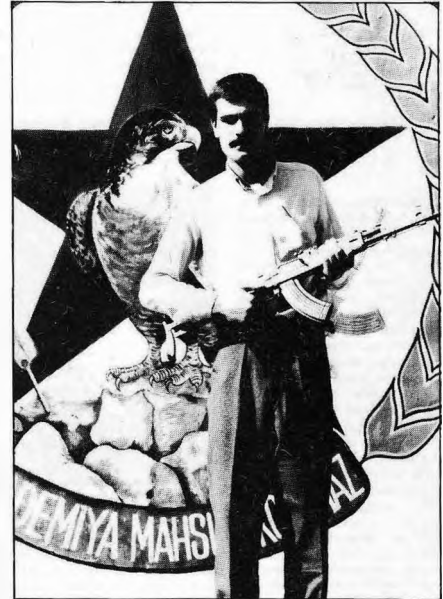
Haki yoldaş, 15 Mayıs 1989'da Askerlik Kanunu ile mücadele saflarına katıldı. Mücadele saflarına katılmakla beraber düşmana karşı olan

kin, öfkesi gün geçtikçe daha da artarak, bunu düşmana kusmak için girilen bazı çatışmalarda üstün baş-

şarı ile savaş. Yoldaşlarına karşı olan bağlılığı, emir ve talimatları yerine getirmedeki fedakarlığı, cesareti, ataklığı yoldaşlarında saygı uyandırmış. Adeta yoldaşların arasında moral kaynağıydı. **Haki** yoldaşta bulunan yurtsaverlik, kendisinin mücadelesinde de gösterdi. **Haki** yoldaş, mücadeleyi öğrenmek ve kavramakta istekli ve sürekli bu yönü yoğun bir çaba içindeydi. Bu amacına en erkenden ulaşmak istiyordu.

3.7.89 tarihinde Grehemeşi Garıza mntikasında düşmanın saldırı bir çatışmada üstün moral gücü ile savaşan ve son nefesine kadar direnen **Haki** yoldaş, başından aldığı bir kurşun sonucu şehit düştü.

Konya'dan başlattığın kaynağa dönüş yürüyüşü mutlaka zafere ulaşacaktır

Cemil Sait BARLAS (Ömer) yoldaş, 1967 Konya-Kulu'nun Tavşancalı köyünde doğdu.

Ailesi, Abdulhamit dönemi sürgünlerinden olan **Ömer** yoldaş, onlarca yıl sonra vatan topraklarını görmek, havasını koklamak amacıyla, Partimizin önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yer alıp yüzyılların kinini düşmana kustuldu bir dönemde şehitler kervanına katıldı.

Ömer yoldaş, şehitliğini ayrı bir özellikli bağında taşıyor. Çünkü en yoğun baş, işkence ve katliamları yapıldığı Kürdistan topraklarından çok uzaklarda bulunmasına rağmen, yine de ülke topraklarına, kaynağa

dönüşü gerçekleştireyor ve bu soylu mertebeye ulaşır. **Ömer** yoldaş, köyde hem okuyor hem de yoksul durumlarından dolayı tarlada ve inşaat işlerinde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunuyordu. Ekonomik zorluklardan dolayı ortakculu bitirdikten sonra, okula devam edemedi.

Daha sonra ekonomik nedenlerden Avrupa alanına göçti. Norveç'ten alıntılarla çalışarak hem ailesinin ve hem de kendi ekonomik sorununa çözüm buluyordu. Norveç'ten alıntılarla çalışarak hem ailesinin ve hem de kendi ekonomik sorununa çözüm buluyordu. Norveç'ten alıntılarla çalışarak hem ailesinin ve hem de kendi ekonomik sorununa çözüm buluyordu. Norveç'ten alıntılarla çalışarak hem ailesinin ve hem de kendi ekonomik sorununa çözüm buluyordu.

tanıştı. Avrupada kaldığı süre boyunca kitle faaliyetlerinde, afiş pullama, yürüyüş gibi eylemlerde yer aldı. Nisan 1987'de Mahsum Korkmaz Akademi'sine giden Ömer yoldaş, uzun bir süre kaldığı Akademi'de, canlı, atak ve disiplinli yönleriyle ilgi çeken bir yoldaştı.

En son 9 Mart 1989'da ölüme yönelikken yazdığı raporunda şunları dile getirdiyordu:

"Dolayısıyla Partinin önümüzde koyduğu, ülkede gerek bir Parti pratiği sergileme görevi burada zorunlu olmaktadır. Buradan dolayı Parti çalışmalarlarımızın, yayınlarımızın yola çıkarak gelecekte ülke mücadelesinde güçlü bir pratik sergilemek için en büyük çabayı sarfedeceğim..."

Akademisi arasında Uzun Ömer olarak tanınan bu yoldaşımız, böyle bir inanç ve kararlılıkla, özlemini çok çektiği ve kurtuluşuna kendisini adanmış vatan topraklarına yoldaşlarıyla birlikte, sömürgeci Türk orduları birlikleriyle girdiği çatışmada kahramanca bir direnişçi şehitler kervanına katıldı.

Çıraw direnişçimiz Çetin yoldaş yaşıyor

Hacı BAYRAM (Çetin) yoldaş, 1968 yılında Şırnak'a bağlı Balveren (Gündüğe Melle) köyünde dünyaya geldi. Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak ızdırırlar bir yaşam sürdürdü. Çetin yaşta annesini kaybederek yetim kaldı. Çetin yoldaş, kömür ocaklarında, köy ve köy çevresinde bazı ailelerin işlerinde çalısarak ailesinin geçimini sağlar. Bu yoksul yaşamlarından dolayı, okula devam edemez ve ilkökulu dahi bitirmez. Sömürgecilerin cehenneme çevirmek istedikleri Kürdistan'da, Kürdistan insanının içinde bulunduğu zorlu yaşamın en acımasız bir örneğini yaşar.

Bu duruma tepki duyan Çetin yoldaş, sürekli işleri yaşamaya öznen duyar, ama ailesinin geçim sorunu kendisini bağlar. Düşmanın halka ve kendisine baskılarının en açık bir şekilde yaşar. Bu durum, kendisine düşmana karşı bir kin birkinime yol açar. Yine fedakarların tüm halk üzerindeki ve kömür ocaklarındaki baskı ve sömürleri, bu işbirlikçi kesime kinini biler.

Askerlik çağına geldiğinde, Partile ilgili kararların bilmesi ve bazı fedakarların kendisini tetiklediği emri sonucu TC askerliğine girdi. Türk sömürgecilerin harekete-mize karşı özel savaş yürüttüğü, özel savaş askeri anlamda özel vurucu timlere sürüldükleri ve tüm askeri eğitim karargahlarını bu birliklerin çevrilmesi için kullandıkları bir dönemde Çetin yoldaşın askere gitmesi sömürgeci subayların dikiklarını çeker. Çetin yoldaşın Botan, özelede de Şırnaklı oluşu, yoksul bir aileden gelmesi ve tüm bunlara karşılık, hem de gençliğin ARGK safına alın

ettiği bir dönemde TC askerliğine gelmesi sömürgecilerde, O'nun yurtt-sever duygularının olduğu ve kendilerine hizmet edileceği umudunu doğurur.

Bu durumları değerlendiren sömürgeci subaylar, Çetin yoldaş, özel time kayıt yapılmaması teklifinde bulunurlar. Çetin yoldaş, bunu kabul etmez ve ardından yoğun bir baskıya maruz kalır. Ancak, Çetin yoldaş direnir ve sömürgeci devlete karşı ARGK safına katılarak savaşacağına dair and içir. Askerden kaçarak istemekte ancak gerekli maddeler bulamamaktadır. Böylece askerliği bitiren emmektene döner.

Çetin yoldaş, '88 başlarında ARGK safına katılır. Safalara ilgi geldiği günde düşmanın aralarında büyük bir gündüz çatışması çıkar. Çetin yoldaş, çatışmada büyük soğukkanlılık, cesaret ve fedakarlık örneği sergiler. Daha sonraki mücadele yaşamında da birçok çatışma yaşar, eylemlere katılır. Göçü, cesareti, fedakarlığı ve yoldaşlığı ilişkileri konusundaki duyarlılığı ile yoldaşlarının derin saygısını kazanır. Komutanlıklarına ulaşmaya çalışır ve bu yolda önemli mesafe alır. Faaliyetlere Şırnak bölgesinde savaşçı olarak katılır, birlik bünyesinde lojistik görevini üstlenir. Daha sonra Cudi muntıkasına geçerek burada '88 ve '89 yılı eylemleri içinde yer alır. Bir çatışmada manga komutanı olarını üstlenir. Aynı görevi 89 yılı ortalarında gördüğü Eruh alanında da devam eder.

Çetin yoldaş düşmana daha ağır darbeler vurma azmi ve çabası içerisinde iken, sömürgeci ordu güçleriyle Çıraw Dağında çıkan bir çatışmada, düşmana çok büyük darbeler vurduktan sonra 8 yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Bestler şehidimiz Süphan yoldaş anıyoruz

Cemal POSAT (Süphan) yoldaş, 1954 yılında Şırnak'ta Spindark köyünde doğdu. Yaşamı sokulluk içinde geçen yurtt-sever ve direngen bir Kurt köylüsü olan Cemal yoldaş, evli ve 10 çocuk babasıdır. Uzun süre çobanlık yaparak geçimini sağlar. Hain işbirlikçi Alihan Tatarın köylüler üzerindeki sömürü ve baskısına karşı kin ve öfkeyle doluydu. Bu kin ve öfkesini diğer köylüler gibi fazla gırgıyemeyerek yer yer karış, tavır geliştirdi. Köylüler baskı ve zulmü reva gören Alihan Tatarın bir yakınının vurulması olayı, Cemal yoldaşın üzerine atılır ve böylece aranın derinleşir. Düşmana teslim olmadan iki yıl dağlarda mahkum hayatı yaşar. Bir süre sonra yakalanır, ancak ölümüne teslim. Belli bir süre cezaevinde kalsa da delli yetersizliğinden serbest bırakılır. Bu süre içinde Şırnak kömür ocaklarında işçi olarak çalışır. Ancak Alihan

Tatarın uşaklarıyla olan ilişkileri devam eder. Sürekli baskı altında tutulur. Partimizin alandaki etkinliğinin gelişmeye başlamasıyla birlikte Cemal yoldaş yoldaşlar içinde tutulmuş ve yer yer dışı vurulmuş kin ve öfkesini daha çok konuşturmaya başlar. 1982'de Partile ilişkile geçir. Alihan Tatar ve uşaklarına karşı daha bilinçli bir savaşım içine girer. 1984 Ağustos Atılımıyla birlikte düşmanın baskı ve yönellerine maruz kalan çevrelerin arasında Cemal yoldaşın aile çevresi de vardır. Baskı ve uygulamaları herkesin çeteçiliğe zorlandığı 1985'te Cemal arkadaşda da zorla silah verilir, ilişkisizlik ve düşmanın baskı ve işkencesi sonucu silah almak zorunda kalan Cemal yoldaş, hiçbir zaman düşmanın beklentilerine cevap vermez. Gizlice Partile ilişkile içinde olur. Ve sürekli safına katılma istemini iletir. Bu istemine, 1989 yaz aylarında olumlu cevap alır. Güçlü savaşçı özellikleriyle eylemlerde ön saflarda yerini alır. Yıllardır içinde taşıdığı ve yeterince konuş-turamadığı kin ve öfkesini düşman askerleri üzerine kusar.

Eylül 1989'da Şırnak çevresinde çıkan bir çatışma ardından 5 yoldaşıyla birlikte, içinde yer aldığı birikten ayrı düşer ve izini kaybeder. Beş gün sonra diğer yoldaşlarıyla birlikte başka bir sömürgeci operasyon birliğine karşılaşıp, Bestler-Emlatepe mevkiinde 6 Kasım 1989'da çıkan çatışmada kahramanca direnerek, 2 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

Çıyayê Ömeriyê direnişçileri kahramanca ölümsüzleştirdi

Mardin'in Nusaybin ilçesinde bağlı Pınarbaş köyünde doğan GÜRİSTE YILDIRIM (İsa) yoldaş, Ömeri aşiretindendir. Aşiretin ileri gelen ailelerinden birine mensuptur. Oldukça yurtt-sever olan ailesi, mücadelede bugüne kadar dört şehit vermiştir. Aydın özellikleri olan bir arkadaşta, ilk ve ortaokulu Nusaybinde okumuştur. Yetiştigi aile ortamı, aileden şehit vermemek gibi etkilir. O'nun küçük yaşlardan beri Parti sempatisini yapmıştı. '84 yılında İttibaren sempatizanlık düzeyinde mücadeleyle katılmıştır. 1989 yılının Ocak ayında mücadelede aktif olarak katılmıştır; bir ARGK birliği içinde yer almıştır. Mardin-Nusaybin alanlarındaki çalışmalarına katılmıştır. Gelişmeye aday yapısı nedeniyle kısa sürede manga komutanlığına yükselmiştir. Askeri bir kişiliği vardı. Eylem alanında güçlüydü. Düşmana karşı son derece acımasızdı. Alan ve coğrafyası çok iyi tanıyordu. Eylemlerde belirlen bir rol oynuyordu. Çıyayê Ömeriyê-Habise'de Ekim ayı başlarında düşmanla girdiği bir çatışmada, düşmanla birlikte şehit oldu. Bu çatışmada üstün bir direniş sergiledi. Düşmanın sayısız askerini hain etmede büyük bir rol oynadı. Memleketi bittirildiğini ve iki bacağından yara aldığından dolayı, düşmanın eline sağ olarak geçmek için kendi kendisini imha etti.

İsa yoldaş bekardı. Güçlü kişilik

Selim ÇEVİK (Şevket) yoldaş, 1968 yılında Şırnak'ta Avyan köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaştan başlayarak ailesinin geçimini sağlamak amacıyla çobanlık yapan Şevket yoldaş, 1987 yılında askerlik yassısı ile ARGK safına katıldı.

Sömürgeciliğin asimilasyon kurumlarından geçmeyen Şevket yoldaş, katılmasından kısa bir süre sonra uyumluluğu ve fedakarlığıyla dikkatı aldı. Katılmanın ardından, düşmanın ailesine yönelik saldırılar karşısında ikircilik yaşamasa sözkonusu olma-dığı gibi, çıkan çatışmalarda yüz-yılların kınıyile savaşçıydı.

Komutan özelliklerini taşıyan Şevket yoldaş, bu nedenle manga komutanlığına atandı. 1989 göç atılımında, Bestler bölgesinde düşmanla girilen çatışmada, kahramanca direniş göstererek şehitler mertebesine yükseldi.

ğünden, Partile son derece bağlı biriydi. Kendisini mücadelede tüm yönleriyle aday, bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan bir yoldaş. Serdar yoldaş, Ekim ayı başında Çıyayê Ömeriyê-Habise'de İsa yoldaşın da içinde bulunduğu doğ yoldaşıyla birlikte son mermisine kadar direnerek şehit düştü. Gün boyu süren çatışmada yoldaşlarının hayatını kurtarmak için birçok kez öne fırladı. Bu gaba ve çatışma içindeyken ölümsüzleşti.

Serdar yoldaş, ateşli bir yurtt-severliğe sahipti. Düşman mevzilerinin üzerine üzerine yürüyerek kadar köklü ve derin bir cesareti vardı. Coşkulu, azimli ve üstün bir moralle savaşçıydı. İnançlı ve canını feda ettiği bu dava uğrunda genç yaşta şahadetle ulaşması ve sergilediği direnişle, kitleler üzerinde büyük bir etki yarattı.

Serdar yoldaş, 1988 yılında sömürgeci tarafından tutuklanmış; altı aylık tutukluluk sürecinde tüm baskı ve işkencelere rağmen direnmiş ve düşmana tek bir sır vermemişti. O, bu dirençliliği ve soyul mücadelesiyile halkımızın elinde bir meşaleye dönüşmesini bilmiştir.

Cabbar yoldaşın direniş bayrağı yere düşmeyecek

Ömer...(Cabbar) yoldaş, 1974 yılında Şırnak'ta Avyan köyünde dünyaya geldi. Cabbar yoldaşın doğduğu köy mücadelemize olan yaklaşımla örnek alanlardan birini oluşturmaktadır. Avyan, yurtt-sever özellikli nedeniyle sömürgeci ordunun çapal birlikleri tarafından yoğun baskı ve işkence uygulamaları maruz kalmaktadır. Bu faşist uygulamalar, köylülerin tüm kesimlerinde üzerinde gerçekleştirmektedir. Çocukluğunu böyle bir ortamda geçiren Cabbar yoldaş, her türlü insanlık değenden uzaklaşmış barbarlar sürüsü sömürgeci birliklere karşı küçük yaşlardan beri kin ve savaşma duygularıyla dopdolu-ydu.

Yoksul bir aileden gelen Cabbar yoldaş, köyünde diğer çocuklar gibi küçük yaşlarda çobanlığı başladı. Küçük olmasına karşın, özverili bir kişiliğe sahip olmasından dolayı, yörede faaliyet yürüten ARGK birliğinin, bir çok gereksinimini karşılamada çekimden yarımcı oldu.

Zorunlu askerlik yassısı ile mücadelede safına katılma yaptığında, yoldaşlığı görevlere yaklaştı ve örnek bir kişilik sergiledi. Kısa sürede girmiş olduğu bir çok çatışmada kahramanca savaşması, Ömeri-Habise'de Kürdistan'da duyduğumuz özlemin, inanç ve kararlılığın bir göstergesiydi.

Cabbar yoldaş 1989 Eylül'dün 4 Uludere-Kağırı bölgesinde düşman güçleriyle girdiği bir çatışmada, çok sayıda sömürgeci asken savaşçı birkarak 3 yoldaşıyla birlikte bağımsızlık şehitleri sayfasında adını onurluca yazdırdı.

Muhittin... (Serdar) yoldaş, Nusaybin'in Kuşkaya (Gurik) köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi yurtt-severdir. Yakın akrabalarının birçoğu mücadelede safılarından ayrıldı. Ailesi, yurtt-sever bir aile olmasından dolayı sürekli düşmanın baskısına maruz kalmaktadır.

Serdar yoldaş, ilk ve ilse öğrenimini Nusaybinde görmüştür. '84 yılından beri alanda bir sempatizan olarak çalışmış; propagandacılık, kuruyelik gibi görevler üstlenmiştir. 1989'un başlarında silahlı mücadele içinde fiilen yer almış; Mardin Eyaleti'ndeki bir bittirilmizin safında savaşmıştır. Güçlü bir savaşçı düzeyinde katilim görmüştür. Gelişmeye aday bir yoldaşta, Düşmana karşı soylu bir kinle doluydu. Mücadelelerin yaşadığı bir alanda ve yurtt-sever bir aile ortamında büyüdü.

Silopi şehitleri halkımızın bağrında yaşıyorlar

Silopi-Derebaşı köyü şehitlerimizden Cuma Yıldız, yine aynı köyde doğmuştur. Yoksul bir aile çocuğu olarak dünyaya gelen **Sekvan** yoldaş, daha küçük yaşlarda iken, ailenin geçimine katkıda bulunmak için çobanlık yapar. Direnişçi bir aile çevresine mensup olan **Sekvan** yoldaş, Eski Miri Botan aşiretinin direnişçi özelliklerine uygun bir tarzda yetişir. Türk sömürgeçliğine karşı kin ve öfke taşıyarak büyük Direnişçi özelliği sahip olan aile çevresi, surekli baskı ve zulüm altında tutulmasına rağmen boyun eğmez. Tattır, onderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize sempati ve ilgi, **Sekvan** yoldaşın aile çevresinde de erkenden mücadele safına girer. **Sekvan** yoldaşın, milislik yapmakla başlayan katılımı, 89 yılında gerilla birlikleri içinde yer alma düzeyine ulaşır. Ancak, **Sekvan** yoldaşın gerilla yaşamı **Erken** şahadetle sonuçlanır. 10 günlük kısa süreli gerilla yaşamı, Onun emutlu ve coşkulu anıları olarak geçer. Derebaşı köyü yakınlarında düşman pususuna düşen **Sekvan** yoldaş, 17 Eylül 1989'da çıkan çatışmada iki yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Derebaşı köyü şehitlerimizden **Cuma** yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak, Silopi'nin Xinis köyünde dünyaya gelir. Yurtsever bir aile ortamı içinde yetişen **Cuma** yoldaş, yurtseverlik duygularıyla büyük Köyde ilkokulu bitirir. Yaşamı köy ortamında şoförlik yapmakla geçer. Toprak sahibi ailesinin zengin olması ve bir traktor şoförü olarak topluluğa işleme, Onu tatmin etmez, hep bir arayış içinde olur. Partimizin öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı büyük bir ilgi duyar ve ilgiye uzlar. Gelişen savaşın karşı sorumluluk taşıy. Ve bir an önce gerilla birlikleri içinde yer almak ister. Daha önceki yılları mücadele kurduğumuz ilişki, 1989 yılında daha da gelişir. **Cuma** yoldaş, yıllardır beklediği ve ulaşamadığı hedefine kısa zamanda ulaşır. Bir ARKG birliğinin köyde gerçekleştirildiği bir toplantıda, çok sayıda arkadaşıyla birlikte katılma istemini Partiyi ileri ve istemi kabul edilir. Köy halkı tarafından büyük bir coşkulu savaşta gönderilen yeni savaşçıların içinde **Cuma** yoldaş da yerini alır.

Cudde, gerilla yaşamına başlamasının ikinci gün çıkan geniş çaplı bir çatışmada silahlı öldürüldü. İçin gününbo mevziden mevziye koşuştur, çatışmada olan yoldaşlarına

su ve ekmeğe taşıy. Daha bu ilk pratiğiyi geçür, atak bir savaşçı olduğunu ispatlar. Aynı çatışmada şehit düşen yoldaşın silahını almayı, bu tavrıyla hak eder. Güçlü özelliklere sahip olan **Cuma** yoldaş, sıcak savaş ortamında birçok zorluğu karşı direngen bir tutum içinde olur. Az ve öz konuşan, çok iş yapma özelliğiyle kısa zamanda gelişme kaydeder. Kısa sürede komutanlık vasıflarına ulaşan **Cuma** yoldaş, manga komutan yardımcılığına atanır. Kısa bir süreyle kapsayan pratiği kendisini kanıtlayan **Cuma** yoldaş, gelecek vaa deden bir komutandı. Silopinin Derebaşı köyü yakınlarında düşman pususuna düşen **Cuma** yoldaş, iki yoldaşıyla birlikte 17 Eylül'de şahadetle vafat etmiştir.

Silopi-Derebaşı köyünde katledilen yurtseverleri anıyoz

Üç yoldaşımızın sömürgeçlerce pusuya düşürülüp alıncak katledilmesi ardından Dereler köyünden altı yurtsever, sömürgeçlerce alınıp kurşuna dizildi. Düşmanın yeni yöntemlerinin denendiği katliamlarına bir örnek teşkil eden, Silopi-Derebaşı köyünde altı yurtsever insanımızın katledildiği olay şöyle gelişmiştir:

Miri Botan aşiretine mensup aile ve çevrelerin yaşadığı Derebaşı köyü, yıllardan beridir düşmanın baskı ve zulmü altında bulunan bir köydür. Düşmanın bundaki amacı; geçim dirençlerinin etkisini kırmak, köylülerin teslim alınarak Ancak düşmanın tüm uygulamaları ve çabaları sonuçsuz kalır. Çünkü, Derebaşı köylülerin geçim dirençleri gelenekle bağlı kalarak, yabancı egemenliği kabul etmez; kin ve öfkeye içlerinde

Sekvan YILDIZ (Orhan) yoldaş, 1974 yılında Silopi'nin Balveren köyünde doğdu. Yoksul ve yurtseverlikten çok canlı tutulduğu bir ailede yetişen **Orhan** yoldaş, 1989 yılı başlarında gönüllü olarak mücadele safına katılır. Mücadele safına katılmadan önce Partiyi ilski kurmak için surekli bir arayış ve bekleyiş içinde olmuştur. Yaşlı çok küçük olmasına rağmen, birçok olumlu ve olgun özelliği bağrında taşıy. İçinden gelişmiş olduğu aile politik bir çevredir. **Orhan** yoldaş da daha küçük yaşlardan itibaren, politik bir yapı içinde büyük Mücadelemiz ile iliski kurduktan sonra, uzun süre kuruyelik görevini üstlenir. Ve surekli siyasi komiserin yanında bulunur. Bu görev Onu daha çok eğilmiştir. Yoldaşlık ilişkilerinde örnek olan ve tüm yoldaşlarına karşı sevgi ve saygıda da bulunan **Orhan** yoldaş, tüm yoldaşlar içinde sevilen ve sayılan bir kişiliği temsil etmekteydi.

Orhan yoldaş, yurtsever, fedakar ve cesur bir şekilde görevlerini sarılır. Görevlerine ve eğitimine yaklaşımda surekli ilerleme kaydeden ve komutanlığa aday olan bir yoldaştır. Sekiz aya yakın ARKG birliği içinde geçirdiği görevler olan **Orhan** yoldaş, çok sayıda eyleme de katılarak düşmana birçok kayıplar verdirmiştir. O, cesaretili ve şokantıca özelliklere sahip olan, emir-komutai işleyişine titizlikle uyan görevlerini zamanında yapan yiğit bir savaşçıydı.

Silopi'nin Derebaşı köyünde iki yoldaşıyla birlikte 17 Eylül'de düşmanın pususuna düşerek şehitler mertebesine ulaşı. Silopi-Derebaşı köyü şehitlerimizden **Sekvan** yoldaş, yine aynı köyde doğmuştur. Yoksul bir aile çocuğu olarak dünyaya gelen **Sekvan** yoldaş daha küçük yaşlarda iken, ailenin geçimine katkıda bulunmak için çobanlık yapar. Direnişçi bir aile çevresine mensup olan **Sekvan** yoldaş, Eski Miri Botan aşiretinin direnişçi özelliklerine uygun bir tarzda yetişir. Türk sömürgeçliğine karşı kin ve öfke taşıyarak büyük Direnişçi özelliği sahip olan aile çevresi, surekli baskı ve zulüm altında tutulmasına rağmen boyun eğmez. Partimizin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize sempati ve ilgi, **Sekvan** yoldaşın aile çevresinde de erkenden mücadele

tutarak bunu küçüklerine aşılar ve intikam duygularıyla düşmanın yitirdiği amaçları boşa çıkarır. Surekli bir dirençlik ve hesaplaşma konumu içinde olurlar. Ulusal kurtuluş mücadelemizin alanında gelişmesiyle birlikte, bu dirençlik bilinci bir güç döner. Gerillaıyla sıkı bir ilişki içinde olan Derebaşı köylüler, maddi ve manevi olarak her şeyleriyle mücadeleyle her türlü katkı ve hizmet sunarlar. Geçmişten her köylüler üzerinde baskı ve zulmü eksik etmeyen düşman, köylülere daha da yüklenir. Buna karşılık direnişçi öz konuşturan Derebaşı köylüleri artık düşmanın baş hedefi haline gelir. **Sekvan** yoldaşın da aynı köyde olup safına katılması ve köyün yakınlarında pusuya düşerek iki yoldaşıyla birlikte şehit düşmesi, düşmanın daha da azgınlığını, Partinin 20 ile 30 arasında değişen, Partinin aktif birer milisi durumunda olan altı yurtsever, olay günü köyden alınarak, pusuda şehit düşen üç yoldaşımızın yanına götürülür ve hunharca katledilirler.

Şehit düşen altı milisin hepsi de aynı aile çevresinden ve akrabalarından. Yoksul ve yurtsever köylülerden olan **Fevzi BAYAR**, **Mümin AYDINLIK**, **Abbas ÇİĞDEM**, **Üzeyir ERZİK**, **Sadun BAYAR** ve **Reşit EREN** isimli yurtsever milisler. Kürdistan halkının soylu direnişinin kıvcımlarından olmuş; cesaretileri almak üzere Silopiye yürünen Derebaşı köylüleri, burada Silopi halkıyla da bütünleşerek 200 kişilik bir sel halinde sömürgeci hükümet koğadın üzerine yürümüşlerdir. Kürt halkının sömürgeci karşıt işyanında yeni bir köşe taşı diken Silopi direnişçi, bu yurtsever milislerimin isimleriyle bütünleşmiş; onları ölümsüz kılmıştır.

Savaşınızla 12 Eylül faşizmini bir kez daha lanetlediniz

verlik duyguları ve ailesinin teşviyle mücadele safına katılan yemni aldi. Askerlik yasası çerçevesinde, ancak gönüllü olarak 1988 yılının Nisan ayında safına katıldı. Sınak ve Nihan ailelerinde yerli birliklerin içinde savagı. **Cemal** yoldaş, katliğından kısa bir süre sonra, olumlu kişisel özellikleri, savagıkanlığı ve güçlü özellikleri nedeniyle, bulunduğru birlik içinde manga komutanlığı görevine getirildi. Şehit düşüşü ana kadar da bulunduğru bu görevi layıkıyla yerine getirmeye çalıştı. **Cemal** yoldaş, kısa süre içinde büyük bir gelişme gösteren, bilimsel savaşıma rağmen bütün bir inanca savaşı ve Partiyi sonuna kadar bağlı olan bir yoldaştır. Çok bilip pratiğe yaşamaayanların tersine, bildiği doğuları hayata geçirmede azamı babaları sarılen biriydi. Yurtseverlik duyguları derin ve köklü olduğundan, mücadeleye dört elle sarılan ve kendisini sınırlandırmayan bir kişiliğe sahipti.

Cemal yoldaş, Partiyi bağlılığı, yoldaşlarına karşı saygısiylatınırdı. Kişiliğindeki sadeliği, ıslubuna, hal ve hareketlerine yansırı. Onun alandaki gericiğe, çetelere, bir bütün olarak düşmana karşı duyduğru kin sonsuzdu. Şehit düşüşü ana kadar da bu kinle, cesaretili, kararlı bir şekilde savagı. **Cemal** yoldaş, 12 Eylül 1989 tarihinde Eruh-Karadağ (Çiyayre Reç) da sömürgeçlerce girilen bir çatışmada şehit düşti. Şehit düşüşü ana kadar da manga komutanıydı. **Cemal** yoldaşın ulusal kurtuluş savaşına doymadan aramızdan ayrılmış yoldaşları üzerinde derin etki yarattı. '82 yılından bu yana Gabar, Bestler, Şırnak-Eruh alanlarında meydana gelen çatışmalar ve gerçekleştirilen eylemlerin birçokuna katılmış; köy toprakları, propaganda ve faaliyetlerin içinde de yer almış bir yoldaşımızdır. Savaşçıların gerçekliği vasıflara sahip, gelişmeye

açık bir yoldaştır. Erkenden aramızdan ayrılmış, mücadelemiz açısından bir kayıp oldu.

Emin DEMİRTAŞ yoldaş, 1972 yılında, Siirt'in Eruh ilçesinde doğdu. Binsıra köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Geçmiş birkaç baş hayvan ve az bir topraktan gelen geline saygılayan aile ortamında büyür. Köyü topraklarının elinde bulunduran ağaların zulüm ve sömürsüzlükten ailesiyle birlikte nasi bir aile, Yurtsever bir aileye mensup olur. **Emin** yoldaş, kendi köyü ana Binsıra'da ilkokula gider. Baş yitlik öğrenimden sonra yoksulluk nedeniyle öğrenimine devam etmez. Çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunur.

1982 yılında Parti mücadelemizin Botan alanına girmesiyle birlikte mücadeleye katılır. Açı ve aktif düşen sunan ailelerden biri de **Emin** yoldaşın ailesi olur. **Emin** yoldaş böylece, daha çocuk yaşlardan itibaren Parti mücadelesine ve gerillaıyla tanışır. Ancak, mücadeleyle aktif katılımı 1988 yılında denk gelir. Çünkü, 15 Ağustos eylemlerinden sonra, silahlı mücadele yürüten güçlerimizin taktik yetersizlikten nedeniyle düşmanın en çok yüklenildiği ve denetimi altına aldığı köylerden biri de Binsıra köyü olur. Düşman **Emin** yoldaşın köyünü ve aile çevresini adeta bir abluka altına alarak, sindir-mek amacıyla her türlü baskıyı uygular. Köylülerdeki çetecilik örgütlenmesi ve Hisesi yaş adındaki çete reisinin uygulamaları nedeniyle köylülerin yaklaşık 3 yıl mücadeleyle ilişkisi kesilir. **Emin** yoldaş, tüm bunlara rağmen yurtseverliğinden mücadeleye bağlılığından hiçbir şey yitirmez. Büyük bir umutla alandaki inisiyatifin tekrar Partinin eline geçmesini ve Partinin kendilerini ilski kurmasını bekler. Nitekim, 1988 yılında arzuladığı biçimde ulusal kurtuluş savaşına katılır. **Emin** yoldaş, Gabar alanlarında yerli birliklerde faaliyet yürütür. Şehit düşüşü ana kadar Eruh ve Gabar alanlarındaki eylemlerin ve çatışmaların bir çoğunda yer alır. Bu çatışmalarda büyük bir kararlılıkla, soylu bir kin ve öfkeyle düşmana karşı kahramanca savagı. Savagta en ufak bir ickirikli pasiflik ve korkaklığa yer vermeden yerini alır.

Emin yoldaş, düşmana karşı acımasız olduğru kadar, yoldaşlarına karşı da saygı ve sevgiyle doluydu. Soğukkanlı, cesaretili, kararlı ve yapısı vardı. Azimli, çevik, hareketli ve savagıkanlı. Dikkatli, duyarlı ve titiz olduğundan dolayı, çeşitli, ıslahat, gözözlük gibi görevleri üstlenir, bu görevlerini layıkıyla yerine getirirdi. Ulusal kurtuluş savaşının birçok özelliğini şahsında birleşimini bir kuralı, disiplini bir yoldaşı. Arkadaşları arasında, sevgide dayalı ilişkilerinde, sevgi ve olgun kişiliğinden dolayı sayılan, aranan biriydi. Morali son derece yüksek, çevresine merak yayan, bir yapıya sahipti. Herkesle anlaşabilen, yoldaşları arasına fark koymayan, kendisine verilen görevi layıkıyla yerine getirmeye çalışan bir kişiliğe sahipti. **Emin** yoldaş 12 Eylül'de Misare-Çiyayre Reç muharebesinde şehit düşti. Şehit düşüşü zaman manga komutanıydı.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

GERİLLA SAVAŞININ GÜNCEL TAKTİK SORUNLARI

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Üzerinde duracağımız bir diğer konu, güncel ve yakın geleceğe ilişkin silahlı savaşın olanı yolları ve özellikle de dayatılan karşı-devrimci savaşa karşı, devrimci savaşımızın nasıl boyutlandırılacağıdır. Bunun bazı yönlerini almakta yarar vardır. Bu savaşın olanı yollarını koyacağız. Çünkü bu konu birçok yönünde zaten kapsamlı olarak değerlendirilmiştir.

Biz, temelde Kürdistan gerçeğini, kendi sınıf başı açımızdan kay-naklanan ve de esas aldığımız sos-yal zemine ve çizgiye oturtmada doğru yarıları ağır basan bir konumdayız. Parti Önderliği meselesi iyi konulmuştur. Yani halk savaşımı-zın gelişebilmesi için bir önder par-tiye ihtiyaç vardır. Önder partinin tanımı ve uygulaması Kürdistan açı-sından isabetlidir. Kısaca, öncülük meselesi teoride, kavrayışta ve de uygulamada bu işe önderlik edebile-cek kadar bir gelişim içindedir. Bu gerçeklik kazanan bir olgudur. Aynı biçimde, bu işin kitlelerle bağlar te-melinde gelişmesine, yani, siyasal bilinçlenme ve destek olmda ge-rillanın tek başına fazla bir başarı şansı kazanamayacağına yönelik tanımda da denk gelen bir kitle politi-kası sözkonusudur. Kitlelere bağ meselesi, halkın cephesel örgütlen-mesi belli bir mesafeye almıştır. Sadece askeri örgütlenmeye dayanmayan, çok geniş bir çalışma bizim pratiği-mizle somutluk kazanmıştır. Bu şar-tın gerekleri de yerine getirilmiştir. Her ne kadar bazı bölgelerde bazı sorumlularımız buna gereken karşı-lığı vermemiş, yerine çelişen bir pratik sergiliyorlarsa da, bütün açı-sından kitle bağı ilişkisi kurulmuştur. Halka doğru yaklaşım, halkı içine çekeceğimiz savaşı konusunda doğru eğilime, çok sayıda yanlışlık-lara rağmen, başarılmıştır. Demek ki baştan öngörüldüğümüz gibi, silahlı savaşın partinin önderliğinde ve halkın parti ile ilişkileri temelinde olmaları gerekirdi. Hiçbir zaman bun-dan korkmamaya özen gösterilmisti. Ve nitelik, Kürdistan'da eğilim bugün gerilla belli bir başarıya ulaşmış-bu, böylesine bir öncülük ve kitle bağı sayesindedir. O halde gerilla-dan beklenen devrimci gelişime ro-lünün, yukarıda belirlediğimiz temel doğruların gerekleri, hatalardan daha da anınımsı olarak ve yetkince yerine getirilirse, önümüzdeki dö-nemde nasıl önemli sonuçlara ulaş-acağı, nasıl bir gelişmeye ulaşacağı, diğer çalışmaları üzerinde nasıl etkili olacağı konusunu iyi gör-mek gerekiyor. Mevcut düşman cep-hesinin durumu değerlendirildiğin-den beri o da değerlendirildi, yine halkımızın mevcut üyane sevisiye değerlendirildiğinden, Parti öncülüğünün sözkö-nusu olmalı halinde bütün bunlar, bu savaşımızın mesafe kaydede-ceği, bu konuda büyük rolünü alı-bundan sonra oynatabileceği, bu-nun belirlenirinin güçlü olduğu sonu-cuna bizi götürüyor.

Gerilla bu anlamda, sadece öncü-nün değil, yarının katilnamıdır da görüldüğü gibi, halkın mevcut duru-mundan kurtuluşunun yegane care-sidir. Dayatılan baskı ve sömüröden kurtuluşun biricik çaresi; bi-linçlenmenin, örgütlenmenin temel aracı, ve de diğer bütün çalışmaları gücündendir, onlar üzerinde etkili olan mücadele biçimidir. Her türlü ilkel-milletsizlik, pasifizizm, reformizm, işbirlikçilik inatça gö-zünü kapama isteğine rağmen, ve de bu anlamda engel teşkil ettiği-ni görmek istemesine rağmen, on-ları kendi çürümüş konumları içinde bir daha dirilemeyecek bir akibete uğratmanın yanı sıra, halkımızın bu-

"1990 yılı, Parti tarihimi-zin en şanlı yıllarından bi-risi olmaya daha şimdiden adaydır. Parti Kongremiz büyük başarılar temelinde

bu yılın sonlarına doğru gerçekleşebilir. Ülkemizin temel bütün bölgeleri bu yılda sağlam bir gerilla kuruluşuna kavuşabilir. Cephesel faaliyetler derinleşir ve şehirler de dahil, siyasal mücadele daha da tıme kazanır. Düşenden kopuş, Parti etrafında yoğunlaşma ileri boyuta sıçar. Türkiye üzerindeki etkileri büyük olur. Daha şimdiden Türkiye devrimci güçlerini yenileyerek, onlara ilham kaynağı olabilir, cesaret kaynağı olarak ayağa kaldırabilir, geliştirebilir. Atılan adımlar daha da hız kazanacaktır..."

tün diri güçlerini ve de dost güçleri uyandırarak temel mücadele biçimi-midir. Bütün bu hususlar elbetteki bu yaşam tarzının vazgeçilmez ol-duğunu, bütün toplumsal ve ulusal gelişmelerin çözümünde ve çok kulla-nılması gereken silah olduğunu gös-terir.

Biz başlangıçta da bunları bi-lyorduk ama, bugün gerçekleşen pratikte bunu netçe ortaya koy-muştur. Ve bu yalnız teorî bilen bazıların görüşü olmayan çıkıp, milyonları da görüldü, kabul etti-gi bir gerçek haline almıştır. O halde, artık tamamen inanmış, bilinç ka-zanmış, bundan başka bir yaşam yolunu olmadığını, yalnız öncü için değil, bütün halk için bunun böyle olduğunu bilen, büyük bir kararlilikla buna azmetmiş bir tutuma içinde rol alınacak mücadele biçimi olarak bu savaşımı görmek ve onun gereklerini yerine getirmek sözkonusudur. Sa-dace hazırlık değil, ilkedeki mevzi-lenmemiz iyi boyutludur. Kazanılan tecrübeler bu işe oldukça imkan veriyor. Sıradan yeni bir başlangıç yapıyoruz. En azından son hamle-mizin altı yıllık başarılı bir savaşı herçübeni, gelişimi sözkonusudur. Her gün yeni yeni mevzilerde zengin-leşen manevra sahamız, adeta parça parça etti alanlarımızın ve hatta ilkler odaklarımızın oluşması sözkonusudur. Bu mevcut gelişme-mizi yaratıncaya dek yer yer içine girilen ve kayıpları yol açan tu-tumlarla artık gerimeme gerekir. Biz geçmişte bu yetmezlikleri köydük. Tekrar değinmeyeceğiz. Zaten gerek "Kürdistan'da Gerilla" kitabında ol-sun ve gerekse birçok broşürlerde ve özetleştirilerek olsun bunlar kapsamlı olarak ortaya konulmuştur. Ya-pılacak yapılmış, dolayısıyla ye-ni veridilen kayıplar verdimiştir. Bundan sonrası için önemli olan, bütün bunlardan dersler çıkararak en az hatalı bir pratiğe ulaşmak ve

doğruları yetkince kullanmayı bi-lemek.

Şimdi özel savaş biraz da kur-nazca yürütülen bir savaştır. Psiko-lojiye, propaganda, aldatmaya, yanıltmaya dayanır. Özel savaş en çok militanı yanıltmaya dayanan bir savaştır. Kural tanımaz, ismi üze-rinde, özeldir. Yalana çok başvurur; yoldan alıkoymaya, inançsız hale getirmeye, düşürmeye dayanır. Bu-nun için her türlü baskı, her türlü oyunu sahneler. Dolayısıyla özel savaşın yanlışlığı özelliğini de göz-nüne getirecek, devrimci taktiklerimi-zin bir kez daha gözden geçirilmesi ve yetkince uygulanmasına yüksek değer biçmek gerekiyor. Örneğin bazı gelişmeleri göstererek; bizi sık sık çete savaşına çekmek istiyorlar. Ve bazı gruplarımızın buna düştü-ğünü görüyoruz. Bize koşulan iyi değerlendirilen akıllı bir militan bun-ları ne anlama geldiğini anlama kestire-bilir. Fakat düşünsün, savaşa tutula-ryla, kin, öfke duygularıyla yaklaşan birisi işe, "o üzerimize geldiği mü-ddece, biz onun karşısında sonu-na kadar direniriz", şeklinde dü-

ğereceği de vardır!" Bu kadar so-rumsuzluğu yaşayan bir birlik yaşayabilir mi? Kendini bir yere at-mış, hatta her gün köye de iniyor, yivceğini ordan karşıyor, düşman gelirse eski peşmerge düzeni gibi dağın tepesine çekiliyor. Bu yöntem yaşatmaz. Gerilla savaşımızın hareketlilik kuralını, çizitlik kuralını, değişken üs kuralını aslında ihlal ediyor. Biz düşmanı bu yaklaşımla yenemeyiz. Yerinne değil, ona yem oluruz. Onun yerine geçirilmesi ge-reken savaş taktiğimiz, düşmana aniden vurmaktır. Beklemeydi yer-den, yünden ve biçime vurmaktır. Bu puslu da olur, saldırı da olur. Bunun imkanı da vardır.

Düşmanı bilyorsunuz, nesli tü-kenmiş bir canavar gibi düzdür, hareket edemez bir konumdadır. Kendini gözlemeyen, Nerede olu-ğunu biz rahatlıkla tespit edebiliriz. Kendini gözlemeyen gibi bizi bizim her zaman güli tuzağımıza girmekten de kurtulamaz. Çünkü biz esas ilba-rya düzen dıy, düşenden saklanı-rız, bir gücüz. Düşman ise düzen gücüdür. Açıkta olan bir güçtür. Her ne kadar daha sonra düşman özel tir-leniye bizim savaş tarzımıza kendisi sahip çekmek istediye de başarılı olamıyordı. Buru nasıl yapı? Kontralar çikardi, kendini gerilla yerine koyu, hatta elbiselerini bile gıyeyek, bi-zim girmeyiş gereken pus yeflerine o gıyeyek, bizim hareket tarzımızı kendisi bize karşı kullanırdı. Sanki biz açıkta olan bir güç, sanki biz düzen gücü, o ise düzen saklanan bir güçtü. Bu durumu düşman yarattı ve darbe vurdu. Neden? Kendi savaş tarzımıza sahip çıka-mamızdan, onu iyi kullanma-mamızdan böyle oldu. Yanlışlık ya-ymezdiğimizden kaynaklandı. Düş-man bu durumdaki alıkoymak ancak taktiklerimizde sahip çıkmakla olur. Yani onu biz takip ederiz, biz izlenir, biz pusuyu atarız. O zaman o bize rahatlıkla pusura kuramaz. Böyle kü-çük kuvvetler halinde dolamaz. Düşmanın aslı biriklerinden kopmuş 25-50 kişilik bir tim imha olmaktadır. Yeter ki sen kendi pu-sunu Kürdistan dağlarında iyi ta-pı, gözetile ve iyi notkadan yur. Çelik yelek de giyse, bilmem ne tür si-lahları da olsa, imha olmaktadır kur-lamaz. Ama bunun için de, karşı-sında sürekli gerilla kurulları işleme gereğini duyan ve sürekli bunı uy-gulayan bir gerilla savaşına, gerilla yönetimi ve gerilla önderliği şarttır. Gerilla ile ilişkisi çoktan kesen, çoktan zavalı duruma düşen bir adam, elbetteki öde timin ardına kadar tuttuğu yolların, boğazların pususuna düşer. Bu bir ucubedir ama ortaya çıkmıştır. Ölenmesii gereği üzerinde çok durduk. Ve si-rilni bazı cabalarla da bundan aslı-gi görüyoruz.

Değindiği gibi, düşmanı parçay-layıp yutmak asıl bizim taktikimizdir. Düşman düzen için bir kuvvettir. O her zaman gözönüne serilmekte olan bir büyüklüktedir. Takip edebiliriz, üzeri-mize çekilebilir ve düşürebiliriz. Halk savaşının, gerillanın özü nedir? Bu büyük avantajdır. Gerilla niçin ge-rilladır? Çünkü küçük bir grup. Son derece hareketlidir. Ve kendini oldukça gizleyebilir, düşmanın bek-

"...Gerilla; sadece ön-cünün değil, halkın mevcut durumundan kurtuluşunun da ye-gane çaresidir. Dayatılan baskı ve sömüröden kurtuluşun biricik çaresi; bi-linçlenmenin, örgüt-lenmenin temel aracı ve de diğer bütün ça-lışmaları gücündendir, onlar üzerinde etkili olan mücadele biçimidir..."

lemediği bir yerde vurma kabiliyetindedir. Gerilinin tilsimi, kerameti; bu özelliğini koruduğu müttefekte her yerde vurabilmektedir. Hareketlilikle en ala üslenme durumunu, yani sürekli geçici üslenmeyi yaratır. Gizliliğin sağlamsın Gerilla her tarafta vuruş hareketi ederse düşmanı sınırlı kupa haline getirir. Bu da onu te- laşlandırır. hareket edemez duruma getirir. Hareket etti mi de kendisini oldukça darbelensin bir konumda görür.

Savaşımızın bu karakteri çok açıktır ve bu konuda öyle zırtanmaya da gerek yoktur. Bu konuda asgar bir bilinci olanlar dahi bunu bilirler. Eğer biz gerillayı tanımaz hale getirmişsek, bizim militanlar bu asgar kuralları çiğnemişlerse, bu onların çokunluğunda aranmalıdır. savaşla dalga geçmelerinde aranmalıdır. Bu Kurt tipinin yarattığıda aranmalıdır. peşmergeciğinde aranmalıdır. Yoksa gerillayı doğru kavramak için dahi olmaya gerek yoktur. Bu iş üzerinde sıradan kafa yoran birisi, alması hem bilir, hem yapar. Diğer yünden düşman da sonuçsuz bir yonteme saptanmıştır. Düşman, bizi böyle operasyon birlikleri ile etkisizleştirme çabaları. Şunu söyleyemiz düşman özellikle değişik alanlar söz konusu edildiğinde, büyük birlikleri yola çıkıldığında aslında en büyük yıpranma goze alıyor de- mektir. Kaybı, maddi-manevi yıpran- mayı goze alıyor demektir. Ve bu onun çok kazanacağı değil, çok kaybedeceğine gösterir. Nasılı ki, tel politikası ona pahallıya -eğer ge- rekler yapılsa- ödelecek bir politi- kaysa, böyle bir asker taktik de ona daha pahallıya ödelecek bir taktik- tir. Birlerce kişilik operasyon birli- klerinden bahsediyor. Cudi Dağı'nı, Herêkol'u, Hianca dağı şu kadar ope-

ması da ona pahallıya patlar. Onlar durmadan güç kaybeder, bir daha kolay kolay öyle bir hareket etme imkanı bulamaz. Bula da daha fazla yıpranmaya uğrar. Burada önemli olan bölüsi operasyonlar söz konusu olduğunda, bizim fazla çatışmaya girmememizdir. Bu biçimde çatışmayı yine kabul etmiyoruz. Kuralı her geri çekilmedir. Düşman ciddi bir genleşme içine girdi mi, kuralı o zaman salırdır. Saldırısı da kaba anlamında almiyo- ruz, hücum biçiminde almiyoruz. Yine pusudur, yine beklenmedik yerden vurmaktır. Yani yenilebileceğimize, darbe vurabileceğimize emin oldu- ğumuz anda bunun plan, keşif, ha- zırlığı tam olduğunda bunu yapmaktır.

Bazı başka taktikler de gündeme- dir. Düşman korucular üzerinde durdu, aşiret birliklerini teşkil etmeye çalışıyor. Bunlara yönelik taktikler belirdi. Biz kazanmamız gereken azamî çevreleri kazanırız. Notalize edilmesi gereken çevreleri notallze ederiz. Yani iyi bir siyasi de- ğerlendirmeye yapılsa, kullanmak istediğin güçleri etkisiz hale getirmek mümkündür. Kimisine tehdit, kimisine uyarı, bir kısmını tavize zorlama ve benzer taktiklerle üzerlerine gidilir. Kuristan da bugünkü politika uyu- lanırsa karışmaya fazla aşiret güç- çü karışamaz. Dedim gibi, aşiret gücü başboşluk bir güçtür. Yaşa- mından kopamaz, köyünden kopamaz, ailesinden kopamaz. Sabırlı değildir, bilimsizdir, amacsızdır. Do- layısıyla fazla bir savaş güçü de değildir. Ama eğer biz hala üstüne hala yaparsak, bütün aşiret birli- kleri maalesef kadar yanlış bir şekilde üzerine girecek, ebetteki bundan büyük zarar görürüz. Tıpkı korucular politikasında olduğu gibi. Bizde koru- cuların üzerine çok gereksiz gidi- li. Başta çoğu bizim tarafımızdır. Dev-

tuzağa düşürdüler. Ve hala karşı- mızda direnen yine bunlardır. Hal- bulaki doğru bir sınıf bilinci olan, yine doğru bir halk savası bilinci olan anladıkları ki, bunlar birçok nedenden ötürü düşmanın temel dayanakları- dır. Yapılması gereken; bunlara dayanmak değil, bunlar zamanında tasfiye etmektir. Evet, politika böyle olmalıdır. Çok rahatlıkla başlanabilir. İlk Çök az kayıpla başlanabilir. Bunların tasfiyesi ile birlikte bütün halk yarılmaya olacaktı.

İşte zamanında yerine getirile- meyen bu görevler yüzünden. Parti yalınız korucular, balasın ortadan kaldırmak için yüzlerce militanı şehit vermek zorunda kaldı. Ve halk- tan yüzlerce insan hiç de zorunlu olmadığı halde, veya başlangıçta

alana ikna ile, örgütlenme ile varılır. Şiddetin her zaman siyasal gelişme- lerin hizmetinde olması gereği vardır. Şiddete ancak önemli siyasal bir kördüğümü çözdüğü zaman başvu- rulur. Çünkü silahlarımız zayıf, yine savasçılarımız zor bela yetişiyo- ruz. O halde örgütün bu değerleri ne kadar zor elde ettiğini gözönüne getirerek çok iyi kullanmak gerekir. Düşmanın sınırsız ordu gücü ve sınırsız donanımı vardır. O halde biz bunu da gözönüne getirerek şiddet- i verim, en yende bir biçimde kullanacağız. Bu konuda tabii ki yaratıcılık gerekir. Her bir odanın üzerine yüründüğünde, her işbirlikçi gelişmek gerekir. Bugün bize karşı kullanmak istenilen TC'nin iş- birlikçi parlamentoları vardır. Bizim önünde yönelik teşhir, tecrit kampı- nı yapmaz. Bazıları bize yaslanmak isteyecektir. Kullanmaya çalışacağız. Ama daha çok bunlar kullanmak isterler. Çünkü işbirlikçilerimiz soyuz aşamaya. Bazıları belediyeleri bu amaçla bize karşı kullanacaklardır. Bazıları karşı devrimci, bazıları de- ğerimeye çalışıyor. O halde hespi- nin durumuna özgü yaklaşımlar geliştirmek gerekir. Çeşitli tanklar- ı vardır. Aldatılmış insanlar vardır. Din karışmaya alarak değil, gerekirse içlerine girecek ulaşmayı bilemek ge- rekir. Elebaşlarına ulaşmak ayırdır. Sıradan müritlere ulaşmak ayırdır. Biz zamanla örgül olmalıyız. Daha önce de belirttiğimiz gibi ocaklara uygun yaklaşımın esastır. Militanları bu konuda kafayı yor- maları, yaratıcı olmaları gerekir. Ez- berlemeye kilisecilikle hayatın çok can- lı, değişiklik arzeden gelişimine ayak uyduramazsınız. Devrimci militan bu konuda, günlük olarak elde aldığı nesneyi tanır, ona nasıl değişiklik vereceğini kararlaştırır ve gücünü oluşturur, bu gücünü iyi kullanır. Zamanı yapmasını zorunludur. Çaba sarfetmemek, kifili bile kıpırdama- mak, kabili edilemez bir düşkünlük- tür. Bununla hiçbir yere varılmaz.

Çoğunuzun raporlarına bakıyo- ruz, yaşamlarıa bakıyoruz; yü- rekler acıyor. Siz bu kelleyi yine omuzunuzun üzerinde tutuyorsun- ız? Cevap vermek zorundasınız. Yorum kendinizi, hayatın zenginliğini kayırdınız. Nedir o yüreğinizi? Manda yüreği midir? Hayır! Yüreğinizi de insan yüreği gibi duyurmalı; ki; o zaman her şeyi keşfedersiniz; çok keşfedersiniz; düşmanı ve kendinizi bulursunuz. Nelerin nasıl yapılması gerektiğini çok iyi kararlaştırırsınız! Bu yok! Yoksa halk savası? O kadar zengin bir savaşım biçimidir ki; yon- temleri o kadar çeşitlidir ki; ve o kadar araçla geliştiricimiz bir sa- vaştır ki; dünya da karışımızda dursa

yine de başıyaya gidebilir. Ama işte bu işin erbabı olduğumuz bu böyüder ve başıyaya gidebilir. En sıradan yeteneklerinizi konuşturamazsınız, en sıradan bir tedbir almaya ge- reksinin duymazsınız, ebetteki şansı- nız olamaz ve ezilmekten kur- talmazsınız. Bu konularda biraz kendinize gelme gereği vardır. Mil- tanın biraz kendini bulma sorunu vardır. Ordulaşıyoruz, askerleşio- ruz, sizler de bunların içine girmişo- ruz; eski yaşamınızla, eski tembel, kuralsız, hantal, yaratıcı olmayan, yavaşlamayan, disipline olmamış yaşamla siz bunu yapar mısınız? Böyle yapmaya çalıştığınızda ezi- lirsiniz, vurulursunuz. Askeri ku- rallara göre, bir ordunun örgütlen- mesi görevlerini teğet geçme işi- ezdır. Onun için, ordu kuruluşunu eleman olmalı bileceksiniz. Gi- diyorsunuz, Türk ordusuna dört dört asker oluyorsunuz, ama kendi halkı ordunuza gelince; en laçka- sından bu işleri yürütmeye çalı- şıyorsunuz. Olmaz! Böyle kendinize dalga geçemezsiniz! Bizim de yüce değerlerimiz vardır. Bizim de bir emeğimiz vardır. Bununla böyle o- naylamazsınız, yerle bir olursunuz."

Demek ki asari yaşamı, militan yaşamı yakalamak gerekir. Onu kendinize yedirmeniz gerekir. "Delikanlıyız, toyz, amatorız" de- mekle yakayı kurtaramazsınız, yaki- lirsiniz, yanarsınız. Bizim halkımız da buna alınamıştır. Halkımızda kendinizi dayatamazsınız; yok olu- sunuz, halk da yok olur. Yeniyi, doğruya doğru yaklaşmak gerekir. Öyle kendi kendinizi düşkünler ve acizler yurdundan çıkışlar bi- mide dayamayın! İnsansız, gençsizin, fazla yıpranmışsınız, polansiyelinizdin, yapılabilsiniz! Onun için, bahanelere fazla sığınmanın anlamı yoktur. Kişiyi büyüten, kişiyi güçlü kılan doğ- ruğu, ona tutkuluyla bağlanma, başa- rısı için her şey ortaya koymadır. Bunu kim en çok yaparsa o büyük. Büyüme, militanlık kişilik kazanması böyledir. Yoksa militan kişilik ka- zandı, ne anadan doğan elde edilir, ne de şu veya bu okuldun mezun olarak! Zengin veya fakir olmaya da lıgısı yoktur. Dağdaki bir çoban bile bir yıl çalışsın, güçlü bir komutan olabilir. En yaman azıktıkları olan birisi bile cizgi dışına çıkı ve bir, yıldı başı başı olabilir, en büyük zaranı verebilir. Mesale, cizgi doğ- rultusunda, kural kaidelerle militanlığı yürütmektir. Ve bunun için biresiyi inisiyatif, yaratıcılığı sonuna kadar kullanabilmektir.

Daha somut olarak, yürüttüğümüz silahlı mücadele ile ülkemizde geniş bir boşluk doğmuştur. Devlet denemi- liliğinde çalışmamıştır. İşin önemli bir yönü de budur. Fakat bizim otorite- miz bu boşluğu dolduramamıştır. En önemli yer burasıdır. Eskiden, unutmayın ki yarıbaşıncıdaki dağ- larla bile elde silah bir hafta yaşama- mızdır; bugün önemli bir kesim denetimimizdedir. Dün bir küçük grup olamazdık; bugün yüzlerce kişilik birimler halinde hareket edio- ruz. İki kişi bir araya gelecektik, bütün halk bütün Partiyile bağ ama- ra ve güç vermektedir. Bu yeni ve çok önemli bir durumdur. Devletin gerçekten askeri olan otoritesini zayıflatmış; desfire edilmesi ve halkın nezdinde, "yıkılmaz, üzerine gidilemez" imajının yerli edil- mesi, bağında kendi açılması, daha birçok alana girmemesi, eski anla- mını büyük oranda yitirmesi, '89'un '88den çok çok ileri aşamayı bu temelde sağlaması, hele son hamle- lerimizle birlikte bunun adeta nere- dayse kurultışı belgeleri dünde- gelecek alanlara yol açabilmesi, savaşımızda yepyeni bir du- rumdur. Bunun avantajları çoktur.

"Düşmanın özel savaş kurmaçları hep yeni yeni karşı devrimci birlikleri geliştiryolar. Burjuva partileri böyledir. Birçok devlet kurumunda bu böyledir. Din kurumu, tarikatlar böyledir. Aşiretler de böyledir. O halde bunlara da bizim yönelimimiz gerekiyor. Yine devrimci savaşımızın çıklarını gözönüne gettiren bir yaklaşım esas alınmak durumundadır. Her yere şiddetle varılmaz. Birçok alana ikna ile, örgütlenme ile varılır. Şiddetin her zaman siyasal gelişmelerin hizmetinde olması gereği vardır. Şiddete ancak önemli siyasal bir kördüğümü çözdüğü zaman başvurulur..."

rasıyona bati tutulduğunda bahse- diyor. Şunu hem belirtelim ki, her- birleşen oldukça gelişkin silahları, çokten bir dağa çıkmış ve de orada gıcumuz sürmülye, yani bir pusuya biz bu durumu kurtarmayacaksa- kiz bu güçten kaçarsın. Yani şu anda, diyelim ki, birçok boğide yazılız. Bu kadar büyük bir güçle düşman ope- rasıyona geçti mi, derhal alan değişti- rilir. Cudiyi boşalt, Herêkol'a geç. Ordun in, başka bir alana geç. Bu- rada kuralıydı. Yani düşman büyük bir yere yığınak yaptı mı sen kaç- caksın. Operasyona çıkan birlikleri çatışma olana. Eğer zorunlu bir karşılaşma varsa, vurur kaçarsın ya da düşmanı pusuya düşürür -tarbe- vurursun. Eğer kaçıp kurtulma san- sını varsa, en zayıf yönünden vurarak kaçarsın. Ama cepheye geçip, 'hele bu gece bir kaç pusu kurayım, belki önemli bir bölünümü -mha ederin-' anlayışına kendini kapırsın, imha edemezsin. Etsen de bir gider, ye- rine yuzu gelir. Aslında orada ya- pıması gereken, tekrar onun hare- ketini bırakma, yormadır. Böylece bir ayılığa kalsın, iki ayılığa kalsın; deride o kendi kendine en büyük darbeyi yor. Yoru du mu, yıprandı mı, geriye çekildi mi bu sefer tekrar sen peşine düşersin. Boşalttığı yie tu- tarsın, sağına pusu kurarsın, soluna pusu kurarsın, daha fazla darbe vurursun. Yani kısaca, onun operas- yon aşaması da, geri çekilme aşā-

let el atıldığında onları ne yapaca- ğımızı bilmeyorduk. Biz çoğunlu- ğu örgütlebiliydik. Çoğunlu salırmıza tu- tabildik. Ama halka dışıyca yaklaşım, örgütlenmedir. Bir- lincilendirme, onları düşmana yon ettirdi. Ve gerçekten de bunlar çok zor bir duruma düştüler. Çoğu düşmaya teslim oldu, birçoğu da parıyaya ve zorla kandırılarak bize karşı kullandı. Bu, zamanında yerine getirmeyen devrimci görevlerle yakından bağlantılıydı. Bu yüzden ne kadar şeyli verdik, ne kadar anlaşılmıyere kan döküldü! Sorumlu kimdir? Sorumluluk, halka doğru yaklaşmayı sağlayamayan, bu konudaki görevlerini zamanında ye- rine getirmeyen devrimciliktir. O halde, bu tip geri kesimleri kullana- sözkonusu olduğunda görevler ye- rine getirilsin, şüphesiz en tehlikeli ajan mihralar da zamanında ezilir. Başımızda bile olan birçok tane geri kesim var. Örneğin bazı bölgelerde -adı da biliniyor- bunlar '84lerde iki kişigin rahatlıkla ezilebileceği güc- teydi. Ama o zamanki politikayı yü- rütmeliyiz onlarla ilişki arayış iç- nedydiler. 'Birçok devlet kurumunda bu böyledir. Din kurumu, tarikatlar böy- ledir. Aşiretler de böyledir. O halde bunlara da bizim yönelimimiz ge- rekiyor. Yine devrimci savaşımızın çıklarını gözönüne gettiren bir yak- laşım esas alınmak durumundadır. Her yere şiddetle varılmaz. Birçok

üzünde durulsaydı, kazanılacak olan kazanabileceydik halde, düş- man tarafından hedef haline getirildi. Ve onlarla birlikte bir yığın çevre bizi uzun süre uğraştırdı."

O halde, düşmanın bütün bu yeni taktiklerine karşı da yapılması ge- reken, zamanında doğru yaklaşımın sahibi olmaktır. Yürülmesi gereken yende vurmak, kazanılması ge- reken kazanmak esastır. Bu konuda taredüde yer yok. Zaman aşımına da mecal yoktur. Bu konuda yaşanan yaygın taktik hataları artık aşmak gerekir. Ve eğer gerçekten TC bazi yerli işbirlikçileri örgütlebile- cekse onlara daha şimdiden yetkince karşılaşılabilen taktikler hayata ge- çirmek gerekir. Elebaşlarını ceza- landırın, gerisini dağıtın; kazanıla- cakları kazanmaya giden bir tutum, bir uygulama içinde olmalıdır. Bu taktikler kentlerde de, başka ok- larla da sözkonusu olabilir. Düşmanı azzaltmak, dostları çoğaltmak her zaman gozetecimiz bir husustur.

Düşmanın özel savaş kurmaçları hep yeni yeni karşı devrimci birlikleri geliştiryolar. Burjuva partileri böy- ledir. Birçok devlet kurumunda bu böyledir. Din kurumu, tarikatlar böy- ledir. Aşiretler de böyledir. O halde bunlara da bizim yönelimimiz ge- rekiyor. Yine devrimci savaşımızın çıklarını gözönüne gettiren bir yak- laşım esas alınmak durumundadır. Her yere şiddetle varılmaz. Birçok

büyüteceğiz. Botan'da sağlanan büyümeyi, önümüzdeki yıl beş teneyle aynileştirme daha yavaşcağı. Düşünün; oralarda da bu boyutlu gelişmeler olduğunda Kürdistan boydan boya ayaklanı. Boydan boya ayaklanı bir Kürdistan'da önderlik yapacakmış. Binlerin hayatını, hem de en ölümlü anlarda idare edecekmiş. Rolün militan olma, doğru bir yönetim gücü ve bunun için eğitim-öğretim gücü sırtı hatırlat ve az kayıplı olmağa götürürken, yarım yamalak önderlik ve eğitimle me, -iştir eskilerin yaptığı gibi- size katlanırsanız sebep olmağa götürür ki; bunun hesabını vermek zorudur. Bu konuda sorumluluk duyuldu!

İşte, küçük bir Cudi Dağı'nı bile aklı köylü kaledir. Bunlar bizimle su veya bu değerde ilişki olabilir veya olmayabilir de Ama örgütlediğimiz insanları il de güç kula olmalıyız. Düşman neyi nasıl bulur, nasıl vurur; düşman kestirmeye çalışacağı. Mülkake neyin nasıl yapılması gerektiğini öğrenceğiz. Bunun yamamzasak sorumluluğumuz. Önder adam bütün bunları hesaplar. Birlik emrinde olacak; birliği yanlış yönlere emrin tarzını ibringı almayı götürülebilir. Onun için, kılı-kıyarakcasınız. Büyümeye imkanlarını çıkar, tutukluk yaparsınız; yüzlerin savaşları al-komnasa sebep olursunuz. Bu sizi sorumluluk kılar. Ve herkes bu tip sorumluluğunuz yaparsa, bu işlerde sadaka tasfiye gerçekleşir. Bu açıdan, PKK'nın yarattığı militan özelliklere kavuşmak, gelişmelerin özüdür. Bu işler başkala türlü gelişmez. Bu yaşam başka türlü kurtulamaz. Benden daha gençsiniz. Ve daha az yıpranmışsınız. Başarmak için gö-rö-miş sarılmak lazımdır. Biz de diyoruz ki: hiçbirinin insanlık kavga-sından vazgeçtiğini sanmıyoruz. "Hepimiz insanız, bu kavga da yenmiş vardır" diyorsunuz. O halde, kavga-gın gerekliliklerine yerine getirmeyi bileceksiniz. Kendinizi bölüşüne ge-lişen bir savaşta hazırlama durumundasını. Daha firtinalı, günün 24 saatinde olağüstü bir tutum için gereksiniz. Belki çok yorulacaksınız, belki çok büyük bir çaba har-cayacaksınız ama, bunun sonucunda da kurtulacaksınız. Kaldı ki kapasiteniz de buna uygundur. İnsan sınırsız gelişme özelliğine sahip olan bir varlıktır; kendini iyi değerlendirilene ulaşamayacağı hiçbir sonuç yoktur. Bu PKK'nın pratiğinde ka-nıtlanmıştır. Onun için belirtiyorum. Düşünün ilencisi ve gereccisiyle bir bütün olarak sağlığınıza rağmen bir buraya kadar getirebildi. Bundan çıkarılabilecek sonuç, hepimiz ben-den daha fazla gelişmelerin sahibi olabilirsiniz. Bu açıktır ve ka-nıtlanmıştır. O halde; "edemey, yamamam" edebiyatıyla kendinizi al-da-cakınıza büyük gelişmelerin sahibi olmak için daha fazla yetkinleşmeye, daha fazla tedbirli olmağa, daha kapsamlı bir biçimde yürümeye çalışın!

Önümüzdeki dönemin gelişmesi kaçınılmazdır. Siyasi anlamın ifade edersek; Türkiye yönetimi daha şimdiden meslekeyi kabul etmiştir. Bir yorursunuz, Türk, kırk-elli yıldır en inkar ve bağnaz bir tutum içeri-sindedir. Düzden bugün kendisini tamamen gözen geçiriyor. Yine, orduyu Kürdistan'da yatırılmıştır ve işlemez durumdur. Önemli etkinlik sahaları yitirilmiştir. Kıscası, siyasal-askeri yöründen kıskacı de-dir. Bütün bunlar gelişmemizde ve mücadelede ortağa çıktığı gibi, mücadelede de geniş gelişme im-kanları sunmaktadır. PKK, askeri anlamda olduğu gibi, siyasi anlamda da ustaca taktiklerle savaşmaya, bu tarz bir çizimde, hiçbir şeyi dikkat etmeyen kör ve uyduruk bir peşmer-gelikle sağlanmamıştır. Çok dakik ve

analitik kullanılarak, her ana iyi karşılık verilmeye çalışılarak sağlanan bir gelişmedir. Çoğunza göre, biz bu iyi bazi doğuştan güçler ve yeteneklerin sayesinde yaptık. Asla! İnsan emeğinin bilinciyle yoğunların emeğinin siyasal anlamda kullanılması ve devrimci politika biçimine getirilme-siye sağlanmıştır. Tamenen çabaları, tamenen günlük olarak bu çabaların sahibi olmağa cesaret et-meyle mümkün olmuştur. Hephinin mükellef olduğu, gereklerini yerine getirmiş gereken bir biçimde ya-pılmıştır. PKK emeğinin temsilcisidir. PKK en yüce emeğinin temsilcisidir. Dolayısıyla, bir PKK'li en yüce emeği sağlayarak gelişmeleri ortağa çıkarır. Bu özelliği hiçbir zaman yitirmeyecektir. Sorumlu Partililik, PKK'likli bu konuya en başta yer veren PKK'liklidir.

O halde; böylece önümüzdeki dö-nemin her türlü gelişme sorunları-na rahatlıkla karşılık verilebilir. Biz bu zaferi, hem de stratejik zaferi amaçlıyoruz. Şüphesiz, sonsuz taktik zen-ginliklerle bunun suşu sağlayacağız. Bunun da, tek tek düzeylerden tatalım da geniş çevrelere kadar ittifaklar ve uzlaşmalarla olabileceği gibi, birçok-larını karşısına almaya da yüksel-tebileceğini bilmek gerekir. Devletle amansız çatışmanın yanı sıra zaman zaman görüşmeler yöntemini, siya-sal yöntemleri de kullanarak zaferle gidilebileceğini belirtmek gerekir. "Ya here, ya mere" taktik bizde yoktur. Bizce somut koşullara göre ge-lismeye hizmet eden tutumu bulmayı esas alıyoruz. Dedimiz gibi, bugün bir kişiyle şöyle ilişki kurunuz, yarın başka türlü. Ama burada öyle, kendi-mizi adata-maktadır. On yıl böyle yaşarsız, yarın başka türlü yaşarsız. Kürdistan'da ilk defa böyle bir silahlı savaşımı ortağa koymaktayız. Bunu daha da geliştirecek siyasal ge-lismeleri, burjuvaziye yüzüyle görü-şerek de sağlayabiliriz. Rakibi vur-mak için her zaman körce saldırı yap-melz. Bazen onu yakına çekmek

emek temeline dayalı olarak bu sağ-lanmıştır. Bütün bunlar PKK'nın doğru kavrayışı ve doğru uygulama-sının ne kadar önemli olduğunu ortağa koyar.

Biz, savaşçı geliştirmek istiyoruz. Muazzam çeliklikli toplumsal gerçe-ğimizi dönüştürmek istiyoruz. Akıllı olan, yaşama şansını olan bizi. Bu-nun verdiği güvenle bütün olaylar, olgular üzerine şoklanmalıydı. Ve cesaretini yitirmiden, tedbir elden bırakmadan, PKK her yerde bazı gelişmelerin oluşmasında önderlik edebilir, giderek bütün tam bir otorite ile yürütebilir. Savaş birçok sorun çıkarır. Başta kendimiz olmak üzere, kendini sürekli gözden geçirmeyi, yetkinleşmeyi ister. Duyarlı bir yüre-ğimize olmalıdır. Unutmayın ki; bizim boş yere bir damla kan dökmeye tahammülümüz olmaz, ama gere-kirse, özgürlük için tek fert bile kal-sak, savaş sonuna kadar sürdürü-rüz. PKK'nın yürek olayının gelişmesinde bunları da esas alma-nıza ihtiyaç vardır. Burada ne kayı-lardan yitilince olabilir, ne de başa-lardan uzun sarhoşluğa kapılma olabilir. Çok geniş sorunları olan bir devrimci mücadelede önderlik edili-yor. O halde; büyük olgunluk ve duyarlılıkla insan gücünü esas al-mak, doğrudan politikayı hep gözönüne getirerek yaşamayı sağlamak gerekir. Bunun dışında sonuç almak mümkün değildir. Bazı gelişme esaslarını öğreniyorsunuz ancak, hayat zengindir; orada daha fazla öğrenirsiniz. Kendinize güve-nin. Parti, size imkanı veriyor; güven kaynağını oluşturur. Parti size öğretiyor; öğrenme kaynağını oluşturur. Parti birçok hususlarda ordulaşmayı imkan dahiline sok-muştur. Yeni düzeyde ordulaşmaya bu temelde kalıtlıyoruz. Kürdistan halkını, bu temelde PKK önderli-ğinde savaşta katkılıyor. Ve gö-rüyorsunuz ki; gelişme budur, insa-nın yüzyıllar boyunca en yetkin çözüm bizim için budur. Bundan başka bir

bunun öneminin ve gereğinin bi-linileceğiz. Yolu yordamı belildir. Akıllı olana bundan daha değerli bir şey sunulamaz. Onları bundan daha ilgilendirecek bir yaklaşım göste-rilemez. Hepsinden beklenen; ol-dukları her yerde büyük bir komu-tantı şahasını yaratılabilir, hareketli bir umut kaynağı, büyük bir baroketi

topluluk tarafından daha derinliğine kavranıp uygulanması, bütün bu alan-lara ilişkin gelişmelerin hız kazanma-sı için hiç bir neden yoktur. Hephinin bölüşeli gelişmelerde bir katkı sahibi olmaması için hiçbir neden yoktur.

O halde, bütün Partililer, başta gerilla savaş kadrosu olmak üzere,

"Bütün alanlarda çalışan Parti elemanları bu temelde öncelikle iyi değerlendirilmelidir; geleceğe yönelik hazırlıklarını yetkin geçirirler. Şüphesiz bu tarzda çalış-ma, bu tarzda görüş-göz kazandırmaktır. Ve bu tarzda ayağa kalkın halkımız önümüzdeki dönemin sahibi olacaktır. Gerçekten her geçen yıl, daha önceki yıldan fazla bizi olmalıdır. İlk tereddüt edilmez; 89 dünya çapında bile değerlendirilirse, daha çok Kürdistan halkı-nın bir yıldır. Bu yılın kazanımları temelde 80 yılına iyi yaklaşır ve iyi değerlendirilirse -devrimde sınır pek belirlenmez-, gerekenden bütün yitirilecek parite getirilirse, tarihten en başarılı bir yılı haline de getirilebilir..."

yayma odağı haline gelmek. Böyle-si dönemlerde herkes ne kadar kaybettiririni değil, ne kadar ka-zandırdığını kanıtlamak; bunun ya-nı sıra içinde olmak durumundadır. İşte çoğunuz görüyorsunuz ki; biz gerçekten bir kaçık çok sınırlı yakala-dığımız; bir imkanı bile iyi değerlen-direcek, çok iyi gördüğümüz bu ge-lişmelerin ortağa çıkarılabileceğini. Gördüğünüz gibi, gelişmeler günlük olarak aşama kaydedi. Bu her milita-nımızda ürün vermesi beklenen bir tutumdur. Birçok sahaya gideceksi-niz, hatta günlük olarak hep bu faaliyet içerisinde olacaksınız. Cep-av verilmeye gereken hep, "ne kadar ilerledim" sorusudur. Bir alışkanlık bu; "bizde; bugün ne kadar kazan-dık, bu kadar bir kitapları ne kadar öğrendik, bir kişiye ne kadar biling taşdık ve kendimizi ne kadar diri tuttuk" sorunlarına cevap arayarak kendinizi günlük muhasebe yap-mak gelişmenin önşartları-ındır. Tabii başka işler de var; doğru talimat, doğru karar, birçok şeyi doğru yön verme vb. görevler de vardır. Dinamik yaşam, canlı-devrimci yaşam; hepimize hakim olması gereken şu burasıdır:

Büyük olasılıkla 1990 yılına da böyle yaklaşacağız. Bu yıl, Parti tarihizinin en şanlı yıllarından birisi olmağa daha şimdiden adaydır. Parti Kongremiz büyük başarılar teme-linde bu yılın sonlarına doğru ger-çekleşebilir. Ulkemizin temel bütün bölgeleri bu yılda sağlam bir gerilla kuruluşuna kavuşabilir. Cepşel faaliyetler derinleşir ve şehirler de dahil, siyasal mücadele daha da ivme kazanır. Düzenden konuş, Parti etrafında yoğunlaşma ileri boyuta sıçar. Türkiye üzerindeki etkileri birçok olur. Daha şimdiden Türkiye devrimci güçlerini yenilersek, on-lara ilham kaynağı olabilir, cesaret kaynağı olarak ayak kaldırabilir, geliştirebiliriz. Atılan adımlar daha da hız kazanacaktır. Kürdistan ça-pında, Kürdistan halkının yurte-velerini yenilersek, kendi savaşım cepheimize yer verilebilir; ulla-rını ve inançlarını doğru bir siya-setle yenilersek, içine düşükleri çıkmazın hiç de bir kader olmadığını gösterebiliriz.

Düşman her gün mevzi kaybediyor. Bu daha da hızlanacaktır. Bilge ve dünya gerçeği içinde halkı-mızın kimliğini kabul ettilerle sava-şımı sürat kazanmıştır. Emperyalist sistem içindeki tutulmuş sosyalizme, sosyalist sistemden bütün dünyaya kadar davamıza daha bir ilgilie yak-laşma ve eski tarzdaki inkar, sağır, kör edici yaklaşımı aşarak, insan duyarlı-lıklarına ulaşma sözkonusudur. Bütün bunlara Partinin önderlik gereği yıl-gösteriyor, bizzat uyarlamaları yol açıyor ve gerçekten PKK'nın ko-numu, giderek sayıları artan militan

özelliğe sorumlu militan yapıpız bu kadar gelişmelerle dolu bir döneme yönelmek, dolusı olması gereken bir yönelimin yaman savaşçıları olmağa yönelmek; elbetteki, PKK'nın sava-şım tarzına böyle bir dirayetle hük-medeciler ve yaşamın her alanına yayacaktır. Halkımızın tarihinde ilk defa böyle ayaklanan bir önderlik çabası, etkilerini bir daha yıkılma-macasına yüz yıllara yayarak ka-nıtlayacaktır. Bu şansı böyle de-ğerlendirmek için her şeylerini ortağa çıkarabiliriz. Halkımız da daha şimdiden böyle bir şansı yakalamak-nın bilinci içindedir. Bunun, katliamlara rağmen destegi daha da arttırarak ve karşılık vererek gösterecektir. O da, tarihinde ilk defa zafer kazana-casına bölüşüne emin olduğu bir önderlik doğrultusunda yürümek kesin kararlılığı içindedir. İşte böyle yürümeye devam edilirse ve so-crumluluklara bu temelde sonuna ka-dar sahip çıkılırsa, kazanılmak için hiçbir neden yoktur.

Sizler de, bütün alanlarda çalışan Parti elemanları da bu temelde güncel iyi değerlendirilmelidir; geleceğe yönelik hazırlıklarını yetkin ya-pıyolar. Şüphesiz bu tarzda çalış-ma, bu tarzda görüş-göz kazandırmaktır. Ve bu tarzda ayağa kalkın halkımız önümüzdeki dönemin sahibi ola-caktır. Gerçekten her geçen yıl, daha önceki yıldan fazla bizi olmalıdır. İlk tereddüt edilmez; 89 dünya çapında bile değerlendirilirse, daha çok Kürdistan halkının bir yıldır. Bu yılın kazanımları temelde 90 yılına iyi yaklaşır ve iyi değerlendirilirse -devrimde sınır pek belirlenmez-, gerekenden bütün yitirilecek parite getirilirse, tarihten en başarılı bir yılı haline de getirilebilir. İşte böyle bir yılı ve ondan sonrası yaratmak için günümüzü iyi değerlendiriyoruz. Biz de sizlere elimizden gelen de-ğeli sonuna kadar vermeye çalışı-yoruz. Sizler için ayak oluk, sizi yürü-tmeyiz. Siz, kendi ayaklarını üzerinde yürüyecek ve kendi beyini-züze seçeceksiniz. Birizin destek; yolu bürün ağma ve Partinin değe-rlerine katılma en iyik biçimleye gerçekleştirebilir. Sanırım bu konu-da biz üzerimize düşeni yapıyoruz ve yapmaya devam edeceğiz. Görü-lüyor ki; Partinin doğrultusunu bun-dan sonrası için de büyük bir so-crumlulukla götürmeye muktediriz. Ve bu salt fazlki bir müktedir olma da değildir. Ortağa konulan değerleri herkes bu doğrultuya, PKK çapında da çok yüksek başarıyla götürebilir. Hephinde böyle bir gelişme potansiyeli mevcuttur. Yeter ki, iyi, erke, okuları iyi konulduğu gibi, gerekleri iyi belirlendiği gibi yerine getirilsin! Hephinde bu temelde başarılar diliyoruz.

ve vetnezçindiden ötürü dar bir bo-gazda kıstırılmak için tatlı dil kullan-mak da gerekebilir. Bu her yerde böyledir. Parti içinde de, Parti dışında da böyledir. Askeri-siyasi savaşım bir sanattır, bir hava işi değildir, büyük kafa işidir. PKK de bu üstün-lüğü sağlamıştır. Türk üzerinde insiyatıvı kuruluştur. Kürdistan'ın iç yapısı üzerinde insiyatıvı kuruluştur. Türk solu, diğer güçler, kıscası dincisi dahil bütün kesimler üzerinde insiyatıvı kuruluştur. Bu bir büyüklik meselesidir. Bu sosyalizme yaratıcı yaklaşım meselesidir. Buna ulaşma-yış ve uygulamamız gerekir. Başka türlü PKK'nın gelişliğini sanmıyoruz. Bazı kaka eyerlemesi, sadece kahra-manlıklarla, yitkililerle buraya ge-linmemiştir. Baştan sona yaman bir politika sanatına bağlı kalmamak ve

anlama gelmeyeceğine kesinlikle inanıyoruz.

1989 haremizinin şu son üç ayına girerken, bu kadar yüksek bir tecrü-be, gelişmeye arkanız almışız ve geliştiremeye, başarılarla dopdolu bir geleceğin içine yöneliyoruz. Her za-man söyledikmiş gibi, böylesi dö-nemlere çok akıllı girer, şanslı çok iyi değerdendir. İnsan bir defa doğar, ve ancak şansını çok iyi değerdendir, bu yaşama en yüce anlamı vermiştir. Mevcut yapıpımızda bu şansı vardır. Her gün kendini ölçüp-çizen, bu şansını en iyi bir şekilde de-ğerlendiren Partimizin çok sayda militanı vardır. Birçok sahada yetkin bir adımı sahibi olma durumunda-dır. İşte oduka hakim olmanın şansını elde tutuyorlar. O halde, değerdendir. Biz, bütün yönleriye

Mehmet Salt Yıldırım'ın 18.11.89 tarihinde mahkemede yaptığı konuşma metni:

TUTUKLULUK KOŞULLARI ÜZERİNE

Tutuklandığımız günden beri içinde bulunduğumuz koşullar, hangi yondan bakarsa bakilsın tamamen insanlık dışıdır. Maksatı ve sistemi bir işkence ortamında tutulmaktır. Bu dava nasil ki, hukuki bir dava degil de geneli ve tasist bir yaklasim bir urunu ise, ozel bir statuye be-lerlemis bulunan tutukluk kosullari da ayni sekilde hukukla itikisli olmayan dusmanca ve fassisice kosullardir.

Tutukluk kosullarimiz tesbit edil-irken, burjuva anlamda bile olsa hukuk kurallari veya temel insan haklari gibi kavramlar yerie, bu davanin aciklamada gudulen asil amac gozonunde bulundurulmustur (Davayi acmadaki amac, PKK yi tas-

viye ve imha etmek boyylelikle oncu- luk ettigi. Kurdistan halkinin ba- gimsizlik mukaddesini bogmaktir. Alman emperyalizminin bir amaci son derece aciklir ve hicbir maske ile de kaplatilamaz. Iste icinde bu- lundugumuz tutukluk kosullari da tamamen bu amaca uygun olarak duzenlenmistir. Yani genelde nasil ki, PKK nin bitirmesi hedeflenmis- se ozelde de PKK nin iye ve taraftarlari olan biz tutuklularin bitirmesi he- deflenmistir. Boylesi gostermek ve bir hukuk skandalini nitelendirmek da- valarfa insantari olum cezasina carptirip bu cezalarfa iletme o- kulu bu cozali degildir. Kaldi ki, FAC yasalarinda olum cezası da bu- lunmamaktadir. O zaman bu bitirme

isi nasil gerceklestirecektir? Oyle uygun yontemler bulunmalydi ki ilerci ve demokrat cevelerini tepkile- rine fazla yul acmadn, tutukluk rehabsitasyondan gecirmeli ve za- rarsiz hale getirilmelidi. Mecvut tu- tukluk kosullari, bu araysa en uy- gun yontem olarak dusunuldu. Cestli fiziki baski ve zorbalik yon- temlerinin yanirsira, esas olarak su- rekli ve uygun bir psikolojik teror altinda tutarak, kisilen ya intihara ya da olumlerin en kotusu olan tesli- miyete ve ajanliga zorlamak! Uzeri- mezdde uygulamak istedigimiz yontem ve taktik budur.

Kabul etmek gerek ki, bu tur insanlikdizi yontemler uygulamada son derece basari ve yeteneklisiniz.

Ne de olsa Alman emperyalizminin, bu konuda Nazilerin kalma gene- de yontemleri ve zengin bir mirasi mevcuttur. Eger bizler uzerimizde bu asagi yukari yirmi aylik uygulamala- rinizla istedigiz sonuclari alama- diyasak, bu uygulamalarimizin ye- teneksizliginden ya da iskence dozurun halfiliginden degildi. Sizler iskence yapmada maharetlisiniz.

"Direnmek Yasamaktir" siyasiya hareket eden bizler de, insanlik de- gellerini savunmada karari ve inat- ciyiz. Koleci Roma Imparatorlu- gundan bu yana tanhte birgok kez kanilamistirmis ki, emuazzam maddi guce ve en tehlikeli silahlara sahip olsa da zalimler sonuclari, insani ve hakli olmanin gucu karssinda ye- niliginden kurtulamazlardir. Uzeri- mezdde uygulamalarimizin sonuc

alamamamin kaynagini burada ara- malisiniz. Ve bilmesiniz ki bu tur yontemler hicbir zaman da sonuc alamayacaksiniz.

Bir hukuk devletinde, bagimsiz mahkeme karariyla, kesinesmede kisiler suclu olarak kabul edile- mezler. Sucluluklari bir mesru mah- keme karariyla kesinesmeden once kisilerin tutuklanarak ozgurlukle rinden mahrum edilmesi, genelde su gercekeye dayandirilir. Kacma veya suz delillerini ortadan kaldirma iht- mali... Yani tutukluk bir infaz de- gildir. Cunku tutuklu kisinin mahke- mede suclulugu kadar sucuslugu da pekala kanilanabilmistir. Ve bunun ornekleri de az degildir.

Ilk tutuklandigimiz gun Karlsruhe de bize belirtiren gerceke de ayniydi. Sozumunla kaçabilirmis- siz. FAC sınırlari disina cıkabilirmis- siz guya bu ihtimaller ortadan kaldirmak için tutuklanıyormuşuz. Oysa karşılayışımız uygulamalar psikolojik teror ve işkencelerin bu gercekeyle hicbir iliskisi yoktur. Bizim gunden bulundugumuz işkenceli tu- tukluk kosullari daha ilk gunden baslayarak tam anlamıyla bir infaz biccimine donusturulmustur. Hem de sadicte ve fassisice bir infaz!

Cunku, tutuklanmamiza karar ve- ren guclerin nezdinde birer islah edimesi gereken birer sucluydug hem de son derece tehlikeli birer suclu bu gostermekle mahkememin karari omus veya olmamis, bunun hic onemi yok. Nitekim basta bay- Rebmann olmak uzere Federal Sav- cikci yetkilileri, iki yildan bendir bizle- rin nasil tehlikeli suclular oldugunu FAC in guvenligini nasil tehdit etti- gimizi, her tutuklu hukuk kurallarinin otesinde atlamak kurallarini bile hic- sayarak ilan etmeye calismaktadir. Bize Gobbels in faaliyetlerini anin- satan bu tur propagandalar biraz da kamuyorum. **"Boylesine tehlikeli suclulara her turli bask ve is- kence revadir"** gorusu dogrudur. Burada kosullarımızdan icin yapidir.

Karşılayışımız birgok uygulamala- rınız gibi bu uygulamalarımızın altinda yatan anlayisiz da, somurge ci-fassisi Tur devletinin anlayisliya ayini odugunu cok iyi gormekteyiz. Daha gecitgimiz aylarda Turkiye nin Aydin Cezaiyni deni ki arkadasimiz iskence ile katledildi! Kamuyondun iskence tepkileri karssi fassisi rejimin Adalet, Bakani Olkan Sungurlu, PKK lileri katletmekle sakınca yoktur anlamında. **"Ötlenir PKK lilerdir"** diye aciklamalar yapiyordu. Ayini anlayisiz hareketle, PKK ye yardim ettigi gercekeyle Kurdistan da her- gun insanlar sorgusuz sualsiz kur- suna dilmektedir. Aciq acik soyle- miyoruzsun ama sizin anlayisiz da budur. Yani bir kisil Kurdistanli ise hele birde **PKK** ye su guya bu olukde destek sunan birisi ise o kisil acik basklardan baski, işkencelerden iş- kence, olumlerden olum beklesin! O her tutuklu kotulugu hakketmishir, cunku kotu tehlikeli bir **"sucludur"**.

Iste bu anlayisiz hareketle, bir Tur hukukcu gasyediy ve bizleri uygun bir psikolojik teror ortaminda tutuyorsunuz. Tutukluk kosullari- miz buna gore, diger tum tutuklu- lardan farkli olarak ve ozel bir sta- tuye beirlenmistir.

Surekli olarak cevelerinin ozel boluimlerinde ve ozel hucrelerinde mulluk bir tecrit ortaminda tutulduk ve tutulmaktayiz. Oyle ki, onegun kendim, bazen alti ya avaran suruler boyunca, -avukatum ve diger o arada gelmisse ziyaretcim degir, bir tek insani bula bir kerekcek kosulmasi imkani bulamdim. Simdi bazi aras-

istiyorlar. Bir futbol seyircisinden bile daha sessiz durmamizi bekliyorlar. Peki, bizden nasil beklenabilir bun- lar? Bizden ciddi bir mantigi var mi? Bu dava ve onun buradaki yurutu- lus kosullari, o denli onemli ki, du- nyada yasanan her siyasi olayla bu- nun baglantisini kuruyorun ben. Onegun: 23 Kasim tarihli Milliyet gazetesi, Turk Içisleri Bakanliginin kendi emniyet mudurlugune gonder- digi ve yakindaki PKK'nin Batı Almanya da uygun asikim egitim ya- ptiğini ve yakinda Turkiye ye buradan militan yollayarak K. Evreni vuraca- gini belirtigi yaziyor. Posasi cikmis sabik bir generalin hicbir degir ifade etmeyen varligiya ugrasmak PKK'nin isi olamaz. Kaldi ki, buyukler Turkiye de yoktur. PKK'nin ise böyle bir eylem ve savas anlayisi yoktur. Ayrica, Almanya Federal Cum- huriyetinde kim askeri ogitim ya- ptiyoy? PKK mi veya Kurdistan da savasan Turk ozel savas birlikleri mi? Bunlar da acikca biliniyor ve so- rumlularini acik gercekeri aciklama- larini gercekeri. Fakat bunlar bir yana, burada bu davayi da yakindan il- gilenden yani komplo ve provokasyon kokulari geliyor. Turk ozel savas ka- rargahi, Kurdistan da uygun komplo ve katliamlar duzenlerken, ayini za- manla Avrupa da bu tur adamlar yolluyor. Son zamanlarda bunun yo- gunlastigi bir cok haberden seziliyor. Bunlari hepesinde bu davayi etkileme cabalan var. PKK, bu tur komplo ve provokasyonlari bosca kircarak ka- dar guclu ve deneyimli. Bundan en- dige emiyoruz. Fakat, bir yandan da bu davanin boye surdurulmesini, bu tur kil ve tehlikeli seylerin ortasını hazir tutuyor. Eger amac bu ortami acik tutmaksa, bu konuda insani- laryamamak baska diyecik bir sey- miz yok. Ama amac bu degilse, insaniilar, toplumlarmizin zararına olan bu duruma imkani verilemez, bu dava boye surdurulmemeli diyo- ruz.

Kurdistan halki, somurgeli devlet- ler tarafından dort bir yandan ku- silarak, insanlikla arasına somurgeli duvarlar örulerek bugun boğulmuş, soykirmiya ugrulmaya calisiliyor. Bizleri buradaki durumu da butu- nyuzle bu gercekey benziyor. Adeta Kurdistan gerceginin bir maketini olusturuyor. Bagkalar ne cerna desin, bu durum bize boye yansiyor. Kendi- mi aynen boye hissediyorum. Halki- miz, PKK onderliginde, somurgeli duvarlari parca parca yikyor, ilerci insanlikla butunlesiyor. Bu katese karssi cikarak bizler de ayni sey- yapiyoruz. Emperyalizmin ve so- murgeligin her turlu duvarini yika- cağız.

Salahattin Erdem

Kürt halkını çağdaş insanlıktan koparan duvarlar tek tek kırılacaktır!

Hem bazı arkadaşlarımız, hem de savunmalarımız, genelde mahkeme salonu denen buranın düzenlenişini, özel olarak ise bu cam duvar üzerine çok yontlu aciklamalar yaptilar. Bu konu uzerinde konusmagame icin kendimi cok zorladim, fakat mumkun olmadı. Simdiye kadar konuslugum olanlar da dikkate alarak, birgok soz de ben soylemek istiyorum.

Daha once, bu cam duvar, ilginç ve dogru tanımlanarak olarak, bir kales, bir arkavurm diye ifade edildi. Baslan berli, bu kafese ya da arkavurma karssi cikmal mi, yoksa cikmama mi diye cok dusundim. Hala da duşu- nuyorum. Hatta ilk duyduğunda gu- lumsenmeye karşiladım ve "bu dava yakışın da budur" dedim. Cunku, baska turli bu davanin yutu- lumleyemeyi cok iyi biliyordum; bu tur utanc verici durumlari somu- lusun bu olmadigimizi da.

Biz politikacilar, her zaman politi- kamizi guclendiren olgular yasamak isteriz. Cok emnim ki, bu cam duvar ve mevcut kosullar, bizim politik ola- rak guclenmemize hizmet ediyor. Hatta, guclendirmisiz hastanelerde olduğu gibi, burada da ellerimize ve ayaklarımıza prangalar vurulsa, bu- niz daha da guclendirebilir. Baski politikasinin her yerde nihal olarak politik karssini guclendirdigi iyi bilinir bir gercektir. Bu kosullar, gecmisie basti hatalarımız olsa bile, bunlari silip sucluyor, bizi cok daha hakli ve guplu kiliyor. Fakat, butun bunlara ragmen, yine de bu kafese karssi cikmak ve bu kosullarin insan onu- runu yakisli hale getirmesini istemek gercektir. Iste dusunuyorum. Neden? Cunku bu durum, insanlik onurunu agir bir bicimde rencide ediyor; uygar insanlik degelerlerini olduruyor. Yine, burasinin hukuk dogrularinin igicledi bir yer olduğu soylenebilir, oysa bu durum, uluslararasi hukuk dogrularinin hic birisiye bagdasigiyor, bu dogruler olduruyor ve duynysia kotu emek sunuyor. Ayrica, kendimizin beirlen- diği bir platform olmasa da, burada guclen sayisi davisiya karssi siyasi setlerin tartismasina katilmak istiyoru- zuz. Biz, kendii siyasetimize guve- niyoruz ve bu sun savunmaya gucumuz var. Buradaki iclerin boyfe bir oddiyet ve duzen icinde yu- rume- siniz. Siyaset karssitarmizdan az emliyoruz, sadece boyfe bir du- zenlilik icin biraz uyur davranis is- tiyoruz, o kadar. Oysa goruluyor ki, mevcut duzen ve bu kafes, buradaki iclerin yu- rumesini engelliyor, buradaki iclerligi olduruyor, bizlerin buradaki

calismalara katilabilmesine olanak vermiyor. Ayrica, bu tur duzenleme- nin buradaki guvenligi sagladigi sa- vina da inanmıyoruz; tersine bu konuda ciddi hicbir onlem niteligi taslamadigi gibi, konusulanlarin daha cok anlasilmazligina ve gerginlige yolariyor.

Burada bizler icin su soyleni: kendimizi suclu dusunen davranisla- rimiz nederenliye bu kosullaridayiz! Ben bunun tam tersinin dogru oldu- gunu dusunuyorum ve iddia ediyoru- rum. Eger, emperyalist Alman te- kellerinin gerekleri ve emperyalist politika acisindan degil de, Almanya Federal Cumhuriyetinin hukuk siste- mi acisindan suclu olsaydik, o zaman boylesi sirilismis kosullarda hic gerek olmayacakti, her sey nor- mal kosullarda yurutulacak ve ceza- lar kesilerek sonuca baglanacakti. Onegun; en agir suclur olan adam oldurmuş olsaydik, yargi kosullari boyfe olmayacakti; uyusturucu sata- rak insanligi zehirleseydik bu ko- sullarda yargilanmayacakti, calip cipsaydik boyfesi kosullari karssi- lagmayacakti. Burada adam oldur- duğu savliya daha once yargilanmiş bir arkadas var, sayilirm mah- keme kosullari boyfe degil. Ik yildir cezaevlerinde epey insania tansik, iclerinde adam oldurma davalari- ndan yargilanlar da dahil olmak u- zere, hicbirinin mahkeme kosulla- rinin boyfe oldugunu duymedik. Sa- namin Almanyada boyfe bir baska omek gosterebilmesi mumkun de- gildir. Demek ki, hukuksal yasalar acisindan kendimiz suclu dusunen davranislarimiz oldugu nederenliye degil, tam tersine olmadigi nederenliye bu kosullaridayiz. Eger olaydu bu- lara gerek olmayacakti, olmadigi icin ozellikle bunlara ihtiyac duyuldu. Bu durum, zorla suclu yaratmak ve insantari suclu hale getirmek olarak ifade etmek gerek. Onegun; bu davadan hic haberi olmayan bir kisi buraya getirilsa, bizler icin ne du- guncetektir? Herhalde, "Cok agir suclur oldugumuz"dan baska bir sey dusunemeyecektir. Iste amacim- dan da, insanlar da, kamuyunda bu dugunceni yasamaktir. Eger bizler gercekeri sucluyusak, buna neder gerek duylur? Bu durum, mevcut kosullarin ve bu davanin gercek niteligin de, anlamini da ortaya ci- karir. Bizlerin, Almanya Federal Cumhuriyetinin hukuk sistemi karssi- nda degil de, emperyalist Alman te- kellerinin ekonomik ve siyasi ci- karlari karssinda suclu oldugumuz

gosteriyor. Suçumuzun, Alman te- kellerinin Kurdistan uzerindeki ekono- mik, siyasi ve askeri alanlardaki yeni-somurgeli varligina karssi cik- mak oldugunu ifade ediyor. Emper- yalist ekonomik ve siyasi cikarlar karssinda suclu olmak bizler icin onurdu. Cunku bu, halkların ve kendi halkımızın bagimsizliginden ve ozgurlugunden yana olmak de- mektir. Iste, yasanan gercek de bu- dur.

Mecvut kosullarin ve ozellikle bu kafesin, bir de hukuksal yonu var. FAC yasalarini ayrimli bilemeyiz ama, uluslararasi hukukta hic kim- sinin siyasi inanclarından dolayi mahkum edilemeyecegi soylenebilir. Buradaki cam kafes ise, tam da bunun icin konmuş bulunuyor. Yine uluslararasi hukuk, mahkeme karar kesinesincede kadar her sanik ma- sum sayilir" diyor. Peki, bu ko- sullardaki bir kisil icin, bizler icin ay- sey soylenilebilir mi? Buraya konmuş bir kisinin sonuclari sucusuz kabile- cek, dusunulebilir mi? Cok acik ki buraya konmuş bir kisil sonuclari su- cus gikarsa, o zaman herkes bu kisil- yi bu kosullarda tutani suclu gorcektir. Bu kosullar, iskence kosullari derken iste bun kastediyoruz. Yine cok acik ki, bizler buraya koyular, kendi yasalar acisindan sonuclari kendile- rini suclu duruma duşurmemek icin herkesse bir uygu caza kesceklerdir. Demek ki, bu kosullar, cezanin on- ceden kabul ediliyor, verilmiş olmasi demektir. Biz mevcut kosullari ba- karak burada yargilanlari bir forma- lile oldugunu soylenecek, iste bu ger- ceği ifade ediyoruz. Ve her sey de, gercekeren bir formalite olarak surup diyoruz. Sonuc hakkinda sozde kar- renci olanlar, degil bizlerin, en az kendileri kadar hukuku olan sa- vumularimizin konusmalarini bile gereksezi gorebiliyorlar. Defalarca onemli kesebiliyorlar. Konusuklari zaman da sanik cok onemli bir tutulu- bulunmushir gibi davranabiliyorlar. Peki butun bu olanlar bizlerin guven duymasini nasil bekliyorlar?

Burada siyasi bir dava goruluyor. Ve bu, bir halin, duynyinin en maz- lum halklarından birinin kaderiyle dogrudan baglantili. Bizler, bu halkin temsilcileri olarak burada bulunuyo- ruz. Bizleri buraya koyanlar da bunu inkar ediyor, bizlerin bir siyasi merkez oldugumuz iddia ediyorlar. Fakat, tum bunlara ragmen, sahaya cikmis bir tutulconun goteledigi kazarına azmi ve cabasi kadar bir azim ve caba bile gostermememizi

tırmacılar ve insan hakları savunucuları buna "yalnızlık işkencesi" diyorlar. Bunun nasıl insanlıksız bir durum, bir vahşet olduğuna anlamla gereği görüyor muyuz. Ama bir cümleyle şöyle söyleyelim ki, en vahşi fiş işkence metodları arasında bile, insan bütünü üzerinde bunun kadar tahribat yapan çok az yöntem olabileceğini düşünürüz.

Bazı arkadaşlarımız günde birkaç kez kırılıp kalkıp soynmaya zorlandılar. Herkes biliyor ki, bu yöntem, Nazilerin insanları aşağılamak için en sık başvurduğu bir yöntemdir. Kuşkusuz her cinsten ve her milliyetli insan için bu, son derece olumsuz etki olan bir uygulamadır. Ama içerisinde geldiği toplumun süso-kültürü yapısı nedeniyle Kürdistanlı bir insan üzerinde, böyle bir uygulamanın çok daha ağır olumsuz etkileri olabilecektir.

Kıtap, dergi, gazete gibi okuma materyalleri edinme bile hakımız büyük oranda gaspedir mi? Bu konuda, kağıt üzerinde sözümüne tanındığı belirtilen bazı sınırlı haklar ise, pratikte uygulama yöntemleri tamamen anlaksız veya işlemez kılınmıştır. Yalnızlarımızın posta ile gönderdiği bu tür materyaller, kontrolden geçirilerek de olsa veriliyor. Cezaeve aracıyla veriyorduk, şimdiye kadar teslim edileceğimizi söylüyorlar. Ben örneğin böyle iki günün içinde bulundum. İki tam altı ayda geçecek, kişici ise yarıncı kefiyle ve anlaşmaz kararla geri çevirdi! Bu, bir hakkın gaspı değil de nedir? Maktûsüzün sınırları o denli zorlanıyor ki, Türkiye'de faşist rejimin izniyle legal olarak çıkan yayınlarla bile, kapalı habereleme tehlikesi gerekçesiyle yasak konabiliyor.

Serxwebûn ve Berxewdan gazetesine konan yasağın gerekçeleri çok daha ilginç ve düşündürücüydü. Aynı zamanda mahkeme heyetinin kendi onaylığı tutumunun itirafına da belgesi niteliğindedir. Önceleri yasak kararlarında gerekçe olarak, bu yayınları bze morak kazandırıldığı belirtiliyordu. Bu günün gerekçeyi ciddiye almak, onu sürenlerin seyyesine düşmek anlamına gelir. O nedenle üzerinde durma gereği görüyoruz. Fakat kendi görevimiz, bizim morali bozma gibi yeni bir görüh daha eklediğini anlaşıyor. Ancak gündüğün gibi morali-niz de çok kötü değil. Dolayısıyla bu görevimizi yerine getirmede de pek başarılı olduğumuza söylenmez.

Asıl şu gerekçelerin üzerinde durmak istiyoruz. Mahkeme heyetinin Arend imzalı 16 Ocak 1989 tarihli kararında, yasaklama gerekçesi olarak, "Serxwebûn ve Berxewdan isimli örgütlerin terörist eylemleri yuceletmeleri, PKK lehine kıskırtma davet etmeleri..." gibi hususlar da öne sürülmüştür. Bu gerekçeler birçok bakımdan anlaşılmas ve saçmadır. Birincisi sizin teröristlikle itham ettiğiniz, yani Serxwebûn ve Berxewdan'ın yucelettiği eylemler, PKK ve ERK'nin faaliyetleridir. Bizler de zaten bu tür örgütleri yüceltme işiyle ilgilidir. Eger böyle bir hakkımız var mıdır, yok mudur? Eger böyle bir hakkımız varsa söz konusu yayınlarla basımdan bu hakkımızı nasıl kullanabiliriz?

İkincisi, Serxwebûn ve Berxewdan'ın yucelettiği eylemler, Kürdistan utusal kurtuluş mücadelesidir. Kürdistan Devrimi'ni Emperyalizmin temsilcileri olan sizin bna terörizm denemize Kürdistan Devrimi'nin meşruluğu sarılsakca değildir. Urutmayalım ki, üzerinde 70 yıl aşkın zaman geçmesine rağmen, Ekim Proleter Devrimi'nin meşruiyeti bile burjuvazi

tarafından hala kabul edilmek istenmemektedir. Hatta bu 200, yildönümü kutlanan Fransız Burjuva Devrimi'ni bile meşru kabul etmeyen bazı aristokrat artıklarımlı bulundugu Paris'te yaptıkları cılız gösterilerden anlaşılıyor. Kuşkusuz bazı çadırsı avanaklar meşru görmüyor diye Fransız Devrimi ve Ekim Devrimi nasil ki meşruiyetlerinden birşey yitirmişse, emperyalizmin temsilcileri meşru görmüyor diye Kürdistan Devrimi'de meşruiyetinden ve haklılığından hiçbir şey yitirmeyecektir. Bu anlamda, teröristlik ithamları vs. sözlerinin hiçbir değeri yoktur. Ancak bu davaya bakmakta olan bir mahkeme heyeti olarak, boyfense peşin ve kesin yargıya varmış olmanın son derece önemlidir. Demek ki, savcılığın ithamları bir yana, siz mahkeme heyeti olarak da kararınızı çoktan ben vermiş bulunmaktasınız. O zaman şu duruşmanın yapılmasının bir formalite ve aldatmacadan başka ne anlamı kalıyor, söyler misiniz?

Üçüncüsü, "PKK'nin lehine kıskırtma davet etme" gibi bir gerekçe ne anlama geliyor, doğrusu anlamıyoruz. Bizlerin PKK'nin üyeleri ve hatta yöneticilerin olduğuna soyilişyoruz. Pekli, bir partinin üye ve yöneticilerinin o partinin lehine kıskırtılması nasil oluyor? Yani siz bir partinin üyelerini, kendi partisinin aleyhinde bulunması gerektiğini mi söylemek istiyorsunuz? Doğrusu bu dava çerçevesinde o kadar çok karışıklık ki, boyfense saçmalıkları aktı yadigarımızdır. Her siyasal parti için bir meşruiyet olarak kabul edilen kurulum, Kürdistan İslah Partisi sözünüsüne oluncu bir suçlama, karalama ve yasaklama gerekçesi oluyor. Bu mantıksız gerekçe her şeyi rağmen şu gerekçe açkça ortaya koyuyor: Bizleri düşüncelerimizden vazgeçirmeyi, PKK'nin ve Kürdistan Devrimi'ni aleyhine casılamak zorlamak için her yolu denemektesiniz. Tutukluluk koşullarımız da tamamen bu amaca göre düzenlenmiştir.

Avukatlarımız ve yakınlarımızla yazışmalarımızın keyfi kararlarla nasil engellendiğini, burada teşkilî vesilelerle dile getirdik, tekrar ayrıntılarına girmeyeceğiz. Yalnız burada şunu belirtelim; eğer isterseniz hiçbir gerekçe bile göstermeden dergi çevirdiğimiz mektup ömeklerini damgı zarflarıyla birlikte kant olarak sunabiliriz. Yine gerekirse, kabul etmek istemediğiniz mektupları rızabalkı, adeta ortaçağın korsanları yöntemleriyle bize nasil kabul ettirmeye çalıştığınızın somut ömeklerini de burada dile getirebiliriz. Evet, istemediğimiz mektuplar bize düpe düpe zorla kabul ettinmeye çalışırken, diğer taraftan yalnızlarımız gönderdiği mektuplara ise e kolunuyor, veriliyor. Hatta savunmaya ilişkin avukatlarımız gönderdiğimiz yazılar bile geri çeviliyor, avukatlarımız gönderdiği dokümanlara e konuluyor, istatılıyor. Eger tüm bunların keyfi değil de birer hukuki işlem oldukları iddia edilorsa, soruyoruz, savunma hakkını bile hiçe sayan bu rezi hukuk anlayası hangi çağların ürünüdür?

Bir diğer durum, Almanca bilmediğimiz halde, bize doğrudan ilgilendiren kararların bazı istisnalar dışında- sürüklü olarak Almanca dilinde bildirilmesidir. Deniyor ki, FAC'de yazışma dili Almanca'dır. Sanki FAC'in yazışma dili değişmiş diye bir talepte bulunman varmış gibi. Biz bunu soyilişyoruz; eğer bazı ilgilendiren kararlarımızın içeriği konusunda bilgilene hakkımız varsa, bizler bu hakkımızı nasil kullanacağız? Bu kararları bildiğimiz bir de çevirmiyor, cezaevinde sözlü olarak aktaracak bir tercüman istemiş zaten kabul ediliyor. O zaman hala aynı uygu-

lamayı inatla sürdürmenin işkence yapmaktan başka ne anlamı kalıyor? Geçmişte yazılı olarak da başvuruda bulunduk, burada tekrar belirtelim; bu anlamsız uygulamayı sürdürmekle, emperyalizmin hukuk anlayışını nasil sahte ve göstermelik olduğu kanıtlanmak isteniyorsa, bu hak gerekçesi yok, çünkü bu zaten bir sır değil ve bizler bunu iyi biliyoruz.

Diğer bir sorun da ziyaretçilerle görüşme durumudur. Görünüşte ziyaretçiler kabul etme hakkına sahiptir. Fakat pratikte uygulama ile bu hak da tam anlamıyla bir işkenceye dönüştürülmüştür. Görüşme izni alamabilmek için aylarca bekleyen ziyaretçilerimiz, çok zaman da cezaevi kapılarında tercüman yok diye geri çevrilmektedir. Bütün bu engeller aşıp sağlanabilmek için bile günlerce ayak kuralı yaprak zorlan kalan arkadaşlarımız var. Yine örneğin kendim, yalnızca Hürriyet gazetesini diğer tutuklular gibi zamanında alamabilmek için altı gün ayak kuralı yaprak durumunda kaldım.

Sınırlı bazı somut ömeklerle açıklama çalışalım bu koşullar, her şeyden önce insanları onurlu başa basılamadıkları. Aynı şekilde, demokratik hukuk devleti ilkelerine ve temel insan hak ve özgürlükleri düzenleyen uluslararası yasalara da ters düşmektedir. Ayrıca bu koşullar altında birçok haklarımızın gaspedilmiş bulunması, serbest savunma olanağımızın da ortadan kaldırılmış bulunmaktadı. Avukatlarımız yazışmalarımız sansüründen geçirilmelet yitiniyoruz, hafızalara ve aytarla e konuyor, daha da olmağı tünden geri çeviliyor. Faşist diktatörlükleriyönetilen ülkelerde bile eşine ender rastlanan böyle bir durumdur, hangi savunma hakkından söz edilebilir?

Açık ki, tüm bu gerici ve faşist uygulamaların hukuki tutukluluk gerekçesiyle izah edilmesi mümkün değildir. Başla da belirtmiş gibi, amaç, yolum bir başk ve terör ortamında teslim ağı ağılaştırmak, bu olmazsa psikolojik terörü daha da şiddetlendirerek intihara zorlamak, yani sonuça imhale etmektir. Bu belirttiklerimiz kuvvudilhal veya bir abartma değil, yaşadığımız gerçek durumun ta kendisidir. Tutuklu arkadaşlarımızda hemen hepsi ağılaştırmak doğrultusunda direkt veya dolaylı vaad ve tehditlerle yüz yüze gelmişlerdir. Hatta bazı arkadaşlarımız daha tutuklanmadan önce bu tür tehdit ve tehditlerle karşılaşmışlardır. Yani eğer önelirilezi kabul etse, halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemize ihanet etse hiç tutuklanmayacaktır. Hukuki açıdan bakılacak olursa bir tek bu ilginç durum bile bu davamızın düşmesi için yeterli bir gerekçedir. Çünkü bizler gerekçeten FAC yasalarına göre suç işlemediğimiz için tutuklu değiliz. Halkımız, Partimize ve Abdullah ÖCALAN'ın yolda ihanet etmeyi reddettiğimiz için tutukluysuz.

Bu konu ile ilgili olduğum sandığım, Karlsruhe'den geldikleri ve Federal Savcılık görevlileri olduklarını söyleyen bazı kişiler, kaldığımız cezaevinde benliğimlerle görüşmektedirler. Ancak tüm idrarsızlara rağmen kendilerini görürmüşler gibi hak etmedim. Fakat burada Federal Savcılık sözcüklerine sormak istiyoruz: 10 Ağustos 1989 tarihinde, kalmakta olduğum Frankenthal Cezaeve'nin adamlarını hangi amaçla gönderdiniz? Bana nerelirmek istiyordunuz? Burada, kamuoyu önünde de bu isteklerimizi açıkça belirtirilez misiniz? Eger daha ile ilgili bir işlem sözünüsünüze diyorsanız, neden yazı yollar dururken e altından adam göndermeyi tercih ettiniz? Çünkü bu bir teslimiyete çağn faaliyetiydi ve o nedenle e altından yürütülmesi gerekmektedir.

Üzerimizdeki ağılaştırmalar faaliyeti tutumunda bu kez de baskı ve terör dayalımla boyutlara vardırırlar intihara sürüklenmek istedik. Nitekim psikolojik terörün boyfense doruğa vardırırlığı dönmeleride, cezaevi gö-

muza izah için benzer ömekler daha da çoğaltılabilir. Ancak yaşadığımız ömeklerle birlikte, mahkemelerin iki günü bu salonda bile saldırya uğradığımız gerçeği gözönünde bulundurduğumuzda, cezaevlerinde hangi koşullarda yaşadığımızı kendiliğinden anlaşılmaktadır. O nedenle daha fazla ömekler sıralamayı gereksiz görüyoruz.

Burada şunu da vurgulayalım ki, şimdi var olan bazı sınırlı haklar bile başlangıçta yoktu. Adeta bir savaş esiri veya bir köle gibi e sırada haklardan bile yoksunduk. Eger şu anda birtakım hakların tanınması olduğunda iddia ederseniz, herkes bilsin ki, bunlar direnerek kazandığımız haklardır. Yani size kalsa bunları da gaspetmişiz. Örneğin, başka tutuklular için her gün onurlayın, kendinizi ağız ebsileleri kullanabilmek için bile günlerce ayak kuralı yaprak zorlan kalan arkadaşlarımız var. Yine örneğin kendim, yalnızca Hürriyet gazetesini diğer tutuklular gibi zamanında alamabilmek için altı gün ayak kuralı yaprak durumunda kaldım.

Sınırlı bazı somut ömeklerle açıklama çalışalım bu koşullar, her şeyden önce insanları onurlu başa basılamadıkları. Aynı şekilde, demokratik hukuk devleti ilkelerine ve temel insan hak ve özgürlükleri düzenleyen uluslararası yasalara da ters düşmektedir. Ayrıca bu koşullar altında birçok haklarımızın gaspedilmiş bulunması, serbest savunma olanağımızın da ortadan kaldırılmış bulunmaktadı. Avukatlarımız yazışmalarımız sansüründen geçirilmelet yitiniyoruz, hafızalara ve aytarla e konuyor, daha da olmağı tünden geri çeviliyor. Faşist diktatörlükleriyönetilen ülkelerde bile eşine ender rastlanan böyle bir durumdur, hangi savunma hakkından söz edilebilir?

Açık ki, tüm bu gerici ve faşist uygulamaların hukuki tutukluluk gerekçesiyle izah edilmesi mümkün değildir. Başla da belirtmiş gibi, amaç, yolum bir başk ve terör ortamında teslim ağı ağılaştırmak, bu olmazsa psikolojik terörü daha da şiddetlendirerek intihara zorlamak, yani sonuça imhale etmektir. Bu belirttiklerimiz kuvvudilhal veya bir abartma değil, yaşadığımız gerçek durumun ta kendisidir. Tutuklu arkadaşlarımızda hemen hepsi ağılaştırmak doğrultusunda direkt veya dolaylı vaad ve tehditlerle yüz yüze gelmişlerdir. Hatta bazı arkadaşlarımız daha tutuklanmadan önce bu tür tehdit ve tehditlerle karşılaşmışlardır. Yani eğer önelirilezi kabul etse, halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemize ihanet etse hiç tutuklanmayacaktır. Hukuki açıdan bakılacak olursa bir tek bu ilginç durum bile bu davamızın düşmesi için yeterli bir gerekçedir. Çünkü bizler gerekçeten FAC yasalarına göre suç işlemediğimiz için tutuklu değiliz. Halkımız, Partimize ve Abdullah ÖCALAN'ın yolda ihanet etmeyi reddettiğimiz için tutukluysuz.

Bu konu ile ilgili olduğum sandığım, Karlsruhe'den geldikleri ve Federal Savcılık görevlileri olduklarını söyleyen bazı kişiler, kaldığımız cezaevinde benliğimlerle görüşmektedirler. Ancak tüm idrarsızlara rağmen kendilerini görürmüşler gibi hak etmedim. Fakat burada Federal Savcılık sözcüklerine sormak istiyoruz: 10 Ağustos 1989 tarihinde, kalmakta olduğum Frankenthal Cezaeve'nin adamlarını hangi amaçla gönderdiniz? Bana nerelirmek istiyordunuz? Burada, kamuoyu önünde de bu isteklerimizi açıkça belirtirilez misiniz? Eger daha ile ilgili bir işlem sözünüsünüze diyorsanız, neden yazı yollar dururken e altından adam göndermeyi tercih ettiniz? Çünkü bu bir teslimiyete çağn faaliyetiydi ve o nedenle e altından yürütülmesi gerekmektedir.

Üzerimizdeki ağılaştırmalar faaliyeti tutumunda bu kez de baskı ve terör dayalımla boyutlara vardırırlar intihara sürüklenmek istedik. Nitekim psikolojik terörün boyfense doruğa vardırırlığı dönmeleride, cezaevi gö-

revilleri zaman zaman hücrelerimizde gelerek "İntihar etmeyi mi düşünüyorsunuz?", "İntihar mı edeceksiniz?" tarzında sorular soruyor, açıkça bizi intihar etmemizi gerektiğini öğütüyorlardı. Yöntemler bu denli insanlıksız ve amaçlar bu denli açkır. İşte tutukluluk koşullarımızın özeti budur.

Örne olarak burada bir hususa daha dikkat çekmekden gömeyeceğiz. Haklarımızı gaspedenler öne sürdüklerini bir takım gerekçeler anlaşılmış olduğunda, son derece gerici ve tehlikeli bir anlayışın da açık belirleniletiğidir. 16 Ocak 1969 tarihli, tutukluluk koşullarına ilişkin kararların gerekçesinde Butzbach Cezaeve'nin müdürünün suikaste öldürüldüğü veya bazı avukatların cezaevine bazı tehlikeli maddeler soktukları tarzında ifadeler yer almaktadır. Yani geçmiş zamanlarda, hiç bilmediğimiz yerde geçen ve bizimle her hangi bir biçimde ilişkisi olmayan olaylar, haklarımızı gaspetmenin gerekçeleri yapılmaktadır. İnsanları cezaevlerinde daha değişik amaçlarla çok çeşitli ve belki de çok daha tehlikeli yöntemlerle kullandıkları. Başkaları böyle yaptılar, diyor kişilerin haklarını kısıtlamak gerekse ve mümkün olsa, çok daha tehlikeli, böyle olarak ömek sıraların ve işkiler 24 saat zincir vurulabilir. Açıkça belirtelim ki, bu tür yöntemlerle insanlık haklarının ortadan kaldırıldığı yöntemleridir, ağızımızdır. Bir hukuk devletinde bu tür gerekçelerin kabul görmeceği yasa görmemesi gerektiği ortadadır.

Bir Nazi rejimine ödem duyanlar, tutukluluk koşullarımızın çok o kadar ayrı olmadığın, bunun işkence sayılmadığını, işkence iddalarını teröristlerin bir propagandası olduğuna soyfeyilleriz. Ama gerekçeleri ortbas edile demokrasi havansı kesilenler bilsinler ki, yazmış sadece insanları yakıldığı, fızın, gaz odaları veya terkiz kampı demek değildir. 1930'lu yıllarda yaşamıştık. İnsanların, temel hak ve özgürlükler konusunduk daha duyarlı olduğdu 1989'ların dınyasındayız. Bir Nazi yöntemi bile hortlasa, günümüz Avrupa'sında yeniden gaz odaları veya fırınlar kurulabileceği düşünümelidir. Olsa olsa 129a gibi bazı yeni yasa maddelerinde daha ihtiyaç duyulabilir belki.

Bu noktada başta Alman halkı ve ilerici-demokrat kamuoyu olmak üzere bütün insanlığın dikkatlerini, Federal Başsavcı bay Rebmann öncülüğünde görüşmelerde çekmek istiyoruz. Faşist nitelikli 129a maddesinin kapsamının genişletilmeye çalışılması, 1987 yılı başlarında yabancı örgütler hakkında daha ağılasma olarak sağlayan yasa değişikliği, 1989'da çıkarılan pıgmanlık yasası bunlar her karancık bir hesabın ki adımıdır. Şimdi "yabancı terör tehlikesi" samatalarıyla yürütülmeye çalışılan Almanya-PKK davası ve bu davamızın tutuklular olan bizer üzerindeki uygulamaları, bu doğrultuda yeni gas odaları adını alımlar atılmak istenmektedir. Biz bu uygulamalarda, yalnız kendi sansızımız, Partimize yasa halkımızza yönelik bir tehditten öte, Alman emperyalizminin genelde insanlığı yitiltilmiş bir tehditini görmektedir. İnsanlığa yönelikmiş bir tehdide karşı, o, günde birçok kez teşhir edilmek istenen gıplak benedemlerimi, parça parça olmasa pahasına da olsa ser etmeyi, en doğal insanlık görevi sayıyoruz.

-Alman halkı faşizmin hortlanmasına asla izin veremeyecektir! -İnsanlık onuru her türlü işkenceyi yenecektir! -Kahrolsun teslimiyet yaşamın direniş!

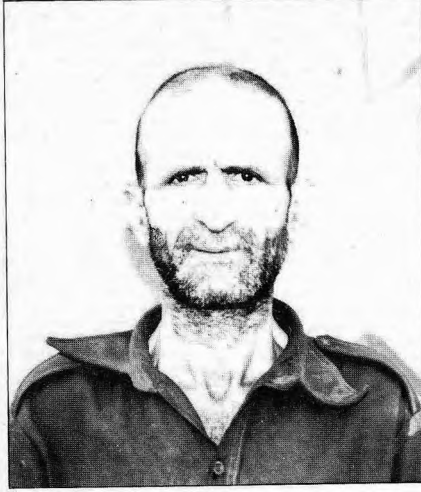
13.11.1989

Mehmet Şat Yıldırım

AJAN-PROVOKATÖRLERDEN İTİRAFLAR - IV

"Amacım; başta Parti Önderliği olmak üzere, PKK'nın üst düzey adamlarına yönelik komplolar, suikastler düzenlemek ve PKK içine ajan sızdırmaktı."

Adı soyadı : Dursun Çınar
Kod adı : Çarlı
Doğum yeri : Trabzon
Doğum tarihi: 5.5.1947

İstanbul'da Bozkurt Turizm acentası var. Bu acentanın bir şubesi de Yunanistan-Atina'dır. Acentanın Yunanistan'daki adresi, Atina'daki Kayıp otelinin yakınındadır. İşlikleri bunun eliyle sağlıyordu. Ayrıca, Batı-Trakya Türklerinden olan ve Atina'da Bozkurt yazıhanesine bakan Stefanı adındaki Türk de yardımcı oluyor.

Yunanistan'dan döndükten sonra Fasa'a gittim. Fas, Ermenilerin örgütü olduğu bir alan. Ancak Fasa yönetimi ile Ermeniler arasında yoğun bir çekişme vardı. İçin bir şey yapamadık ve geri aldık. Bu faaliyetlerimin yanısıra, yurtdışına adam gönderme, bunun için pasaport işlemlerini yürütme çalışmalarını yürütüyordum. Bunun için 1987'de Mısır'a gruplar götürdüm. Mısır'da kaldık; otelin yazıhanesini kullanyordum.

Son görev alanım Suriye'dir. Bu alanda yaklaşık 4-5 aydır bulunuyordum.

Şam'a Ümit ile birlikte İstanbul'dan geldik. Amacım; PKK'nın Suriye'deki gücünü zayıflatmak, başta Parti Önderliği olmak üzere PKK'nın üst düzey adamlarına yönelik komplolar, suikastler düzenlemek ve içine ajan sızdırmaktı. Buraya gelmeden önce; PKK'nın Suriye'de çok güçlü olduğu, hem ekonomik, hem kadro gücü ve kitle desteği açısından kolay kolay çökertilemeyeceği hususları bize belirtilmişti. Bilim buradaki diğer görevim, zayıf olan MİT yapısını güçlendirmekti. Bunun için, bu süre içerisinde 50'ye yakın ajan, vurucu tim getirildi. Buraya, Akademi'ye gelmeden 10 gün önce, bunların 15 kişilik grubunu ben karıştırdım ve çeşitli yerlere yerleştirdim. Onlardan daha önce geldi 10 kişilik grup ise Lazkiye'ye yerleştirilmişti. Diğerleri hakkında fazla bilgi yok.

Şam'da üslenmiş. Burada bir birim halinde çalışıyorduk.

İstanbul'daki burada yönetici Aydın Avcıoğlu ve Şaban Şaşmaz'a bağlı olarak ben (Çarlı), Kürşat ve Ümit'in eniştesi vard.

Şam'daki binimizde şunlar var: 1. Ümit, 2. Çarlı, 3. Ekrem, 4. Kemal, 5. Ahmet, 6. Şükrü, 7. Zihni.

incelemek ve bilgi toplamak, TC'ye karşı nasıl bir tutum aldıklarını öğrenmek; suikast ve eylem yapan örgütleri incelemek ve bu bilgileri bağı olduğum örgüte vermekti.

İkinci bir görevim gereği Fransa'ya gittim. Ermeni Örgütünün, Türk işin adamına yönelik eylemleri tesbit etmek için Fransa'ya gittim geldim. Üç gün-üçü, Yunanistan'a 15 gün kalmak üzere gittim. Orada PKK ve Ermenilerin TC'ye yönelik yaptıkları propagandayı öğrendim. Trakya Türkleri arasına girdim. Onların nasıl baskı altında olduklarını ve nasıl yasadıkları öğrendim. TC'nin hazırladığı broşürleri dağıttım. Bütün bilgileri rapor ettim.

Mısır'a gittim. Orada beni ajanlaştıran turizm şirketi adına çalışıyordum. Onların Türkiye'den gönderdikleri ajanları Avrupa'ya göndererek sızdırıyordum. Mısır'a gelen ajanları da taşıyordum. Onlara bilgi veriyordum ve alıyordum. Gelen ajanları hava alanından alıp otel'e yerleştiriyordum. Vize işlemlerini yapıyordum. Hava alanına götürüp gidcekleri yere gönderiyordum. PKK ve Ermeniler hakkında bilgi toplayıp Türkiye'ye iletmi.

Bir arkadaşımın pasaportunda ki suçun tamamı tersi vermiştik. Bunun için kibicük aydan fazla ceza verildi yattırdılar. Mail Şubesi insanlığı için işkenceye, ruşyete ve para karşılığı yapılan hakarızlığa tanık oludum. Yine, arkadaşımın yazıhanesinde kaybolan pasaport yüzünden Sirkesi Emniyet Müdürlüğü'nde bir hafta kaldım. Bir hafta işkence yaptılar. Sirkesi'de hanımı yolu ederken, polis tarafından karakola götürüldüm. Başkasının sahte bilet ve pasaport vizesi için polis ruşyete verildi. Benim üzerine atıldılar. Ben denkle 3.5 ay cezaevinde yattım.

Bana para teklif edip suç altına

soktular. Aylık ev kirası ve gıda giderlerinde prim vereceklerdi. Taşındığım esrardan ayrıca prim vereceklerini, polis baskısından hiç korkmamam gerektiğini söylediler. Ayrıca herhangi bir kaza durumunda çocuk-cocuğumuzu bacaklarını söyliyorlardı.

TC, bana uyuturucu temin ederek kandırdı. Bazı insanları gece hayatıyla ve bazılarını da gayri-mesru ticaret yapılarak ajanlaştırdılar. Kimilerine de polis muhabirliği yaptırarak, bunların yakalattıkları kişiler için ruşyet veriyor.

PKK'ye karşı görevim, bilgi toplayıp çıkartmaktı. Bana PKK'yı kütülediler. Her attığımız adımda dikkat etmemizi söylediler. PKK'nın elemanlarını içten bile kütülediler. "PKK acmasızdır, çocuk-cocuğa acımadan eziyet eder" dediler. Fakat bunların yalan olduğunu, PKK'nın haklı bir davanın sahibi olduğunu gördüm. Bu davanın mutlaka başarıya ulaşacağına inanıyordum.

PKK'nın hakkında aldığı bilgileri, Şam'da yaptıkları incelemeleri ve edindiği tecrübeleri gördüm. Bunlara dayanarak bizi ortaya çıkardı. Ve bizi insanlığı kazandırdı. İnsanlık kuralları için uygun bir şekilde büyük çaba harcadığını anladım.

Burada PKK'nın haklı bir dava için savaşmış ve önderi Abdullah ÖCALAN'ın büyüklük ve yüceliğini gördüm. Bu davanın mutlaka başarıya ulaşacağına, TC devletin inansması gerektiğini söyledim. Benı aldatan MİT ve emniyet teşkilatı, her türlü kütüleye sürükleyip öüm kucagina attı. Şimdi beni kurtarması gerekir. Beni görevle alırken kurtaracağına söylemişti. Kurtarması için elinde bulunan PKK'lı savaş esirleriyle değiş-tokuş yapması gerektiğini bilmesi gerekir. Eğer gerekten, TC bir devlette beni kurtarır!

Dursun Çınar (Çarlı)

Türkiye kamuoyuna yönelik çağrı

Ben, Dursun Çınar, 5.5.1947 Trabzon doğumuyum. Annem Elmas, babam Şükrü'dür. 1985 yılında Topkapı Anadolu Garajı'nda Avenüoğlu Turizm satış emekli alhay Aydın Avcıoğlu ve ortağı Şaban Şaşmaz tarafından ajanlaştırdım. Ve bunlar tarafından görevlendirilerek göndüldüm.

Görevim; PKK ve Ermeni örgütünün bulundukları yerleri öğrenmek, onları

"Görevim, köylerde insanları ajanlaştırmak ve gerillaları ihbar ederek öldürülmelerini sağlamaktı."

Ben Ramazan Akdoğan, 1960 yılında Adıyaman'ın Genger ilçesine bağlı Demirtaş Köyü'nde doğdum. İlkokulu Malatya-Pütürge Yatılı Bölge İlkokulu'nda bitirdim. Maddi durumumuz kötü olduğundan ilkökulu'dan sonra okuyamadım. 1979 yılında Adıyaman'ın Karapınar Köyü Girik Mevrası'na aile olarak taşındık. 1980'de askere gittim. Yoksul olduğundan dolayı askere giderken eşimim boyundaki altınları satıp paraya çevirmek için. Acemi bölüğü olan Hatay-Dörnyol'daki 488 Ulaştırma Taburunda 3 ay kaldım. Dağıtımında Kıbrıs'a gönderildim. Kıbrıs'ta 50. Piyade Alayı, 1. Tabur 1. Bölük'te askerlik yaptım.

Bölük yüzbaşına bana çok iyi davranıyordu. Yoksul olduğumuzdan evden bana para gönderiliyordu. Bunu bölük yüzbaşım biliyordu ve bana sürekli para veriyordu, ayrıca izin veriyordu. Ben de diydüm: "Komutanın çok iyidir." Hatta memleket mektup yazarken; rahatsızım

yerinde olduğumu ve yüzbaşımın çok yardım ettiğini yazıyordum.

Yüzbaşım bana bu desteğini sunarken, hiçbir şey söylemiyordum ve buna karşılık bir talepte bulunmuyordum. Bu durum askerliğim bitmesinede 8 ay kalınca kara devam etti. Bir gün beni Rum bölgesine yakın olan Gökta cephesine götürdü Oraya götürülen sonra bana, "Sen burada bir eğitim göreceksin. Eğitimde sana Kürtenler için nasıl girileceği öğretilcektir. Bu konuda hiç korkmana gerek yok. İstedğin zaman ayrılrsın" dedi. Ben de kendisinden sürekli para aldığımdan bir şey söyleyemedim ve eğitime başladım. Burada 8 ay süreyle eğitildim.

Eğitimde, "Kürt halkı ve PKK için nasıl eğitilir", bunu öğretiler. Sürekli, "PKK'nın hiç bir şeyi, ordusu yoktur. Biz devletiz ve güçlüğüz. Bu yüzden hiç korkmanıza gerek yoktur" diyorlardı. Özellikle bana, "Sen Kürtsün ve Kürte biliyorsun. Köylere gidersen, köylüler ajanlaştırsın. PKK'nın bölücü olduğunun, hiçbir

gücünün olmadığını ve çete olduğunun propagandasını yapacakların. PKK'ları tesbit edip bildircek-sin" diyorlardı. Biz de bunlara kanandık.

Askerlik bittikten sonra Adıyaman'a gelip iki ay evde kaldım. İki ay sonra İstanbul Topkapı'da Davutpaşa semine gittim. Oraya Gayrettepe'den Yeşil ismi bir başkomutan geldi. Laleli Nesif Paşa Caddesi'nde Öğüzhan Uğur Apartmanında, kat 3'te 5 nolu bir yazıhane tutmuşlardı. Yazıhanenin adı Uğur Turizm'di. Komiser Yeşil, beni buraya götürdü. İki ay burada kaldım. Daha sonra bizi Çerkezköy'e götürdüler. Çerkezköy'de birbuğuk ay kadar kaldık. Burada bir eğitim verdiler. Burada Kafamızı kalın olduğu için bizi bayırları, karlılara, kuzılara atırdılar. Esrara vancıyca kadar bize her işçiyorduk. Yaptığımız eğitim, halk arasına sızma konusuna ilişkin. Halk arasına sızdıkten sonra topladığımız bilgileri bağı olduğu muş kişilere bildirilecekti. Amaç, köylerde insanları ajanlaştırmak.

PKK'yı herkeste pasif ve kolü göstermekti

İstanbul-Çerkezköy'e geldikten sonra bir şey yapmıyorduk. Sadece bir akşamın gecenin geçlendiğini biliyorduk. Akşamı geçlendiğini biliyorduk. 1985'ten 11. ayında İstanbul'dan Adıyaman'a, sırasıyla ben ve Yeşil isimli başkimseler tarafından yalnız gönderildim. Benden önce diğerleri gönderilmişti. Bunların adreslerini vermiştik ve onlarla da buluştum. Benden ayrı olarak, kontrol için elemanları, Emniyet Amirliği İzzet Aksay, Musa Yıldız, Bünyamin Demir ve Musa Hazar'dı. Bize bilgileri, Tohumcular diye bir ağ vardı, o veriyordu ve İstanbul'a bağlı çalışıyorduk. Benim görevim hakkın içine sızmakti.

Gerillaların içine ilk sızmamızı, Balıyan köyünde Kamber Gölüğe isimli bir gerçekleştirdi. Gerillalar 4 kişilirdi. Kamber haber vermiş: "Komşumun evine gerillaları geliyor" diye. Ondan sonra İzzet Aksay ve Musa Hazar tarafından çağırıldı. Ben ve Bünyamin Demir isimli arkadaşları gönderildik. Biz Kamber'in evine gittik. Kamber komşusuna gitti-geldi, biz komşusuna gittik. Gerillalar oradaydı. Sallara katılmak istemedik diye "Nereden geldiniz?" dediler. Biz, "Vandan geliyoruz. O taraf çok sıkı olduğu için, bu tarafa geldik" dedik. Tekrar Kamber'in evine gittik. Sabah erkenden onlarla beraber gittik. Balıyanın arkasındaki mağaraya. Onlarla beraber 1 hafta kadar kaldık. Bir hafta sonra, kendisinde teliz olan Bünyamin merkeze bildirildi. Askeriye geldi, çatışma çıktı ve bir saat kadar devam etti. 2 gerilla şehit düştü, diğerleri kaçtı. Daha sonra bir de tutuldu, gözümüzü bağlayıp Adıyaman'a kadar götürüp bıraktılar. Bu olay, 1987'nin 9. ayında oldu.

Biz, gerillaların içine, genellikle köy muhbirleri tarafından sızdırılıyordu. Gerillalar köylere iniyorlar, köy muhbirleri de bundan faydalanarak bize haber veriyorlardı. Biz tanışıyorlardı. Böylelikle rahat gerillaların içine sızılıyordu. Köy muhbirleri, Balıyan'da Kamber Gölüğe, Kölmük'te Abuzer Arık, Gökman'da Mehmet Ali, Rezipte Ali Kırı, Pırinde İbrahim Öz, Termiz'de Gölün'ün oğlu Abdurrahman, Paşa (Boşa) mezarısında Hüseyin Hoca. Şerefil köyünde ağağı yuları köyün hepsi, Çimen'de Abbas Ağa. Çakan köyünde Doğan Gözbe. Besni ilçesinde Ahmet Doğan (Halk Bankası'da çalışıyor), Hacı İli (Karapınar'ın alt tarafında oturuyor), Paşa Tohumcu (Eski Saray mahallesinde duruyor), babası Abdurrahman Tohumcu,

Karapınar'da bakkal Hüseyin Köse (Köyce bakkalı oğlu çalıştırıyor), bunların hepsi ihbarcılar.

Adıyaman'daki diğer ihbarcılar Ramazan Gürbüz, Emin Gürbüz, Yusuf İnan, Süleyman Sucu, Abdurrahman Yılmaz, Nevzat Memişoğlu (toplan bakkalı işini yapıyor. Adı Mutlu Ticaret'tir), Kahta'da Mehmet Yüksel, Büyükbaş köyünde Abdullah Koroğlu (Büyükbaş köyünün ağasıdır). Gergerin Kaşşay köyünde Fetahi Hüsnü Kale, Nizari köyünde Şevket Yılmaz, Kule Köyünde Aziz Can. Bunlar hatırlayabildiğimizdir.

Adıyaman'daki ajanların başını çekenler İzzet Aksay ve Musa Hazar'dı. Diğerleri Musa Yıldız, Mehmet Aslan, Bünyamin Demir, Kemal Vergili, Yusuf Bozan, Hayri Özcar, Mehmet Çelik ve Niyazi Yıldırım'dır. Şu anda Adıyaman'da olmayan ajanlar, Bünyamin Demir Bursa'da, Musa Yıldız İstanbul'da Fakat Vana'ya gidecekler. Yusuf Bozan İstanbul'dadır. Şu anda Adıyaman'da gerilla kılıcında olanlar: Kemal Vergili ve Niyazi Yıldırım'dır. Bunların amacı, PKK'yı Adıyaman'a sokmaktır. İçlerine sızıp yerlerini tespit etmek, yakalamak ve öldürmek. Köy muhbirlerini yaptıkları; kendilerini Parti tarafından gösterip, gerillaların kimliklerini tespit etmek içlerine ajan sızdırmak ve aldıkları istihbaratı merkeze bildirmekti.

"Biz PKK'nın üzerine çalışıyorduk. PKK, keskinlikle Adıyaman'a girmeyecek; bize böyle emir veriyorlardı. Biz de bunları uygulamaya çalışıyorduk. Bunun için yoksul kesimleri ajanlaştırdık. Bunlar işsiz ve arazisi olmayanlardı."

Kölmük köyünde bir kişi ile tanıştık. Kaşşay köyünde oturuyordu. Ben de yaklaştım, kendisiyle konuştum. İşte dedim: "Gelip bizimle çalışırsan sana para verilir." Onu, Musa Hazar'ın yanına götürdük. Arık Musa Hazar onunla görüştü, konuşu ve tanıştı. Sonra o da ajanlık yapmaya başladı, bu Abuzer Arık'tır. Şerefil köyünün ihbarı sonucu 1986'da Şerefil'in üst tarafında üç gerilla şehit olmuştu. Herhalde şehit düşenlerin isimleri: Hamit, Rad ve Hüseyin'di. 1987'de bir akşam Kölmük köyünde Abuzer Arık'ı misafir gittik. Sabah Abuzer, "Apolular gel-

miş, dağ tarafına geçmişler" dedi. Biz de kaktık. Benie Abuzer Arık gerillaların arkasından gitmeye başladı. Amacımız yerlerini tespit edip, merkeze bildirmekti. Fakat Şerefil köyünün muhbirleri bizden önce gidi, ihbar etmişlerdi. Ve baktık askeriyeye aracıları gidiyor. O zaman 5 gerilla vuruldu. 1987'nin 9. ayı idi. İkinin ismi belli oldu. Biri Sarı Ömer'di, diğeri Salih'ti. Bir de 1988'in 3. ayında ben İstanbul'da döndükten sonra Musa Yıldız, Tirmiz köyünde 4 kişilik gerilla grubunun içine sızmıştı. Daha sonra bu köyün arka tarafındaki dağın öbür eteğinde bu 4 kişi sigi- nakta öldürüldü. Ayrıca ajan Şiddik Karakaya'nın (Sivaslıdır, şimdi Adıyaman'da) sızdığı grupla Paşa Mezarı'nda çatışma çıkmıştı. Bu çatışmada ölen, yaralanan veya yakaılan olmamıştı. Pazar günüyü. Biz Hüseyin Hoca'nın köyüne gidiyorduk.

Biz, PKK'nın üzerine çalışıyorduk. "PKK, keskinlikle Adıyaman'a girmeyecek", bize böyle emir veriyorlardı. Biz de bunları uygulamaya çalışıyorduk. Bunun için, yoksul kesimleri ajanlaştırdık. Bunlar işsiz ve arazisi olmayanlardı. Bunlara yakalıkları gösteriyorduk. Onlara para tekifi ediyorduk. Ben, Gölük köyünden Abuzer Arık ile Kahta'da Mehmet Yüzer'i ajanlaştırdık. Diğerleri, bizim arkadaşlar bütün köylerden ajanlaştırdık. Şerefil köyü önceden ajanlaştırmıştı. Diğer köylerde, her tarafta ajanlar oluyordu.

Gerillalara darbe vurma yöntemleri şöyle oluyordu: Genellikle köylerde ajanlaştırmış kişiler merkeze bildiriyorlardı. Biz de arasıra gidip kendilerini misafir oluyorduk. Fakat kimse bizim ajan olduğumuzu bilmiyordu. Yalnız ajanlaştırdıklarımız da bir devrimci gibi çalışıyorlardı. Köyde kimse bunların ajan olduklarını bilmiyordu, farkına varmıyordu.

Ayrıca YASE (Yol-Su-Elektrik)'ye ait şenir tarafına düşen iki bina vardı. Bu binalarda haftada veya 15 günde bir salı günleri öğleden sonra ajanlar toplanı yapıyorlardı. 1988'in 3. ayında Adıyaman'dan ayrılıp İstanbul'a gittim. 1988'in 7. ayında, Farsça bildiğim için ben İran'a gönderildim. İran'a gönderilmem nedeni, PKK'nın orada bulunup bulunmadığını, Kürtlerle ilişkisinin olup olmadığını, nerede üslendiğini tespit edebilmektir. Daha önce de orada çalışan ajan-

"Amaç; gerillaların içine sızıp yerlerini tespit etmek, yakalamak ve öldürmektir. Köy muhbirlerini yaptıkları; kendilerini Parti tarafından gösterip, gerillaların kimliklerini tespit etmek, içlerine ajan sızdırmak ve aldıkları istihbaratı merkeze bildirmektir."

lar varmış. İlk gittiğim yer Mesed'di. Beni, ajan Abbas Eşrefzade'nin yanına gönderdiler. Bununla görüştüm. Parolamız "Simal'dı. Bunun yanında dört gün kaldım. Abbas, Mesed'de butik çalıştırıyordu. Beşinci gün Ürmieye gittim. Yine parolamız "Simal'dı. Akşam Kemal'in evine gittik. Kemal, "Araştırıyoruz, fakat tespit ettiğimiz herhangi bir şey yok" dedi. Kemal bana Tahrana'da Behman Kuhanlı ve Mehmet Kamilyarı'nın adreslerini verdi. Kemal, "Bunlar da bize bağlı çalışıyor" dedi. İrandan toplanı başı gün kalcıktan sonra hiçbir bilgi

almadım. Kemal'in bana verdiği adreslerle İstanbul'a döndüm. İstanbul'da 4 ay kadar kaldım. Beni tekrar 1989'un ikinci ayında 10 gününe İran'a gönderdiler. Önce Mesed'e gittim ve 5 gün kaldım. Orada herhangi bir netice alamadım. Oradan Ürmieye gittim. Tekrar Kemal'in yanına gittim. Kemal'in yanına Murtaza Nedir isimli biri geldi. Ve, "Herhangi bir bilgi alamadım" dedi. Kemal de kızarak, "Demek ki araştırıyorsunuz" dedi. Buradan da bir bilgi alamadım. Tahrana gittim. Tahrana Hoteli'nde kaldım. Hotelin gecesi 150 Tümen'di. Tahrana'da Behman Kuhanlı'yla buluştum. Parolamız, "Narinçe Görgün'dü. Behman çeşitli arkadaşlarla tanıştırdı. Onların da ajan olduğunu söyledi. Onların da adreslerini aldım, bunun dışında hiçbir bilgi alamadım Türkiye'ye döndüm.

İstanbul'a sadece bu adresleri getirdim; "Başka bilgi yok" dedim. Yeşil isimli komiser bana kızı: "Ben seni isim getirmeye de gel, bir yer tespit etmeye gönderdim" dedi. "Ben yer tespit edemedim, ancak orada bulunan şahıslar tespit edip bana verecekti; ben de sana bu bilgileri getirecektim" dedim. O da, "Bu kadar ajan var, fakat faaliyet yok" dedi. Yalnız, verilen isimlerin hepsi

ajandı.

22 Mart 1989'da sırası şube amiri Yeşil ve Fuat Şirakoy, beni Şam'a gönderdiler. Benden önce de, gerçek isim Dursun olan Çarlı, Ahmet Aksoy, Ümit, Ekrem ve Kürt Mustafa diye bilinen Konyalı birini göndermişlerdi. Bunlarla, gittiğim gün değil ertesi gün görüştük. Çarlı isimli şahıs, "Akademiyeye gidecektim" dedi. Ben, "Gittim" dedim. Almanya'ya kaçmak istedim. Gidip uçak bileti sordum, 580 dolar istediler. Onlar beni takip ediyormış. Ben kendilerini para istedim. Takip ettikleri için para vermediler, sadece 200 Suriye Lirası verildi. Birgün, Çarlı, Ahmet, Ümit ve Hassan (Suriyeli yüzbaşı) beni arabaya bindirerek tehdit ettiler. Hassan: "Akademiyeye gittikten sonra hiç korkma. PKK hiç kimseye sormaz, yalnız eğitim verir. O kadar geniş bilgileri yoktur. Senden 15 gün sonra, Mehmet Öz isimli şahısı gönderiyoruz. Sen gittiğin zaman birkaç güde yolları öğrenirsin. Hangi yollardan rahatlakta kaçılır, bunu tespit edersen. Mehmet Öz de geldikten sonra, bilgileri ona verip kolü yoldan kaçarsın" dedi. Ne yapacağımızı da Mehmet Öz söyleyecekti. Böylece, ben Akademiyeye sızdım. Akademiyeye geldikten kısa süre sonra yakalandım.

TÜRKİYE KAMUOYUNA ÇAĞRI

Ben, Ramazan Akdoğan, 1960 Adıyaman-Gerger doğumluyum. Babam Ömer, annem İmkan'dır. Şu anda Adıyaman'da ikamet ediyorum.

Ben 1980'de asker oldum. Kıbrıs Sömürgeci Piyade Alayı 1'inci Tabur 1'inci Bölükte, Bölük Komutanı Yüzbaşı Nazım Akdeniz tarafından ajanlaştırıldım. Kıbrıs'ta Rum bölgesine yakın Roma cephesinde eğitimdim.

Adıyaman'ın Balıyan köyünün arkasındaki dağda ihbar edip, 2 gerillanın vurulmasını sağladık. Tarih 1987'nin 9. ayı idi. Kölmük köyünde Abuzer Arık, Kahta'da Mehmet Yüksel ve Hüseyin Kurt ihbarı yapılmıştı. Bu kişileri 1986'da ajanlaştırmıştım. 1987 tarihinde Adıyaman-Şerefil köyünde yaptığımız ihbar sonucu 5 gerilla, Busu'da da 4 gerilla şehit oldu. Bu olaylarda Musa Yıldız rol oynadı.

Ben 1988'in 3. ayında İstanbul'a gönderildim. TC bizi kandırdı. Para, pavyon, içki, kari ve eşyara varana kadar birçok yöntemle beynimizi tamamen yıkıyordu. Öyle duruma getirdiler ki; düşünce daha biraktırmıyorlardı.

Son dönemlerde genellikle TC'nin MIT ve ordusu Türk halkının üzerine gidiyor. Çünkü, "Kürt halkı safır, fakırdır" diyorlar. Genellikle köylülerden seçiyorlar, para tekifi ediyorlar. Köylüler bilincsiz ve yoksuldu. Durumun ne olduğunu bilmiyorlar. Kandirildiklerini farkında değildiler. Onun için genellelik kandırmaları; zor oluyordu.

Birini ajanlaştırdıklarında; "PKK'nın gayesi Kürdistan'ı kurtarmak değil, memleketimizi ikiye bölmektir. PKK çok basit, dışardan adam getirip memleketimizi yerleştirmek istiyor" diyorlar. Böyle yalanlarla Kürdistan halkını birbirinden soğutmak istiyorlar. Nasıl ki bizi kandırıp halkımıza düşman ettirlese, herkese de öyle kandırıp PKK'den kopamak istiyorlar.

Bütün konuştukları, PKK'ye ilişkin söylediklerinin hepsi yalan. PKK, TC'nin enlatığı gibi değildir. Onun tek amacı, PKK'nın kendisine vurmaması. Türk halkını alet olarak kullanırmışdır. Bunun için PKK'yı kötlelektir. Bugün TC, PKK'nın ne kadar güçlü olduğunu biliyor. Fakat bize ve halkımıza yalan söyleyerek kandırmaya çalışıyor. TC, PKK içine bir ajan gönderdiğini, o daha yetmişden PKK haberi almaktadır. Bu da PKK'nın büyüküküne ve güçlüğüne dayanamaktadır. PKK'nın büyük önderini yalnız TC değil, bütün dünya bilemektedir.

TC'ye, ordusu, MIT ve emniyet teşkilatına sesleniyorum. Ben PKK'nın elindeyim, beni kurtarın! Benim için PKK'nın istişini yerine getirin. Çünkü her yıl sükrükken sizleriniz, PKK'ya kandırıp ölümüne gönderen sizleriniz, PKK'desiniz!

Gelin biz kurtarın. Çünkü PKK'ye bizi düşman yapan, alet olarak kullanan sizsiniz. Bize yalan söylediniz. Bize güldüydü dediniz. Fakat günü bugün ki; PKK, TC'den yüzün katı gücüdür, büyüdür ve yücüdür. Sizin o gücünüzü eskidü. Türk halkını kandırıp, birbirine öldürttü. Ama şimdi yapamazsınız ve yapamazsınız. Çünkü karınızda, sizden daha güçlü PKK vardır. Onun için hiçbir iş yapamazsınız.

Gönderdiğiniz ajanları PKK, aynı güde yakalıyor. Bu demektir ki, PKK daha güçlüdür. TC'nin amacı, insanı insanı yapma değildir. İnsanı kölü yola sürüklemektir. Fakat PKK insanı insanlığı kavrayıyordur. TC'nin düğdürdüklerini, PKK insanlığı kavrayıyormuş gibi çaba sarfediyor. Demek ki PKK, TC'den daha büyük, daha güçlü, daha yücüdür.

Arlık TC, PKK'ye karşı pasifdir, daha da pasifleşecektir. Hiçbir güç PKK'ye karşı galemiyecek ve galemez de. Biz buna içten ve yürekli inanıyoruz. Ben, PKK'ye karşı TC'nin bana işlettirdiği bütün suçlardan pişmanlık duyuyorum.

Saygılarımla.

Ramazan Akdoğan (Hariri)

Bizde Kürdistan gerçeği Başkan APO'da dile gelmiştir

Baştarah 24. sayfa

ulusal inkarcılara, gerçeğe küçükbir-burjuva milliyetçi akımlara, ajan ve provokatörlere ve bir bütün olarak düşmanlarımıza karşı mücadelede bu doğru eksenin sapıtırmadan yürütülen PKK, bu güç ve kudreti APO'dan alıyor. Devrim karşıtı zemini ve bu zemin üzerinde sekillenen tüm bu yabancı yapılmaları iyi tanıyan ve bunları Kürdistan devrimi üzerindeki etkilerini her yönüyle iyi tesbit eden Başkan APO'nun rolü; bu öngörüsünde, yaratıcılığında ve üstün manevra gücündendir. İçimizdeki ve dışımızdaki her olay ve olguya doğruyla-direkt müdahaleleri her türlü imkansızlıklar içinde ünken her köşesinde soruna el atması, halkımızı, kadrolarımızı sessiz, yürekli olmasın Ö'nün en büyük devrimi özelliklerinden biridir.

Daha o zaman Kürdistan Devrimini geçtiği süreci kavrayamayan, devrimin zorluklarını ve bu zorlukları aşma mücadelesinde gösterilen yüksek özveriyle bir bütün anlamayan, bazı ucuca yaratıkları, APO'nun her şeyi yoktan var eden engin kabacısını "Dilenciler gibi dolayış propaganda yapılıyor", "APO kaset doldurup adam kazanıyor, bir gazetesi, dergisi bile yok" şeklinde alaycı, küçümseyici tavırlarla gırp saldırıyorlardı. Her gün gazete ve dergilerinde düşmanca ifbaratlar, puntolarla sünen Marksizm-Leninizme ve sosyalizme saldırılan bir çevreler, bu yastıklardan devrim adına tene ve politika üretme diyor ve bu halk düşmanı cabalarını marifet sanıyorlardı. APO'ya ve şahsında Kürdistan halkına ve mücadelemize koro halinde saldırılar ve kara cımlar bu şekilde devam ederken, yani aç, uykusuz ve düşmanın her türlü komplosuyla karşı karşıya olan APO ve bir grup dolayıcı, mücadeledeyi Kürdistan'ın her alanına taşıyarak bu saldırılara boş karşıyorlardı. APO adı daha iki günden beri düşmanların rahatlatmış, önünü kırılmıştı. Çünkü; sabırlı, kararlılıkca cesaretle, doğru ve tutarlı politikayla yürütülen kavga her geçen gün onların varlık koşullarını sarıyıyor, parçalıyor ve yerinden oynatıyordu.

Önderliğe yönelim durmuyordu. Bir yandan mücadelemizin gelişip derinleşmesini engellemek cabaları, öde yandan Önderliğe yönelik ajan faaliyetleri atbaşı yürütülüyordu. Hatta düşmanın öne çıkardığı ajan-provokatör faaliyetleriydi. Bunkadi amaç; APO'yu fiziki olarak ortadan kaldırmak. Bunu başarınca; Kürdistan üzerine yeniden döl toprağı serpmesi sağlanırmıştı. Ama hesabı tutmadı. Ne cabasından vazgeçti ve ne de APO ve PKK bunu başarmasına izin verdi. Yastıyanı ve cabalarını pratik ifadesi olan kavgamız ortadayken; düşman çevreler propaganda alanında sürekli olarak APO'yu karalama yöntemi seçtiler. "APO apartman dairelerinde lüks hayat içinde yaşıyor, altınla mercedesleri var" vb. güllünç ve aşşıklı söylentiler gündemlerimizin başında yer alıyordu.

Bu süreçte düşmanın, bize yönelimi ve bizim bu yönelimlere karşı pratik faaliyetlerimizi daha da somutlaştırırsak;

Her şeyden önce Kürdistan'a girişimiz büyük bir olaydı, eliti ve yankırları da böyle olacaktı. Henüz ideolojik grup faaliyetleri yürütülüyorken, devletin bize yönelmesi sözkonusu oldu. Üzerimize direkt saldırı, kendi varlığını sürdürmek için daha ilk başta şiddetle başvurmak zorunda bırakıldı. Kürdistan'da gelişimimizden tehlikelerini sezen devlet, şanlırını devreye sokarak "Sterka-Sor" adı altında ajan grubu oluşturmasını sağladı. Hareketin önderliğini yökeme gibi haince bir plan yapıldı. Önderimizden Haki KAREKİ 1977'de şehit edildi. İmhalet karşı karşıyaydık. Karar verilmişti ve bu tarhiş yürüyüşe, altılıma devam

denildi. Mevcut sol geleceği sürdürmedik. Türkiye'de devlet sopayı alıp sol'a indirildiğini önü indirimsi, bükümü, sağa döndermiştik. Bizim işe, buna cevabımız ajan, feodal yapı, kişi ve çevrelere karşı devrimci şiddet temelinde mücadelemizi yürütülmesi ve bu taktiğin yürütülme konması olmuştuk. Bu mücadelede bu devrimci taktikle üst boyutlarda geleşerek sürdü.

Kürdistan'da faşist uyuvalar gidermek dağıtıldı, mücadele kısa sürede kitleselleşti. Devletin buna sessiz ve seyrilci kalamayacağı aşikti. Nitekim ajanlaştırdığı feodal dokümanı unsurları Hilvan'da '78'de bize karşı saldırıyı gündemleştirtiler. Kürdistan'da varolanın kolay olmadımsı, sömürgeci yapının karşı-devrimci araçlarıyla "güçlü" olduğunu göstermek istiyordu. Ya halkı feodalilerin, gericiğin baskısına, etkisine tene edecek ya da bunlara karşı da savaş bayrağı açarak örgütsel gelişimimizi önünü açacaktık; ve saldırıya karşı atılım karar alınacaktı. Feodaliler, gericiğe yönelenler siyasi etkinlikten kırıldı. Hilvan, Silerek, Batman ve Mardin'de feodaliler karşı yürüyüşte etkin gelişmeler sağlandı.

Devrim karşıtı güçler de boş durmuyordu. Partiyi ajan sızdırma, Antep'te sevgilenen provokasyonları harekete ikinden çıkartma vb. teripiler APO'nun cabalarıyla boşa çıkardı ve ağıldı.

Feodalilerle yuvar çatışmaların sürdüğü ve sıkışık olduğumuz bu süreçte devletin katiatlarını, sıkıyönetimi gündemleştirmesi ve karşı saldırılar yasağı. Bunların yanında teslimiyetçi-reformist gruplar kendi aralarında PKK'ye karşı cephe oluşturup saldırıya geçtiler. Düşmana cepheden bir tek kurşun bile sıkma cesareti gösteremeyen bu güçler, PKK'nın saflarında savaşan olanca savaşçısını kanına girtiler. Tüm bunlara rağmen PKK önlenemez bir yükseliş yaşıyordu.

Evre 1975'te Kürdistan gibi bir, kendisine yabancılaştırılmış bir ükneye taşınan mücadelede '78'te geriliminde artış kitleselleştirdi. Bu, kimsenin hayal edemeyeceği bir gelişmeydi. Kürdistan bizimle Kürdistanlaşıyordu. Biz de yürütülen mücadele ile gercek anlamda Kürdistanlaşıyorduk. Teorik, ideolojik belirlemeler ükneye gerçeğine vurulmuş, doğruluğu kanıtlanmış, gelişme muazzam olmuştuk. Artık grup içi gelişme karşısında yetersiz kalmış, tüm kitileyi kalamayacak, düşman saldırısını kaldırcaz profesyonel bir örgütlenme ihtiyacı kendisini dayattı. Ve 1978'de Part. I. Kongresi Başkan APO tarafından gerçekleştirildi.

Parti program ve tüzüğü oluşturuldu. 1979'da da resmi Parti İlanı yapıldı.

Kitleselleşme, düşmanın saldırılarını mevcut örgütlenmeyi yetersiz kılıyordu. Başkan APO darbenin ayak seslerini haber veren uyarıları da bu dönemdiydi. Ayrıca halk savaşının yürütülmesi için profesyonel-uzman askeri bir yapının ihtiyacı da kendini dayattı. Başkan APO'nun müdahalesiyle yurt dışına çıkma, olamak yaratma, kadro eğitimi sağlayacak yeni imkanlar yaratma durumu da sözkonusu oldu.

Bu dönem aynı zamanda örgütsel krizden de yasağındı bir dönemdi. Yüğü kadro kaybı (ölüm ve yakalanma) olmuş, bu da geniş kitleleri örgütlemeye boşluk yaratmıştı. Başkan APO'nun tüm öngörü ve müdahalelerine rağmen kadroların genili, amacılığı aşamamaları, böyle bir çatıyı dayattı. Ve tam da bu dönemde, 12 Eylül faşist saldırısıyla karşı karşıya kaldık. Düzenti gerçeği taktikleriyle uygulananlar Parti imhadan kurtarıldı.

Yenili gillen ve zaman yıllarıdır. Tüm gerilek ve çürümüşlüğü en

çok açıkça çıktı, kendisini dayattığı dönemdir. Çiftlik bulundugumuz köşullarda bizde de bunun yaşanması kaçınılmazdı.

Buna değinmeden önce Diyarbakır zindan olgusuna değinelim. Bilindiği gibi görülmeyen bir vahşet ve saldırı sergilenen bu zindanda. Düşman herşeyi yokmetek, sorunu kökten gözmeke istiyordu. Ve bizim başımızda çizgiyi, mücadeleyi bitirmeyi düşlemişti. Koyu bir teslimiyetin, ihanetin, düşkünlüğün her türüsüne tanık olduk, ama tüm bunları aşip halkın umdu. Partinin bilmenne tağı oldu bu alan. Bunun hikmetini bilmeke gerek. Çöğü çevre Diyarbakır'ın içşekillerini, vahşetini diline dolamış, "direniş" edebiyatını yapıyor. Partii PKK'yı aradan çıkararak, Oysa PKK'sız bir Diyarbakır koy, öyle bir Diyarbakır yaşanmaz. Diyarbakır PKK ile yaşıadı. PKK ile anlam buldu. Diyarbakır'da APO'şuz bir PKK de sözkonusu olmadı. APO'cu ruhla yaşay kalcı, kalıcılaştı.

Evre bilindiği gibi örgütsel yapıların bir şekillenmesi, ruhi yapılanması var. Örneğin Bolşevik ruh, Bolşevik disiplin derdi. Bunlar örgütsel pratik oluşmuş maddi, canlı olgulardır. Örgütlerin özgu tasvirimleri durumu, bun ön yüzlerine taşırılması durumu vardır. Bolşevik Partisi'ne damgasını Vuran Lenin'in kişiliği, ruhu, disiplin anlayışları. Bizde de PKK'yi oluşturan, şekillendiren, kişiliğini örgütletiren, kadrolara taşıyan, onlarda bir ruh, bir yapılamaya yaratan APO'dur. Bizde bu, APO'CU RUH-APO'CU BİLİNC-APO'CU DISPLİN diye dile getirilir. Her dönemde ve her düzeyde Ö'nün belirgin damgası sözkonusudur. Bu konuya ayrıca değinmek.

İşte Kürdistan tarihinde yeni bir dönem, güçlü devrimci bir miras olarak Diyarbakır direnişinde APO'nun kendisini görmeke gerek. Niçin APO? Çünkü Kürdistan gerçeğini bizlerin önüne sermiş, Marksizmin yaratıcılığı, halk sevgisini, devrime, geleceğe olan inancı, bilinci bize taşınan, bizi aydınlatıyavuştur, başeğmeze, yenezilmez bir kimliği kendinde somutlaştıracak bile de taşınan, bu ruhu vererek Ö'yu. Bu başeğmezliliğin, bu ölçümü kalamayabilmemizin bir anlamı olmalıdır. Bunun anlamı APO'yu. Evre bunun rahatlıkla söylenir. Bizde Bolşevik bir ruh, başeğmezi vermiştir. Ancak biz Ö'nu yeterince temsili edememiş, yayırlıyıcı yaşamıştık. Kaynak, temel sağlandı. Biz bu kaynak, bu temel üzerinde kendimizi güçlü kalamıştık. Ö'nün için de bu öze, bu temele düşünüş belakeli büyük oldu. En büyük suç öderleri elitiğimiz şey budur! Ona layık öğrenciler olamamak. Bunun kahredici acısını yaşıadı. Bunu yaşamayınlar fazla alayacak, bilemez. Devrime, halka bağlilık yüce bir duygudur. Ö'nün gereklerini yerine getirememenin azuğu da aynı büyüklüğe acı ve azap verici olur.

Evre, APO bizde devrimdi, halktı. Bizde bu olgular Ö'nunla ortaya çıktı, anlam buldu, yaşıadı. Gerçek buyken, buna yeternce layık olmama büyük bir acıydı. Bir daha Ö'nün yüzüne nasıl bakmalı? İşte bu bizim için cehennem azabıydı, bizi yüğü bitiren bir duyguydu. Ö'nün devrime, halka, geleceğe olan inançını, umudumuz yaşıyordu. Bu en büyük tesellimizdi. Nasıl olsa APO var, hepimiz öşek de, Ö' bir başına kalsa da bu iş için yetirdi, gerekli örgütlülüğü ve mücadele olanaklarını her koşula yine yaratır, diyor. Ve zindanları patlattı ölmüşleşen, Kürdistan dağlarına saçılan, ıyşayan başeğmeze Mazlumlar, Hayırlar, Kamallerde APO'yu bir kez daha gördük. Ö' ruhu bir kez daha yaşıadı.

Burada bir parantez açıp uşulur

arasi komünist hareket içindeki sapsamalar, bunun diğer ökü devrimci hareketleri üzerindeki olumsuz etkilerine de parameke basalım. Komünist hareket içindeki bölünmeler en ağır ve tahripkar bir biçimde Türk soluna da yansdı; solun reformist, sihi kopyaları olan Kürt izanizmi grupluklara da yansdı. Marksizmin özünüğü, yaratıcılığı bir kenara bırakılmış. Sovyetlerden Çin'den, Arnavutluk'tan esen rüzgarlara göre çoğu grup kendini ayarlamıştı. PKK bu konuda özünüğüünü yaşıadı. Hiçbir sapsama, esitriye kaplamadan ökü özünüğü ve Marksizmi temel olarak ideolojik hattının arılığını korudu.

Sağa-sola çekmeler, uydulaştırma cabaları daha sonraki yıllarda da bitmedi. Ortadoğ'ya çekiliş, ükneye dönüşün hazırlıklarını yapıldığı dönemde ve günümüzde de bu dayatmaları sürüyor. Ortadoğ'da sıcağ sızış bölgelerinde tutunabilmek, mevcut olanaklardan yararlanmak, devrimizim geleceği açısından yaşamsaldı. Bunun bilincini harekete eden Başkan APO bu alanı hararetle uşu olarak değerlendirmeye çalıştı. Çöğü grubun başkınılığı, çözümleri, kaçınılmaz yaşıadı ve alanı terk edip Avrupa sokaklarına dağıldı, ökü ödemde. Ö yeni imkanlar yaratarak her yönü çalışması derinleştirerek mücadeleye ökü aldırcaz ve taze kama besleyecek yeni çalımları örgütledi. Değişik güclerin bizi uydusuz yapma, bidezen yararlanma planlarına karşı büyük bir üstaklıla durdu ve çizginin özünüğüünü koruydu. Bizde baştan sonra kadar böyledir. Bu duvar üstası titizliğıyle önden devrimizim çizgisini sağa-sola sapırtmadı buna izin vermedin, bu iş bütün mahirliğıyle ve kararlılıyla yürüten APO oldu. Mu kermel bir yönetim yeteneğı ve yüksek bir bilince, büyük bir titizlikle yürüyüşümüzün rotasını belirlemiş, sağa-sola yalpalanmalara asla izin vermemiştir. Bundandır ki, yurtdışındaki tüm niyet ve yaklaşımlar, zamanında asırlarak gerekli hazırlıklar tamamlanmış. 82'de Kongre toplanmış, düzenli yeni aşamaları örgütlenmiş siyasi-askeri hazırlıklar, alanın kararlar ışığında sürdürülmüş. Parti içi sorunlara devrimci metode çözümlem getirilmiş ve ükneye yeniden dönuş sağlanmıştır.

İşte mücadelemizin bu yeni ve zor döneminde Partimiz bir taşıyıcı hareketiyle karşı karşıya gelmiştir. Bu haince kompu sahilner. "APO'suz PKK, demokratik PKK" hayaliyle uya çıkıtlar. Dışında çökilemeyen, yeni bir atılımın arifesinde bulunan devrimimiz, değişik çevrelerin elbirliğıyle ve içteki uyarılarıyla tasfiyeye yoneldi. Bu haince kompu ve tasfiye cabaları, kadrolarımızı yetmezdiği, uydurucılığı ve tecrübesizliğıne rağmen Başkan APO'nun büyük özverisi ve uzak görüşlülüğü, devrim hatlarını sulandırmaya yüksek bilinc ve kararlılığı ile boşa çıkardı. APO ve PKK çizgisinin hedeflememesi tesadüfı değildi. APO PKK'de oldukça bunun, bu çizginin, devrimizim garantisi olarak açıkçı. Partiyi, devrimi mi tasfiye etmek istiyorun? Öyşee, bunu baştan sonra kadar şekillendiren APO'dan başlamlasın! Nitekim Semir vb. alıkârları ve aktı hocalarının yaptıkları, yapmaları istedikleri buydu. APO'ya ve Ö'nün kişiliğini saldırının özü buydu; sırfasıl kırılını, düşmanlıklarını devrimimize, çizgimize kusmalardı. Ama bu kompu da boşa çıkardı. Başkan APO'nun cabalarıyla bu tür saldırıların özü kadrolara, kitleye kavratıldı, Parti bilincine erişmede varolan eksiklikler büyük oranda giderildi ve bunda önemli bir mesafe kat edildi. Her düşmanca saldırı, her haince pusunu ve güçlü atımları da beraberinde getirdi. Alınan kararla-

lır yaşam bulması için yoğun pratik uğraş ve yönlendirilicilik içinde olan Başkan APO'nun bu cabaları sonuçu sızmadı. Ükneye taşınan silahlı propaganda gruplarının ükneye zeminde yürüttükleri faaliyet 15 Ağustos 1984'de Kürdistan tarihinde yeni bir dönem tarifiyle başlanğıcı oldu. 15 Ağustos Atılımı faşist Türk devletinin yuzüne önün APO'nun yuymuğuydu. Silahlı mücadelede taktik-giminde doğruluğu, bu kararlı yurukla bir kez daha kanıtlanmış oluyordu. Kürdistan'da büyük bir coşkun ve uyanışın kaynağı olmuştu. Devrimizim bu güçlü ve gurur venci yanı, bunun yansısı olarak ve eskis yanları da görüldü. Yaşıadı. Taktik önderiğin için düştüğü pratik faaliyetlerde-yetmezdi, sağlilık beklenen gelişmeyi sağlamaya önemli oranda etkilmişti. Bu engelin aşılmasında ve gereklerini yerine getirmesinde yine Başkan APO'nun kavrayış ve müdahalesini görüyorduk. Ve mücadelemiz öndündeki bu tür handikapların aşılmasında belirleyici rolü oynayan yine Başkan APO'nun kendisi olmuştur.

Mücadelemizin tekrar sorgulanlığı, tüm yönleriyle idrarenliği, kadroların kendi kendilerini hesapaştığı yoğun bir eleştiri, özleşğin platformuna çeviren 1986 Parti III. Kongresi yaşıadı.

Başkan APO'nun ökü göstericiliğinde yürütülen ulusal kurtuluş kavgamız, bugün üst boyutlarda gelişip güçlenerek, düğmana yeni çıkmaz yaratmaya devam etmektedir. Bu noktaya büyük gelişimeldiği çok kısa ve genel bir şekilde anlatmaya çalıştık. Şunu özellikle vurguluyoruz: ükneye zeminde devraldığımız hiçbir örgütlenme mirası ve geleceğı, bir mücadeleye geleceğı yoktu. Bu miras, bu gelenek APO ve PKK ile yaratıldı. Karşımızda dünyanın en vahşi, en organize bir devlet aygıtı vardı. Son derece vahşi ve yırtıcı karakterliye bile yönelmiş ve zerre kadar yaşam hakkı veremeyen, tanımayan bir nitekti. Bu güç karşısında tutunmak, varotma savaşımızın hiçbir kesintiyi uğratmadan sürdürmeke olağanüstüydü. Evet gök olabildi, önu çıkmazlara sokabildi, göğü örgüt, dirmen, savaş mirası ve geleceğini yaratılabildi. Bu kolay olmadı. Her değeri büyük bedellerle yaratıldı. Yürütülen bu amansız, ınatçı, doğanüstü savaşın sonucudur ki, kendimizi ükü zeminde oturtabıldık ve giderek böle güçler dengesinde ve giderek dünya güçler dengesinde yerimizi aldık. Ve artık tüm dost ve düşman güçlerin çekim merkezi, üzerinde büyük hesapların yapıldığı ökü durumunda geldik. Mevcut güçler ve başta sosyalist ükeler olmak üzere birçok güç bizi çizgimizden sapırtmaya, bazı uluslararası çizgilerin uyarısını durumuna getirmeye çalıştı. Böylesi ağır ve geriyek kitlesim uluslararası enternasyonalizmin iletildiği bir dönemde bağımsız, özünü kimliğini korumak, kendine büyük bir güveni, gücü bir kimliği gerektiler. İşte Başkan APO'nun şahsında PKK bu tutumu sergilemeye de başardı.

Literatürümüzde bağımsızlık olmayan, teslimiyet ve uşaklıkta olmayan kişilikleriyle yeryüzünde yarıştırmayacak kadar teslimiyet ve uşaklık batlağına batmış ilk milliyetçi örgüt ve çevrelerin tümü APO ve PKK'yi hedefledi. Bunu daha açık yapmaya başladılar. Yıllardan beri halkın savasğı güç ve direnişçi karakterini kışkırtan, hanedan çıkarları için kulanılan KDP ve ötekiler yine önmüde dikildi. Düşmanla kararlilık ilişkileri girmekten geri durmadılar. Çıkışımız, o çağışı yapıları için böm çanları olduğunu biliyorlar. Kürdistan halkının önünü tikayan, önüne kara perdesi çekken bu güçler aydınlağıya gelemezlerdi. Ö'nün için tüm cabalarını bölgelerde öşen, batıklağlarını bulundugu diğer alan-

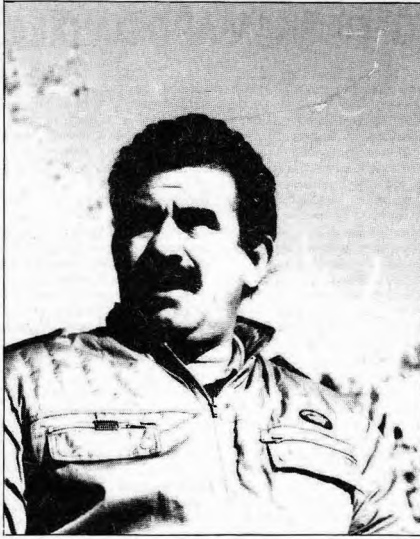
larda olsun anti-PKK'ci savaşta (!) yoğunlaştırdılar. Bunun uluslararası genicilik elele vererek yapıyorlar. Dünya geniciliğinin PKK'yı etkisiz kılma, direncini kırarak yörüngesine çekme, tasfiye etme çabalarına bazıları ortak ettiler. Avrupa'da sosyal demokratların, emperyalist burjuvazinin ajanlarının kanatları altına sığınmış K. Burkaylar, M. Kotanlılar ve hempaları tek varlık zeminini buldularları anti-PKK'ci batakliktır. Bu başta öyle bir sevdalanmışlar ki, onuz bir türlü yapamıyorlar. Çünkü başka türlü yaşama şansları yoktur Avrupa ve NATO çevreleri mevcut emperyalist statu içinde Kürdistan'ın tutmak, sömürüyü devam ettirmek istiyorlar. Emperyalist çıkarları darbeleyen ve giderek güç kazanan, halklaşan PKK, bu güçlerin hayallerini de her geçen gün tuz-buz ediyor.

Sömürgeci zor yoluyla mücadelemizi bastırma başarısız kalınca yeni çözüm ve senaryolara başvuran düşman bu defa sağ, devrimci özü boğaltılmış güçleri direkt kullanıyor. KDP zaten bu durumu yaşıyordu. Son yeniliden sonra emperyalist güçlerce istenildiği şekilde güdülmeye hazır hale gelmişti! Pêşeng, Özgürlük Yolu vb. dokümentler de KDP vb.'lerinin kökleri bir kopyasıydı zaten. Emperyalist ve gerici güçlerin kapılarındaki sürümüne gönlü bir yapı arz ediyorlar. Öyleyse, emperyalist çevrelerin önünde tek bir engel kalyordu. PKK, bu duruma kullanılarak tüm bu dokümentler iftand lenilim emir ve direktifleriyle PKK üzerine neden saldırılmıştı. Yapılan bütün, yapılabilecek olan da bu olacaktı.

Dunyada düşkünlüğün böylesine başka yerde rastlanmadı. Demokratik Yurtsever, devrimci, demokratik olduğunu söyleyecekleri ama düşmana yönelmeyecekleri tek bir kurşun sıkamayacakları. Tersine ülke topraklarını kanlarıyla sulayan halin öze evlatlarını karşına alacak ve bütün çirkinkilikleri onlara kusma çabası içinde olacaktı. Bu ne aşığılık!..

Evet bizde 12 Eylül sonrası Partiyi, çizgiyi tasfiye çabalarının emperyalist çevreler ve uzantılarında olduğunu ve direkt düşmanla bağıntılı geliştiğini biliyoruz. Düşman PKK içinde Semirile, avukatlarla be bağladı, onlara umut ve sarıdı. Onlar şahsında Başkan APO'nun ruhunu, sikişlerini, PKK çizgisini sürdürmeye çalıştı. Ama bunlar boş sayıydı. Çünkü APO'cu bu tür alcağca ginişleme fırsat veremeyecek kadar net ve acımasızdı. Parti içi komplo ve tasfiye girişimleri boşa çıkırlı haniler cezalandırıldı. Başka yeni bir kurtarıcı (!) feryadı koparıldı! "PKK devrimci-demokratik olduduyor, PKK teostır...".

PKK'yı bu şekilde teşhir ve tecrit etmeye yoneldiler. Yarı uluslararası tüm gerici çevreler güdülerine Kürdistan'ı aldılar. PKK'ız bir Kürdistan için çözümler üretmeye başladılar. TC'ye özerklik dayattılar. Çünkü özerklik, emperyalist çark ve politikaları uygun bir çözüm biçimidir. Ve Kürtler için değış bir şey olmayacaktır. Aşığılma, sömürü ve tan devam edecek, dil ve kültür alanlarında birleş değışlik yaparak köleliği sürdürecektir. Bu durumda Kürtçe okuma ve yazmanın ne de denem olacaktı? Ama emperyalist çevreler Kürdistan'ın tümünden gözden çıkarmakansa, bu yöntemi çare görüyor. Ve bu yönü çabalarını yoğunlaştırmak sürdürüyor. Fransa'nın Ulusal Özerlik Konferansı çabaları, ABD'nin özerklik raporu vb. reçeteleri TC'ye dayatması bunların açığı örneğidir. Otar yandan Almanya açığı saldırıya geçmiş, PKK'yı uluslararası alanda terörist ilan edip tecrit etmeyi önüne koymuş durumdadır. Ama tüm bunların getirdiği bir duvar var: APO'nun ba-

"... En genel anlamıyla tekrar diyoruz ki, Lenin'in Sovyetik Devrimdeki rolü ne idiyse, Kürdistan Devriminde de APO'nun rolü odur. Kürdistan bağımsızlık ideolojisinin oluşturmaları, sömürgeci yapısının tahlil edilmesi, bilimsel sosyalizm ışığında ele alınarak dost ve düşman güçlerin tam bir açıklıkla konumlandırılması, ortada hiçbir miras, örgüt ve olumlu öge yokken, devrim adına halk savaşı adına karar verilir, ortaya atılması, bunun için örgüt inşasına gidilmesinde en başta APO'yu görüyoruz. O'nun kadar düşmanını iyi tanıyan ve O'nun kadar düşmanına karşı amansız olan başka kimse yoktur dersek, sadece bir gerçeği, yalın bir gerçeği vurgulamış oluruz..."

şında bulunduğ PKK...

Bugün sömürgeci Türk devleti de dahil tüm emperyalist ve gerici güçlerin çıkarları, Kürdistan'ın emperyalist bağ içinde tutmak üzerindeki direniş. Ancak bağımsızlık çizgisi dışında hiçbir çözümü kabul etmeyen PKK vardır. Bu engel vardır. Bu engeli de ortadan kaldırmak, tasfiye etmeyi ek sandığı gibi kolay değildir. Buna rağmen bu yönü onun ve kompiandaların vazgeçmiyorlar. APO'suz bir PKK'nin denetimle alınacağına he-saplıyorlar. APO'nun rolünü örgüt kuruculuğunu anlayacak kadar akıldır! Bunun için de Kürdistan Devriminin tasfiye yolu, önder güç PKK'nin tasfiyesinden geçeceği düğışle hareket ediyorlar. Bugün de şunu hayal ediyorlar: PKK'nin tasfiyesi için APO engelini ortadan kaldırılması, tasfiye edilmesi zorundur. Ancak, bir gerçeği unutuluyor: Apo artı bir şey olamaktan çıkmış, PKK'nin ruh, çiz, devrim çizgisi olmuştur. PKK Kürdistan devriminin garantisi, yol göstericisi, kurmay ve Kürdistan'ın kendisi olmuştur. Kürdistan Devriminin boğulması, halkımızın birleceği son yakağadığı özgür olma şansının elinden alınması için APO'nun ellerinde doğan, büyüyen ve O'nun damgasını taşıyan PKK'nin tasfiyesi ve bunun için de APO'nun bir kenara atılması gibi haince planlar ve senaryolar tezahür etmektedir. Bunlar öyle sıradan plan ve senaryolar değildir. Vurgulamaya çalışıldığı gibi, halkımızın kurtuluşunu sağlayacak devrimimizin boğulmak istemesi planlarıdır. Yüzlerce seçkin evladını özgürlük yürüyüşünde toprağa tohum olarak

düşürmüş bir halk olarak özgürlüğümüzün tekrar katedilmesine, yeni bir yökoluşa sevirici kalacak mıyız? Halkımızın öncü gücü, özü, ruhu olan PKK'nin kadro ve savaşçıları olarak yaşamımızı uğruna adadığımız, gözbeğimimiz gibi koruyup inşasına katıldığımız sevgili Partimizin tasfiye edilmesi sevdiği kalacak mıyız? Kesinlikle hayır. Biraz akıl ve vicdan sahibi olan biri bunu düğüş-nemez bile. Ne özgürlükten ne de devrimden vazgeçeriz. Öyleyse, onun öncüsü, kurmay, rehberi, beyini Başkan APO ve PKK'den de vazgeçmeyeceğiz. Bizde var olmak, insanlaşmak, yücelmek bu yoldan geçiyor. Düşünsenize, aşığılanmay, köleliği reddettik, reddediyoruz.

PKK yüzlerce şehidimizin kanı, canı ve emeği üzerinde yükselen, işsiz edilen bir binadır, bu binanın başmını da APO'dur. Bu binaya az saldırı yapılmadı. Ama bu saldırılar sadece binaya taş ve harç olmaları için şehitlerimizin sayısını artırdı. Şehitlerimiz bu binanın duvarına konan taşları oldu. Binayı daha güçlü kıldı ve yükseltti. Bu bina artık saldırı ve kompirolara yıkılacak, zaptedilecek durumda değildir. PKK'ye, APO'ya saldırılar, onları düşmeye çıkararak halkımızı, yüzbinlerce savaşıyıcı, yarı, Kürdistan'ın karşılarda bulacakları. Göğüslenimiz parçalamaları, bizi de toprağa düşürmeleri gerekecektir. APO ve PKK'ye biziyle yok etmeden ulaşılamayacağına herkesin çok iyi bilmesi gerekir. Aytağ kalmış bir halkı, özgürlüğe yakın bir devrimi yok etmek ise hiç mümkün değildir.

Başkan APO'nun devrimimizdeki bellefeyi rolünü biraz daha açalım. Lenin için Bolşevik Devrimin mimarı denmektedir. Bu Rusya gerçeğinin en güzel ifadesidir. Proleter devrimin ideolojik hattını belirlemiş, Çarlık ve burjuvazi ile savaşımların güçlü araç ve örgütlerini oluşturan Bolşevik Partisi'nin ruhu ve özünü oluşturmış Lenin'in ortaya çıkan gerçeğidir. Avrupa'daki komünist partilerin çürümüğü yaşarken, Bolşevik Parti illegal çalışma koşullarında Çarlık polisinden yoğun takibinde çelişerek vücut bulmuş, devrime yürümüştür. Çarlığın saldırılarına ve yenililere rağmen Lenin ideolojik anlığı korumuş, ikerleri sunulandırmış, sapmalara mücadele içinde gelişmiş sarsılmaz bir irade örneği sergileyerek kendilerini yatarmışlardır. Bu gerçekte Lenin vardır. Lenin'in en büyük özelliklerinden biri de toplumu iyi tanıması, dost ve düşman güçleri yerli yerine koyarak mevzilendirmesidir. Toplumun nabzını mütthiş bir ustalıkla elinde tutmuş, döneme uygun taktikleri gündemleştirerek mücadeleyi sürüklemiştir. Ve bu uzak görüşlülük, ustalıklıdır ki, O'na 17 Ekim Devrimi arifesinde ayaklanma için "Bugün erken yarın geçtir" dedirtmiştir. Ve devrimin zafeni Sovyet halklarına ve dünya insanlığına harizlayıp sunmasını sağlamıştır.

En genel anlamıyla tekrar diyoruz ki, Lenin'in Sovyetik Devrimdeki rolü ne idiyse, Kürdistan Devriminde de APO'nun rolü odur. Kürdistan bağımsızlık ideolojisinin oluşturmaları, sömürgeci yapısının tahlil edilmesi, bilimsel sosyalizm ışığında ele alınarak dost ve düşman güçlerin tam bir açıklıkla konumlandırılması, ortada hiçbir miras, örgüt ve olumlu öge yokken devrim adına, halk savaşı adına karar verilir, ortaya atılması, bunun için örgüt inşasına gidilmesinde en başta APO'yu görüyoruz. Büyük bir tahlil gücü, olağanüstü bir örgütü yeteneği görüyoruz kendisinde. O'nun kadar düşmanını iyi tanıyan ve O'nun kadar düşmanına karşı amansız olan başka kimse yoktur dersek, sadece bir gerçeği, yalın bir gerçeği vurgulamış oluruz. Bu özelliğidir ki, O'nu düşmanına da en büyük korkusu ve hiçbir zaman kurtulamayacağı korkunç kabusu yapılmıştır.

Tüm düşman cephelelerinden gelen saldırılara karşın, illegal çalışma koşullarında yürütülen çalışmalarına PKK inşa edili, maddi güce dönüştü ve çelişerek savaş örgütü oldu. Her saldırı yeni bir harile ile gen püskürtüldü. Her komplo ve provokasyon Başkan APO'nun uzak görüşlülüğü ve devrimci yumruğu ile bastırıldı ve boşa çıkıldı. Stratejik önderliğin işlevini en layıkıyla yerine getirmiş, devrimimizin tüm sorunlarına teorik-pratik çözümlerle ge-

tirmiş, uluslararası alanda tavizsiz, tutarlı ve ilkel politikayla ittifaklar zincirini oluşturmış ve taktik önderliğe sürekli yön vererek mücadeleyi her alanda boyundandırılmış olan yeni Başkan APO'nun kendisidir. Evet özgürlük yürüyüşümüzün başlatılması ve yürütülmesinde, bu noktaya getirilmesinde Başkan APO'nun rolü bu kadar açıktır. Dün kimsesiz güç dengelerinde bizi hesaba katmıyordu, bugün, Türk devleti tüm hesaplarını bize göre yapıyor. Ortadoğ'daki güçler dengelerinin oluşturmaları bizi hesaplıyor. Emperyalist ve sosyalist sistem Ortadoğ'da olsun, uluslararası diğer alanlarda olsun, Kürdistan faktörünü hesaba katarak politika yürütüyor. Kısaca, PKK dışındaki tüm güçler PKK üzerine yeni politikalar üretmek varlığını şanslarını elde tutmaya çalışıyor. Yeni Kürdistan'daki bu kalkış, bu taşma sıradan bir kalkış, bir taşma değildir.

Devrim ateşinde dövlümüş, halkın öz gücüne dayanan, komünist, enternasyonalist bir hareket, bir kişilik görüyor bütün insanlık: PKK ve APO. Başkan APO halkımızın dünya komünist hareketine sunduğu en değerli kişiliklerden biridir, bir devrim önderidir. Halk ve Parti olarak buranın onurunu yaşıyoruz. En zor ve kararlılıklarla donatılmış sömürgeci mahkemeler karşısında, "YAŞASIN PKK, YAŞASIN BAŞKAN APO" dedik. Çoğu çevre bunu anlamadı bile. Üstünde kafa yormadı bile, Apo ile PKK'nin birliği, bütünlüğü, içiçeliğini anlayamadılar. Ama biz bu gerçeğimizi, evet bu gerçeğimizi çok iyi biliyoruz ve kavıyorduk. Kürdistan'da sahip çıkılacak, yapılacak ne varsa, insanlığın tüm olumlu meziyetlerini, alcağönüllüğünü, kahramanlığını, yüceltiğini, devrime, halka sevdalanmışlığı, en gen komünist kişiliği, enternasyonalist ruhunu en üst düzeyde, birleşik oluşturmaya Başkan APO. Evet O, bizde tüm olumlu öğelerin bir birleşikliği, O gelecekti, O devrimdi. Biz de geleceğe, özgürlüğe, halka, devrime sevdalıydık, O'nun öğrencileriydik. Bu ruhu, bilinci bize veren O'ydü. "YAŞASIN APO" değişimide, yaşattığımız özgürlüğü, isyandı, devrimdi.

Bugünkü ülke, Parti ve mücadele gereğimizi bütün yüceltiyle yaşıyan bu eşsiz değeriğimiz tüm canlılıqlarla ortaya koyuyor. Onunla güç zelleşen dağlarımız, ovalarımız, köylerimiz kentlerimiz, tüm direniş odaklarımız, yani canı hayatın her alanı en görkemli şekilde yaşıyor APO'yu...

**YAŞASIN BAŞKAN APO!
YAŞASIN PKK!**

Sakine Cansız-Muzafer Ayata

SERXWEBÛN Abone fişi

Adı, Soyadı:

Adres:

8 Aylık

Abonemine Aylık:

DM 18

☐

Abonemine Aylık:

DM 36

☐

Abonemine Aylık:

DM 40

☐

Abone hesap numarası:

Stadlerpark-Köln

Konto Nr.: 174 21 96

BLZ: 370 501 98

Yazma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 18 83

5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

BİZDE KÜRDİSTAN GERÇEĞİ BAŞKAN APO'DA DİLE GELMİŞTİR

Sakine Cansız, Salih Şener, Muzaffer Ayata

Kavganın her alanında varlığını, yüceliğini tüm hücrelerimizde duyumsadığımız, yıl göstericiliğinden şaşmadığımız en değerli varlığımız, sevgili önderimiz APO'yu anlatmak, O'nunla yaşamışın güzelliğini, anlamlı yazıya dökmek zor, çok zor bir görev. Ama bu zoruz da olsa başarmak istemyle doluyuz. En güzel yönleriyle yaşanan bir gerçeği dile getirme istemi, 'başaracak mıyız' kaygısının önüne geçiyor. Yani, bu kaygıya rağmen, gerçeğimizi kendisi olan Başkanımızı, nasıl yaşadığımız, nasıl yaşadığımızı anlatmaya çalışacağız.

Bilyorum ki, devrimimiz ve öndü gücümüz PKK'nın oluşumunda ve gelişmesinde büyük önder APO'nun belirleyici rolü, damgası vardır. O'nun bu rolünü kavramak, devrim sürecini baştan sona kavramak demektir. O'nun bu rolünü kavramak demek APO ile bütünleşmek ve O'nun elleri üzerinde yükselmek PKK'ya; APO ile aygıtlı kalmış ve bağımsızlığımıza ramak kalmış bir halkı, yaşadığı tüm tarihsel süreci ile birlikte tanımak, kavramak demektir.

Kürdistan, APO, PKK!.. Bu üç olgu birbirleriyle öylesine özdeşleşmiş ve birbirleriyle öyle bütünleşmişler ki, bunlar arasındakı bağ, kavramak önemlidir, çok önemlidir. Ama bu olguların birliği, birbirleriyle bağını görmeden, görmek istemeyen ve gerçeğimizi alçakça ve yanlış entrikalarla sapırmaya cabası içinde olan ahmaklar hala vardır. Bunda ısrarlı davrananlar vardır.. Bu devrim kaçınılmaz, bu teslimiyetçi hain takımı, gerçeğimizin üzerinde temellenen ve özür geleceğimizin biricik teminatı olan bu ayırmaz bütünlüğünü bir türlü anlayamıyor, anlamak istemiyorlar. Bunların nasıl gördükleri ve ne dedikleri önemli değil, hiç önemli değil. Çünkü gerçek tüm bura rağmen hızla gelişiyor ve üzerinde şekillendiği zamane damgasını vuruyor. Ama biz, gerek emperyalist çevrelerin, gerek ruhsuz, teslimiyetçi kesimlerin, kaçkın ve hainlerin bu olgulara oynama, devrimimizi sapırmaya cabalarını daha iyi anlamak için gerçeğimizi yüksek sesle dile getirmekten geri durmayacağız. Kürdistan'da bağımsızlığa doğru hızla yol alan kavgaımız tüm bu karşı-devrimci çabalara venimlenmiş ve en güzel ve en açık cevapları Bunun kendisi, gerçeğimizin en yüksek sesle dile gelişiştir. Fakat yine de bu konuda birkaç söz söylemeyi uygun görüldü.

APO'nun önder rolünü, Kürdistan devrim teorisini ve PKK'nın ortaya çıkışı koşullarını kısaca ele alarak açıklamaya çalışacağız.

1940'lar sonrası dönemde Kuzey Batı Kürdistan'da tam bir pasifikasyon ve ulusal dönüşümün yaşandığı

şimdi görüyoruz. Askeri işgalın tamamlanması ve direniş çöğellenin bertaraf edilmesinden sonra sömürgeci Türk devleti Kürdistanı ekonomik, sosyal, kültürel olarak kendine katmaya, entimeye yönelik politikalarını yürütmeğe soktu. Topraklarımız yalnızca yayılma alanı olarak seçildi. Ulusal yayımız da Türk ulusal yayısının yaşam alanı olarak belirlendi ve Türk eğitim sistemi, yani Kemalizm eşliğinde Türkiye devleti dayatıldı.

Bir halin direnme odakları bu şekilde dağılmışsa; modern bir örgütlenmesi yoksa; kan ve şiddetle teslimiyeti dayatılmışsa, o halkı bekleyen kölelik, köle gelecektir. Bizim hakımız da tarihin bu kararlı labirentine sokulmuş, yokoluşa karşı karşıya bırakılmıştır. Yerli ajan feodal-komprador yapı; uşaklıkta sınır tanımamış, yabancılaştırmayı büyük bir istek ve maharetle kendisine yatıştırmış, bunu halka taşırma yoluna gitmiştir.

Ulusal bilinç çarpıtılmış, tüm öğeleni tahrip edilmiş ve yabancılaştırma-Türkleştirme yolunda önemli bir mesafe alınmıştır. Özellikle de Kürdistan'ın genç damgalarına Kürt ve Kürdistan unutturulmuştur. Evet 1940'lardan 1970'lere kadar tam bir pasifikasyon; ulusal ve toplumsal yayımızı bir haraketlilikle yaşamış, ülke adeta kanallığı gömülmüştür. İşbirlikçi, feodal-komprador yapısı aktif Türk egemenlerinin ulusal yayını bir parçası haline gelmiş, şehirlerde okumay aşın gençlik kendi öz gerçeğini üzerinde biçimlenmiş bir aydınlanmanın tersine, tamamen ülke üzerine bir kara perde çöken, ülke gerçeğine tamamen aykırı olan bir yapı içinde biçimlendirilmiştir. Öyle ki, okuyanlar Kürtlükten utanırlar, kendilerini altı hiçbir değeri yaratamayan, gelişmeyi-uygarlaştırmayı Türklükte bulan, devlet kapisına kapılanma için en aşağılık, en soyusuzlaştıran bir yaşamı en büyük istem olarak seçen benimsenmiş bir kesim haline gelmiştir. Kendileri ve halk gerçeğini üzerine düşün, politika üretken beyinler olmaksızın uşaklaştırmış, kendi halk gerçeğini hızla yoketmeye amaçlayan politikaların hizmetine sunmuşlardır. Kısaca biresel köleleştirme tüm ağırlığıyla ve özellikle de bu kesimde yoğun olarak yayılmıştır.

Kaba hatlarıyla ülkedeki tablo buydu; tam bir kanarlık ve ümitsizlik egemendi.

Uzun bir geçmişi olan Türk solunun, Türkiye'deki muhalefetin Kürdistan'ın kendi gerçeğini bulmadaki aydınlatıcı olma katkısı oldu mu? Buna da birkaç cümleyle değineceğiz: 1920'lerden bu yana göya varolan ve bu kadar uzun bir tarihi olan TKP var; Kürdistan'daki başkale-

dirların bastırılmasında kemalistlerin yanında yer almış, dünya komünist hareketi karışısında Kemalizm temsilcisi, savunucusu olmuştur. Bu örnek çarpıcı ve ibret vericidir. 1970'lerde ve sonrasında Türk solunun Kürdistan'a yansıması da yine Kemalizm ve Misak-ı Milli ruhla biçimlenen bir yapıda olmuştur. Kürdistan'ın gerçeğini gizlemede ve inkarlığı geliştirmede sol, devletin ayrı bir yerde olmamıştır.

Evet, görüldüğü gibi kanarlık her yönüyle tamamlanmıştır. Ekim Devriminin dünya çapında akımlarının Kürdistan'a akması engellenmiş, dışa kapalılık ve korkunç bir gerilik yatıştırılmıştır.

Bir örnek gerekçiler: Acaba bu tabloya gören kaç beyin, kaç yürek Türk devleti gibi vahşi, sömürgeci bir gücün kılınıcını enesinde hissederken, ona karşı mücadelede güç alarak Kürdistan'ın ulusal bağımsızlığını düşündü, bunu formüle etmeye cesaret etti? Çünkü böyle bir çıkış mevcut yapıya, manzaraya aykırı olacaktı, aykırılığı yaşayacaktı. Nitekim, öyle de oldu. Metropollerde okuma olanağı olan feodal, küçük-burjuva kesimler Kürtlük ilini dile dolamalarına rağmen, 'doğuya yol, su, elektrik' gibi söz sloganından öteye bir yer götüremediler. Buna ne beynleri ne yürekleri yetti. Bağımsız ve Kürdistan yerine düzenin izin verdiği çerçevede Kürtlülük yomayı, düzene yamamayı onlar için kaddır. Bunda bile bir adım öteye gidemediler. Dedidimiz gibi bünde öteye bir adımı, bağımsızlık çığzide bir adımı ne beynleri, ne de adına yola çıkıkları sınıf karakteri izin verdi.

Ama bu Kürdistan gerçeğimizin sadece bir yönüydü. Koşullar her ne kadar Kürdistanı yokoluşa hazırlayan bütün olumsuzlukları bünyesinde taşıyordusa da, öte yandan bir başka olgu da, bir başka gerçeği de hızla geliştirdi. Aynı koşullarda metropole olan, orada okuma olanağı bulmuş, dünyadaki ulusal kurtuluş hareketlerinin coşkusunu duyumsamış ve Türkiye demokratik hareketinde aktif olarak yer almış, Marksizme bu şekilde tanışma olanağı bulmuş bir genç insanın 70'ler sonrası ortaya çıkışına tanık oluyoruz. Ve bu oluşum başında ve temelde Başkan APO'yu görüyoruz.

İşte mevcut yapılanmalara aykırı bir çıkış teslimiyetçi, sosyal-şöven çevrelerin hayallerinin dışına taşan, adeta dnyaların sarsan 'Bağımsız Kürdistan' olgusunun cesaretle ortaya atılması, savunulması ve bu onun APO şahsında yaşanıyor olması gerçeğimizi.. Pekli bu çağın en ilen ideolojisi olan bilimsel sosyalizmin yaratıcılığından olan ve bütün eskii yapıları sarsan bu olgu nasıl karşılanacaktı? Kürdistan gerçeğini ilen oynayan küçük-burjuva hamhayalci beyinleri, bu oluşum ve bu çıkış damgasını vuran APO'ya en hayasızca bir biçimde yöneltmelemlen başka doğa ne olabildi. Bu konuda subjektivizme saplanmadık, gerçeğimizi gördük ve politikamız gerçek üzerine tuttuk. Yani tüm yönlemleri dikkate alarak hareket ettik. Bunda eşiz önder APO'nun öngörüsünün ışığı vardır.

Gerçeğimizi gördük diyorum. Bu neydi? Sömürgeci Türk devletinin, emperyalist ağababalarının arkalarına bırakırdı, yoketmek istediği, pasifikasyona egemen kıldığını düşüne uğratma çabasında olduğu Kürt ve Kürdistan politikası orta yerdirdi. 'Avımı öldürdüm, iş on uyu tutulur bir lokma haline getireyim indirmeye kalmıştı.' TC burun ra-

hatlığını yaşıyordu. Ve Kürdistan'daki işbirlikçi kesimler bu yapı içinde erimeye, bunlarla bütünleşmeye müňh can atıyorlardı.. Teslimiyetçi, ruhsuz, milliyetçi kesimlerde çağın bu en vahşi ama iltihav devine kafa tutma yetisinde değillerdi. Bu premature yapı mevcut düzen içinde kırılmıyale, dünya razıydı. Bağımsız düşünce üretme ve onun pratik hayata geçirme gibi deritleri yoktu. Sosyal-şöven Türk solunun ise, Kürdistan diye bir sorunları ve bundan kaynaklanacak bir kaygıları yoktu. Umurlarında değildi. Kürdistan'daki varlığı da ulusal inkarlık, Kemalizm şeklinde olmuş. Misak-ı Milli adeta desturları olmuştu. Bunun içinde ki, tüm bu yapılanmaları reddeden, hepsinin çıkarlarını zedeleyen, çürümüşlüğü ilen açığa vuran proletar damgalı, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi bu kesimlerin saldırılarına uğrayacak ve hedef olacaktı. Kürdistan gerçeğini bilmeyenler, APO ve PKK'ye karşı yönelen saldırıların da özünü kavrayamazlar. Bu noktaları iyi anlamışlar gerekir. Bunu başka türlü zaha kalıksızca boş bir saplantı olarak ve sonuç vermeyecekler.

Evet APO gibi tarihsel bir kişiliğin ortaya çıkması mazlum Türk halkı için büyük bir şans. Çünkü halkların tarihinde böyle bir kişiliği kolay kolay çıkmamıştır. Halkların tarihinde baktığımızda çağ, halkların toplumsal tarihine damgasını vurmuş Lenin, Stalin, Mao, Ho Chi Minh, Castro gibi çok sınırlı sayıda önder kişilik görüyoruz. Her biri bir devrim olan bu kişilikler tüm bu önemli olgularla birlikte ele alındığında anlaşılır, esas rolleri ortaya çıkar. Başka türlü yaklaşmak soyut olur. Nasıl ki, Bolşevik Devrimin beyni, ruhu, mimarı olan ve insanlık yürütüşünde yeni bir çığır açan Lenin'i, yaşanan tarihsel süreçlerin bu bütünü içinde ele alıyör ve Ona esas rolünü veren bu süreçte değerdendiriyorsak, aynı şekilde devrimimizin önderi, mimarı, APO'yu da bu tarihsel gelişim süreci içersinde ele alarak tanımladığımız oranda subjektivizme düşeriz. Ve en yalın anlatımla diyorum ki, Bolşevik Devrimde Lenin'in rolü ne idiyse, bizim devrimimizde de APO'nun rolü odur. Hatta bu rol bizzate daha belirgindir. Bunu her iki olguyla ortaya çıkaran koşulların farklılığı bağlamında değerdendirilecek söyleriz. Lenin'in çıkışı toplumsal koşullar, APO'nun çıkışı toplumsal koşullardan daha olumlu öğeler taşıyordu. Bizde Kürt ve Kürdistan gerçeğini görüp kabul etmek bile başlı başına bir devrimdi! Onun için de, bilimsel sosyalizm temeline bağımsızlığı ideolojisi ve ona uyğun bir program ve örgüt yaratmak, bir devrimi yaratmak gibi çok zor ve önemli bir olaydır. Yani sadece bu çıkışın kendisi başlı başına bir kahramanlık olayı ve bir halkın tarihi akısını değerdendirir bir standartı.

Rusya'da başta Çarlığa karşı gelişti burjuva, Küçük-burjuva yöneticilerin varlığı sözkonusuydu. Toplumun güçlü güçleri Çarlığa karşı ayak mücadele içindeydi. Sonra Marksizmin gelişmesi ve bu yönlemler damgasını vurması olayı vardır. Yani işleyen, gelişen bir dinamizm var. Bolşevizm bu dinamizme rengini veriyor, bir piğ gibi büyüyor. Keza Çarlık Sun Yat Sen önderliğinde bir burjuva hareketi varlığı sözkonusudur. Vietnam da işgalare boyun eğmeze güçlü bir yurtseverlik çıkıyor. Kürdistan'da baktığımızda birkakalın çapta bir hareketlilik, hiçbir olumlu unsur, Kürdistan'daki yapıyı biraz olsun sarsacak bir öge bile yoktur. Toplumsal dinamikleri

dağıtılmış, yabancılaştırmaya ve pasifikasyon en koyu bir biçimde yaşanıyor. Ve işte APO böylesi bir ortamda doğdu. Hiçbir olgu kendi doğuş süreci içinde geliştiğinden, adeta kendi doğuşuna aykırı olarak şekillendi ve bu yapıda vucud buldu. Sözkonusu ülkelerde topluluğun her kesimi, her sınıfı kendi rolünü bu veya bu şekilde oynarken, Kürdistan'da bu tam tersi bir seyir izlemişti. Rusya'da küçük-burjuva akımların çokluğu ve çeşitliliği, Bolşevik Devrim önderine engel teşkil etmesi ve diğer olumsuzluklar bu gerçeği yadsınıyor. Çinde de, Vietnam'da da Kürdistan gibi ulusal inkarlılığın en uç noktalarından diğeri bir yapı ortaya çıkmadı. Ulusal kurtuluşun gelişimi önderinde bizdeki kadar büyük bir imhacı duru öndüme. Sömürgeci ülke devrimlerin bile ulusal yayıla itici güç olma rolünü oynarken, bizde baştan beri alabildiğince köstekleme rolünü oynadı. Onun için ısrarla diyoruz ki, böylesine birleşikliklerin, kanarlıkların yabancılığın yaşadığı bir ülkede devrim hattının çizilmesi büyük bir tarihsel olaydır. Ve bu hattı çizen önder APO'nun rolü büyüktür, önemlidir. Yani bu rolün büyüklüğü, önemi, gerçeğimizin kendisine yatıyor.

1970'lerde Kürdistan'ın sömürge oluşumuna açığa çıkarmış, araştırma ve incelemelerim denirlermiş, kanarlıkların, birleşikliklerin yaşadığı bir yapıda devrim hattını çizerek büyük bir tarihsel olayın başlatıcısı olan büyük önder APO'nun rolü; ideolojik, politik, örgütsel hatları şekillenmesi ve netleşmesi ve onun ülke zemininde denirleştilmiş geliştirmesinde daha açık ortaya çıkmıştır.

Dedidimiz gibi mevcut yapılanmaların çıkartılma aykırı bir akım, bir hareket her yönüyle saldırı ve engelle karşılaşılabilecektir. Bağımsız Kürdistan olgusu hiçbir devrede teorik düzeyde bile kabul görmüyordu. Bunun içinde ki, hareketezmiz baştan beri tüm bu çevrelerin saldırı denirleştilerinde değil. Ancak Kürdistan'a grışten en çok karışmada diken Kemalizm Kürdistan'daki uzantıları; inkarı çevreleri ve gıdasını yine sosyal-şöven çevrelerden olan teslimiyet-reformist Türk gruplara karşı mücadelede önderliğini sağlad. tuları bir çığızıe hakim olma ve onu kanarlılıkla sürdüme yeteneğini görüyoruz.

Duşman ideolojik grup faaliyetlerine yutulduğunda bu aşamada, direkt veya dolaylı olarak saldırıları bize yöneltmiş, daha bu aşamada başta Önder APO olmak üzere. Hareketimiz bir çok değeri kadrosunu deflemiş ve bu noktada birimeyi denime koymuştu. Yani devlet Kürdistan'daki bu tarihi çıkışta ve bu çıkışta damgası olan APO'yu fiziki olarak ortadan kaldırma çabalarını gerçekte, Kürdistan'ı önderiksiz bırakarak devrim iddiasının sonu veremeyeceğini kanıtlanmış (!) istemştir. Aslında düşman, Kürdistan, APO ve PKK olgularının önemi ve yaratıcılığı sonuçları daha a zamanları fark etmiştir. Ama tüm bu olumsuz koşullar ve saldırılara rağmen hızla gelişen ve kendini koruyan mücadelede, 1978'lere gelindiğinde nitekim bir sığırma yapmış ve hiçbir gönlü hayal bile edemeyeceği bir düzeyde ulaşmış. Kürdistan APO ile, Kürdistan PKK ile Kürdistanlaştı.

Bu süreçte diğer ve demekte yarlık gösteren grupların tersine PKK ideolojik-politik, askeri mücadelede ekleni üzerinde adam olan savaşçı yürütümüş ve onu halka mal etmiştir. Gerek sosyal-sözvenim uzantıları

Devamı 22. sayfa